

การเปรียบเทียบทัศนคติของครูและผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในเขตการศึกษา 12

ปริญญานิพนธ์

ของ

สมคิด ตีร์รัมย์

ผ่านกำหนดสมตกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
คู่มือวัด 33 พระโขนง กรุงเทพมหานคร โทร. ๑๑๒๑๖๖๖. ๑๑๒๑๖๖๖

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2520

63788

18 ส.ค. 2520

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้

รอง อ. ๑๖๑๗ ประธานกรรมการ
อ. ๑. ๖. ๖ กรรมการ

มีนาคม 2520

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะผู้เขียนได้รับคำแนะนำช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร. วิชัย วงษ์ใหญ่ และอาจารย์ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์ โดยท่านทั้งสองได้กรุณาเป็นทั้งที่ปรึกษา ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ศึกษาธิการจังหวัด ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ ผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอ ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ และครูอาจารย์ ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 8 แห่ง ที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างดีในการออกแบบสอบถามครั้งนี้

นอกจากนี้ ผู้เขียนขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือในการแจกและรวบรวมแบบสอบถาม แนะนำทางคานสถิตี และเป็นกำลังใจตลอดเวลาในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

สมนึก กิระศรี

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	คำนำ	1
	ความมุ่งหมายในการวิจัย	10
	ความสำคัญในการวิจัย	10
	ขอบเขตของการวิจัย	10
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	12
2	เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
	เอกสาร และงานวิจัยในประเทศ	15
	เอกสาร และงานวิจัยของต่างประเทศ	27
	สมมุติฐานในการวิจัย	33
	เบื้องหลังและเหตุผลในการตั้งสมมุติฐาน	33
3	วิธีดำเนินการ	37
	กลุ่มตัวอย่าง	37
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	38
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
	การจัดกระทำกับข้อมูล	43
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	46
	ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	47
	ทัศนคติของผู้บริหาร และครูที่มีต่องิจกรรมนักเรียน	49
	เปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มครูที่มีต่องิจกรรมนักเรียน	73

เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารที่มีวุฒิค่ากว่าปริญญาตรีกับผู้บริหารที่มี วุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน	74
เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารที่มีอายุน้อยกับผู้บริหารที่มีอายุมาก ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน	75
เปรียบเทียบทัศนคติของครูหญิงกับครูชายที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน	76
เปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีกับครู ที่มีวุฒิค่ากว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน	76
เปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีอายุน้อยกับครูที่มีอายุมากที่มีต่อกิจกรรม นักเรียน	77
ประเภทของกิจกรรมที่จัดในโรงเรียน	78
ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียนจากความคิดเห็นของ ผู้บริหาร	79
ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียนจากความคิดเห็นของครู	82
5 สรุป อภิปรายผลและขอเสนอแนะ	85
ความมุ่งหมายในการวิจัย	85
กลุ่มตัวอย่าง	85
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	86
การวิเคราะห์ข้อมูล	86
สรุปผลของการวิจัย	87
อภิปรายผล	92
ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	101
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก	110

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงจำนวนผู้บริหาร จำแนกตาม เพศ วุฒิ อายุและอายุราชการ	47
2	แสดงจำนวนครู จำแนกตาม เพศ วุฒิ อายุและอายุราชการ	48
3	แสดงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่องิจกรรมสถานักเรียน	49
4	แสดงการ เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่องิจกรรม สถานักเรียน	51
5	แสดงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่องิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการ	52
6	แสดงการ เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่องิจกรรม เกี่ยวกับวิชาการ	54
7	แสดงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่องิจกรรมกีฬาและสุขภาพอนามัย.....	55
8	แสดงการ เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่องิจกรรมกีฬา และสุขภาพอนามัย	57
9	แสดงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่องิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม	58
10	แสดงการ เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่องิจกรรมศาสนา และวัฒนธรรม	60
11	แสดงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่องิจกรรมเกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์	61
12	แสดงการ เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่องิจกรรมเกี่ยวกับ การพูดและการพิมพ์	63
13	แสดงทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่องิจกรรมเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์	64
14	แสดงการ เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่องิจกรรมเกี่ยวกับ สังคมสงเคราะห์	66
15	แสดงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่องิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะและดนตรี.....	67
16	แสดงการ เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่องิจกรรมเกี่ยวกับ ศิลปะและดนตรี	68

17	แสดงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม	69
18	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม	70
19	แสดงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจอาชีพและความสนใจเฉพาะ	71
20	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจอาชีพและความสนใจเฉพาะ	72
21	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มครูที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน	73
22	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน	74
23	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารที่มีอายุน้อยกว่าผู้บริหารที่มีอายุมากกว่าที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน	75
24	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของครูหญิงกับครูชายที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน	76
25	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน	76
26	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีอายุน้อยกว่าครูที่มีอายุมากกว่าที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน	77
27	แสดงประเภทของกิจกรรมนักเรียนที่จัดในโรงเรียน	78
28	แสดงปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียนจากความคิดเห็นของผู้บริหาร	79
29	แสดงปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียนจากความคิดเห็นของครู	82

๑) ภูมิหลัง

ความมุ่งหมายในการศึกษาไม่มุ่งแต่เพียงความรู้ทางวิชาการเท่านั้น วิชาการต่างๆ ที่ได้รับจากการเรียนในห้องเรียน จากการอ่านหนังสือ หรือจากคำแนะนำสั่งสอนเป็นแต่เพียงทฤษฎีซึ่งถ้ามีใ้คนนำเอาความรู้มาใช้ ก็จะเป็นแต่เพียงอุดมคติไม่เกิดประโยชน์ใดๆ ทั้งแก่ตนเองและส่วนรวม วิชาการส่วนมากมีไว้เพื่อประดิษฐ์ปัญญาอย่างเคียวทองนำเอาไปปฏิบัติให้ได้อายุ นั่นคือจะไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย ถ้านักเรียนสามารถตอบคำถามวิชาศีลธรรมได้คะแนนถึงร้อยละ 80-90 โดยที่ในทางปฏิบัติแล้วเป็นคนที่มีความประพฤติไม่ดี หรือสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับสุขศึกษาได้หมดทุกข้อ แต่ที่อยู่อาศัยและเสื้อผ้าสกปรกไม่มีระเบียบ ในทางที่ถูกผู้ปกครองจะได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ดี นอกจากจะต้องมีความรู้ไว้เป็นรากฐานแล้ว มีอุดมคติเป็นเครื่องส่งเสริมความสำเร็จในการงานแล้ว ยังจะต้องมีนิสัยดีและปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับอุดมคติของตนที่มีอยู่ และผู้ที่จะถึงพร้อมด้วยคุณลักษณะดังกล่าวในเวลาอันเหมาะสมกับวัยของตน ก็ต้องอาศัยกิจกรรมนักเรียนเป็นเครื่องช่วยเหลืออันสำคัญยิ่ง ดังนั้นจึงเป็นการน่าเสียดายถ้าหากโรงเรียนและครูมุ่งหมายแต่จะสอนเฉพาะวิชาการแต่ด้านเดียวและปล่อยเวลาว่างของนักเรียนให้หมดไปเปล่าๆ โดยไม่ได้รับผลคุ้มค่า ตลอดเวลาอันยาวนานที่อยู่ในโรงเรียน นักเรียนมิได้รับการส่งเสริมสภาวะทางจิตใจเท่าที่ควร เมื่อถึงคราวจะต้องเป็นผู้นำก็เป็นผู้ที่ไม่ดีไม่ได้ ครั้นจะเป็นผู้ตามก็เป็นผู้ตามที่ไม่ดีเช่นกัน

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า กิจกรรมนักเรียนจึงเป็นเรื่องสำคัญไม่น้อยกว่าการเรียนวิชาการทั้งหลายและนับว่าเป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะต้องพยายามดำเนินการหรือริเริ่มจัดการให้นักเรียนมีประสบการณ์ต่างๆ ใ้มากเท่าที่จะสามารถทำได้โดยการสนับสนุนให้กิจกรรมนักเรียนประเภทต่างๆ ขึ้น ให้สอดคล้องกับความถนัดความสนใจและความต้องการของนักเรียนโดยยึดจุดมุ่งหมายทางการศึกษาเป็นหลัก

กิจกรรมนักเรียน

กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ , 2504 : 1) ได้ให้ความหมายไว้ว่า "กิจกรรม" คือ "การทำงานและการกระทำทุกอย่างในโรงเรียน กิจกรรมอาจอยู่ในหลักสูตรหรือนอกหลักสูตรก็ได้ ถ้ากิจกรรมใดจัดไว้ในหลักสูตร บังคับว่าต้องเรียนต้องทำ เรียกว่ากิจกรรมในหลักสูตร กิจกรรมใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือไม่ได้บังคับว่าจะต้องเรียน แต่บุคคลในโรงเรียนรวมกันจัดให้ขึ้น โดยมุ่งให้เป็นสิ่งส่งเสริมการเรียนรู้ในชั้นให้ผลดีกว่าเดิม เรียกว่า "กิจกรรมนอกหลักสูตร" หรือ "กิจกรรมพิเศษ" *

กิจกรรมที่เกิดขึ้นในโรงเรียนมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น กิจกรรมนอกห้องเรียน (Extraclass activity) กิจกรรมด้านสังคม (Social activity) กิจกรรมเสริมหลักสูตร (Extra-curricular activity) กิจกรรมรวมหลักสูตร (Co-curricular activity) หลักสูตรกิจกรรม (The activity curriculum) หลักสูตรนอกระบบโรงเรียน (Informal curriculum) กลุ่มกิจกรรมในมหาวิทยาลัย (Campus activity) กิจกรรมนอกหลักสูตร (Non-curriculum activity) กิจกรรมการเข้าร่วมสมาคม (Associative activity) กิจกรรมกลุ่ม (Group activity) หลักสูตรที่สาม (Third curriculum) และกิจกรรมนักเรียน แต่คำที่นิยมใช้กันมากที่สุดในปัจจุบันคือ กิจกรรมนักเรียน กิจกรรมนอกหลักสูตร กิจกรรมนอกห้องเรียนและกิจกรรมรวมหลักสูตร (Ovard , 1971 : 513) เป็นต้น

ถึงแม้จะมีคำที่ใช้เรียกชื่อกิจกรรมที่เกิดขึ้นในโรงเรียนต่างกันหลายคำก็ตาม แต่คำนั้นก็ล้วนแต่มีความหมายทางการศึกษาอย่างเดียวกัน ผู้วิจัยจะขอใช้คำว่ากิจกรรมนักเรียน (Student activity) แทนคำที่ใช้เรียกการจัดกิจกรรมในโรงเรียนซึ่งมีต่าง ๆ กัน จากความหมายพอสรุปได้ว่า กิจกรรมนักเรียน หมายถึงกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นด้วยความร่วมมือของนักเรียน เพื่อสนองความต้องการและความสนใจ อันเป็นแนวทางการเสริมสร้างประสบการณ์และการพัฒนาทางกาย รางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

ของนักเรียน กิจกรรมที่จัดให้มีขึ้นอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในห้องเรียนแต่อาจจะช่วยส่งเสริมกิจกรรมในห้องเรียนให้มีประโยชน์และมีคุณค่ามากขึ้นก็ได้ ส่วนมากมักจะจัดให้มันนอกเวลาเรียน มีบรรยากาศเป็นกันเอง และมีครูที่ปรึกษาปฏิบัติงานร่วมด้วย

กิจกรรมนักเรียนมิใช่เป็นของใหม่ เพราะเคยมีมาตั้งแต่สมัยกรีกและโรมัน แต่สมัยก่อนนั้นยังไม่ได้มีความสำคัญเกี่ยวกับการศึกษา เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้มีส่วนร่วมในการปกครอง เช่น การกีฬา ดนตรี ปาฐกถา โศวาท ที่จัดทำกันในโรงเรียนของชาวเอเธนส์ และสปาร์ตา ในต้นศตวรรษที่ 20 สหรัฐอเมริกาเริ่มต้นเห็นความสำคัญเมื่อทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวของ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) บังเกิดขึ้น จอห์น ดิวอี้ให้ความคิดว่า "การศึกษา คือการรวบรวมประสบการณ์" ประสบการณ์หมายถึงผลที่เกิดขึ้นจากการที่นักเรียนปะทะซึ่งกันและกันต่อสิ่งแวดล้อม หน้าที่ของครูคือจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าให้แก่เด็ก (ประภัสสร มโนรัตน์ , 2519 : 2) ความคิดนี้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายในวงการศึกษานับได้ว่ากิจกรรมนักเรียนได้เริ่มต้นขึ้นแล้วและมีความสำคัญเพิ่มขึ้นตามลำดับ จนได้รับความสนใจจากนักศึกษาและโรงเรียนในสหรัฐอเมริกาโดยทั่วไป ดังเช่น ปี ค.ศ.1919 วิทยาลัยครูแห่งมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย (Teachers College of Columbia University) ได้เปิดสอนวิชาเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ขึ้นเป็นครั้งแรกโดยมี เอลเบิร์ต เค. เฟรตเวลล์ (Elbert , K. Fretwell) เป็นผู้สอน เฟรตเวลล์ได้รับการยกย่องให้เป็นบิดาแห่งกิจกรรมเสริมหลักสูตรหลังจากนั้นโรงเรียนต่าง ๆ ก็เริ่มตื่นตัว และเห็นความสำคัญของกิจกรรมนักเรียนมากขึ้นตามลำดับ

สำหรับประเทศไทยนั้นได้เริ่มมีการแข่งขันกีฬา การฝึกชุด ปาฐกถา อย่างเป็นทางการ ในสมัยรัชกาลที่ 5 ทอมาระยะ พ.ศ.2490 - 2500 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นระยะที่มีการสำรวจภาวะทางการศึกษา มีการส่งครูไปศึกษาต่อต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งไปศึกษาที่สหรัฐอเมริกา นักการศึกษาของไทยที่กลับมาจากการศึกษาในสหรัฐอเมริกา ได้เริ่มเผยแพร่แนวความคิดที่ตนได้ไปพบเห็นแก่วงการศึกษารอบประเทศ นับว่าเป็นการพัฒนาการศึกษา วิชาที่นำมาเผยแพร่นี้เรียกว่า การศึกษาแผนใหม่ เช่น

หลักการเรียนการสอนแผนใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวความคิดเห็นของพวกปรัชา-
 พิพัฒนาการ (Progressivism) ซึ่งมี จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) เป็นผู้นำ
 ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรได้แนวความคิดมาจากสหรัฐอเมริกา

× ประเภทของกิจกรรมนักเรียน

กิจกรรมนักเรียนแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 10 ประเภท คือ

1. สถานนักเรียน
2. กิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการ เช่น ชุมนุมภาษาไทย ชุมนุมภาษาต่างประเทศ ชุมนุม
วิทยาศาสตร์ เป็นต้น
3. กิจกรรมกีฬา สุขภาพและอนามัย เช่น ชุมนุมกีฬา คณะสี ฯลฯ เป็นต้น
4. กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรมและวัฒนธรรม เช่น การทำบุญในวันสำคัญทาง
ศาสนา ได้แก่ วันเข้าพรรษา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา การจัดงานวันลอยกระทง
 ฯลฯ เป็นต้น
5. กิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะและการดนตรี เช่น การร่วมแสดงดนตรี ฟ้อนรำ การร่วมฟัง
ดนตรี งานรื่นเริง ชุมนุมศิลปการช่าง ฯลฯ เป็นต้น
6. กิจกรรมเกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์ ได้แก่ การทำหนังสือพิมพ์โรงเรียน คู่มือ
นักเรียน หนังสือพิมพ์ประจำปี ชาวโรงเรียน ชุมนุมปฐกถาโต้วาที ฯลฯ เป็นต้น
7. กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ เช่น ลูกเสืออนุชาต เนตรนารี สมาคมผู้
บำเพ็ญประโยชน์ ฯลฯ เป็นต้น
8. กิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการอาชีพ เช่น ชุมนุมประดิษฐกรรม ชุมนุมชาวพาณิชย์
 ชุมนุมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ฯลฯ เป็นต้น
9. กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคม เช่น การทัศนศึกษา การอยู่ค่ายพักแรม การเลี้ยงในโอกาส
ต่าง ๆ เป็นต้น
10. กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง เช่น ชุมนุมเกษตร ชุมนุมแก้ซ่อมเครื่องยนต์
 ชุมนุมประมง ฯลฯ เป็นต้น

หลักการจัดกิจกรรมนักเรียน

1. กิจกรรมทุกประเภทต้องอยู่ในความควบคุมของโรงเรียน เพื่อให้กิจกรรมเหล่านั้นดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย โดยผลตามความมุ่งหมายของโรงเรียน สิ่งที่โรงเรียนควรคำนึงถึง คือ สภาพของโรงเรียนว่า เหมาะสมที่จะจัดกิจกรรมชนิดใดบ้าง ตลอดจนพิจารณาว่า ครูมีมากน้อยเพียงใด พอที่จะควบคุมทั่วถึงหรือไม่ และกิจกรรมนั้นควรจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ชนบทธรรมเนียมประเพณี และสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน

2. กิจกรรมทุกอย่างที่จัดขึ้นจะต้องมีจุดประสงค์ที่จะส่งเสริมความเจริญในแง่ต่าง ๆ แก่ นักเรียน เช่น การสั่งคน จรรยา มารยาท ตลอดจนการสร้างความรู้สึกลึกซึ้งในคุณธรรมต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นแก่ตัวนักเรียนที่มีส่วนรวมในกิจกรรมเหล่านั้น กิจกรรมทุกประเภทจะต้องมุ่งตรงต่อจุดประสงค์ของโรงเรียนและไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกแตกความสามัคคีขึ้นในระหว่างคณะนักเรียน

3. ครูใหญ่จะต้องมีอำนาจสิทธิขาด ที่จะอนุมัติหรือไม่อนุมัติกิจกรรมใด ๆ ที่เห็นว่าก่อให้เกิดความเจริญแก่นักเรียน หรือโดยลโมฆะกับเวลาและทุนที่จะต้องเสียไปเพื่อการนั้น

4. จำนวน ชนิด และประเภทของกิจกรรมในโรงเรียน จะต้องเป็นไปตามส่วนของจำนวนนักเรียน สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและโรงเรียนพร้อมที่จะจัดให้โดยผลตามความมุ่งหมาย

5. โรงเรียนจะต้องมีวิธีการจำกัดนักเรียนคนหนึ่ง ไม่ให้เข้าร่วมในกิจกรรมหลายอย่างเกินไป เพราะจะทำให้เสียผลการเรียน และตัดโอกาสคนอื่น

6. โรงเรียนควรจะต้องจัดให้มีการแนะนำแก่นักเรียน เกี่ยวกับการเลือกกิจกรรมที่จะเข้าร่วมนั้น เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถ ความสนใจ และความเหมาะสมอื่น ๆ ของนักเรียน

7. โรงเรียนพยายามหาทางส่งเสริมให้นักเรียนทุกคน ได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตามความต้องการ วิธีการส่งเสริมอาจทำโดยทางตรง เช่น การแนะนำชี้แจง

ให้เห็นคุณค่าประโยชน์ของกิจกรรมต่าง ๆ อาจทำได้ทางอ้อม เช่น พยายามให้เสียค่าบำรุงน้อยที่สุด หรือพยายามจัดกิจกรรมหลายประเภทเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสดำเนินกิจกรรมตามความสนใจที่แตกต่างกัน

8. นักเรียนและครูในโรงเรียนเท่านั้นที่จะได้รับสิทธิให้เข้าร่วมในกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น บุคคลภายนอกไม่มีสิทธิที่จะเข้าเป็นสมาชิกในกิจกรรมของนักเรียนนอกจากจะเชิญมาเป็นที่ปรึกษาชั่วคราว

9. ถือว่าการระดมทุนการปฏิบัติย่อมสำคัญกว่าผลที่จะได้รับ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น การแข่งขันกีฬา การแสดงละคร ฯลฯ ต้องมีการพิจารณาว่ากิจกรรมนั้น ๆ มีประโยชน์ทางการศึกษาและพัฒนาการของเด็กหรือไม่ เพื่อให้เด็กเจริญเติบโตในทิศทางที่ถูกต้อง ควรมีการร่วมมือกันทำงานอย่างถูกวิธี และฝึกการทำงานที่เป็นกระบวนการ

10. ควรมีกฎ ระเบียบข้อบังคับในการร่วมปฏิบัติงานไม่มากนัก ถ้ายอมรับกันว่ากิจกรรมนักเรียนมีคุณค่าประโยชน์แก่การศึกษาของเด็กแล้ว คนทุกคนก็ควรจะมีสิทธิในกิจกรรมนั้น ๆ เท่ากัน นอกจากกิจกรรมบางประเภทที่มีลักษณะพิเศษจึงควรกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าร่วม

11. ควรร่วมมือกันทำงานและร่วมรับผิดชอบ โดยมีการประสานงานกันระหว่างผู้จัดทำครูนักเรียนโดยเฉพาะ เรื่องการจัดแผนงาน การเงิน และการประเมินผล

12. การร่วมกันจัดกิจกรรมนั้นควรจะใช้หลักการประชาธิปไตย คือให้มีความเคารพนับถือความคิดเห็นของผู้อื่น และให้ทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและทำตามมติของส่วนรวม

13. การใช้สถานที่สำหรับจัดกิจกรรมต่าง ๆ จะต้องกำหนดเวลาให้แน่นอน เพื่อจะได้ไม่เกิดการใช้สถานที่ซ้อนกัน

14. ครูใหญ่จะต้องแต่งตั้งครูที่ปรึกษาของแต่ละกิจกรรม เพื่อให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

15. โรงเรียนมีหน้าที่จะต้องดูแล แนะนำเกี่ยวกับการเงิน และบัญชีของ

กิจกรรมทุกประเภท บัณฑิตรับจ่ายของกิจกรรมต่าง ๆ จะต้องรายงานต่อครูใหญ่หรือแผนกการเงินของโรงเรียน

๑ 16. การประเมินผลกิจกรรมจะต้องให้ครอบคลุมไปทั่วทุกแผนงานประเมินผลน้อย ๆ และสม่ำเสมอ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแผนการจัดกิจกรรมซึ่งได้แก่ครู นักเรียน นักการศึกษา ผู้สนใจควรเป็นผู้ทำการประเมินร่วมกัน และต้องทำการศึกษาและตีความของผลที่ได้ให้ชัดเจน ถ้าปรากฏมีข้อบกพร่องให้เก็บผลที่ได้ไว้เป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุงงานในคราวต่อไป

๖. คุณค่าของการจัดกิจกรรมนักเรียน

1. กิจกรรมนักเรียนส่งเสริมนักเรียนโดยตรงในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ส่งเสริมและขยายความสนใจในเรื่องที่แตกต่างกันของนักเรียนแต่ละคนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

1.2 ส่งเสริมความเป็นผู้นำ รวมทั้งให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ตนได้รับมอบหมาย

1.3 ส่งเสริมความสามัคคีให้เกิดในหมู่เรียนซึ่งได้จากการร่วมกันปฏิบัติงานต่าง ๆ

1.4 ส่งเสริมสุขภาพทางกายและทางจิต และยังเป็นการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วย

1.5 ส่งเสริมพัฒนาการทางสังคม ช่วยให้นักเรียนรู้จักสมาคมกับผู้อื่นได้อย่างดี รู้จักปกครองตนเอง กล้าแสดงออกในที่ประชุมโดยไม่ประหม่า

1.6 ส่งเสริมความเป็นอยู่แบบประชาธิปไตย

1.7 ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

2. กิจกรรมนักเรียนส่งเสริมการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตรให้สมบูรณ์ขึ้น โรงเรียนมักจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวิชาในหลักสูตร เช่น จัดชุมนุมต่าง ๆ และกิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นย่อมมีคุณค่าต่อวิชาต่าง ๆ ดังกล่าวคือ

2.1 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทดลองหรือสำรวจความสามารถความถนัด

ตลอดจนความสนใจของตนเอง เช่น นักเรียนบางคนอาจพบว่าตนเองชอบการถ่ายรูป และสามารถถ่ายรูปได้ดี ซึ่งบางทีการถ่ายรูปอาจจะนำไปสู่การมีอาชีพเป็นช่างภาพได้

2.2 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปฏิบัติสิ่งที่เคยเรียนมาจากห้องเรียน เป็นการช่วยให้การเรียนนั้นมีความหมายขึ้น ทำให้นักเรียนสนใจและเข้าใจในสิ่งที่ตนเองเรียนมากขึ้น

2.3 เปิดโอกาสให้ครูได้แนะแนวให้แก่นักเรียน ซึ่งมีความสนใจร่วมกัน เป็นอย่างดี

3. กิจกรรมนักเรียนช่วยเหลือในการบริหารงานของโรงเรียน กล่าวคือ

3.1 กิจกรรมก่อให้เกิดความร่วมมือ ความเข้าใจ และความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลแต่ละฝ่ายในโรงเรียน เช่น นักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับครู นักเรียนกับฝ่ายบริหาร เป็นต้น

3.2 กิจกรรมบางประเภท เช่น สถานักเรียนมีส่วนร่วมในการควบคุมความประพฤติของนักเรียนไว้ได้ส่วนหนึ่ง

3.3 ช่วยให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เป็นการช่วยลดปัญหาความประพฤติของนักเรียน

4. กิจกรรมนักเรียนส่งเสริมความมุ่งหมายของการศึกษาระดับปัจจุบันได้แก่

4.1 ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักนำตนเอง (Self - direction) รู้จักใช้ความคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง ไม่ใช่จะต้องคอยตามความเห็นผู้อื่นเสียร่ำไป ในเรื่องนี้ครูควรให้คำแนะนำให้ถูกต้องทางเพิ่มขึ้นทีละน้อย ๆ จนกระทั่งเด็กสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้โดยลำพัง การนำตนเองนี้จะทำให้เกิดขั้นแก่เด็กรวดเร็วไม่ได้ จะต้องให้ค่อย ๆ เกิดและเจริญงอกงามจากภายในจิตใจของเด็กเอง

4.2 ส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน (Co - operativeness) เพื่อบรรลุ ความมุ่งหมายร่วมกัน ซึ่งเป็นความต้องการอันสำคัญยิ่งในอันที่จะนำตนให้เป็นพลเมืองดี

4.3 ส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง (Self - discipline) อันเป็น

วินัยซึ่งเกิดจากการกระทำด้วยความสมัครใจ วินัยที่เกิดจากการบังคับขู่เข็มนั้นเป็นวินัยที่ไม่ได้ประโยชน์อะไรเลยกลับจะเป็นผลร้าย

4.4 ส่งเสริมความสามัคคีและความรักในโรงเรียนและในหมู่คณะ (Esprit de corps) ระหว่างครูและเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ตลอดจนผู้ร่วมงานทั้งหลาย มุ่งให้นักเรียนแต่ละคนเกิดความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะนั้น ตนมีส่วนเกี่ยวข้องในผลได้ผลเสียของกิจกรรมนั้นอยู่ด้วย

5. กิจกรรมนักเรียนมีส่วนช่วยเหลือชุมชน ข้อนี้ก็เนื่องมาจากกิจกรรมต่าง ๆ เช่นกิจกรรมที่เกี่ยวกับลูกเสืออนุชาต การส่งคนส่งเคราะห์ การพัฒนาชุมชน หนังสือพิมพ์โรงเรียน กิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ กิจกรรมเหล่านี้ได้เป็นสื่อชักนำประชาชนให้มีส่วนสัมพันธ์กับโรงเรียนได้เข้าใจและทราบความเป็นไปของโรงเรียนได้โดยตลอด นับเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านหรือชุมชนกับโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

จะเห็นว่า กิจกรรมนักเรียนมีคุณประโยชน์อย่างล้นเหลือสมควรที่โรงเรียนจะพึงจัดอย่างกว้างขวาง แต่มีปัญหาว่าการจะจัดได้นั้นต้องประกอบด้วยสิ่งสำคัญหลายอย่างอันได้แก่ สถานที่ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์และทุน ในที่นี้จะพิจารณาเฉพาะบุคลากรอันหลายถึงครูและผู้บริหาร

ครูกับผู้บริหาร เป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่จะเป็นตัวจักรในการจัดกิจกรรมนักเรียน เพราะเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของกิจกรรมนักเรียนและร่วมกันจัดขึ้นมา เมื่อกิจกรรมใดได้ริเริ่มขึ้นแล้ว ครูยังต้องคอยเอาใจใส่ดูแล และนิเทศให้กิจกรรมนั้น ๆ พัฒนารุ่งเรืองต่อไป จึงเห็นได้ว่ากิจกรรมนักเรียนจะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับตัวครูและผู้บริหารอยู่ไม่น้อย ชนุ แสงศักดิ์ (ชนุ แสงศักดิ์ , 2513 : 18) เห็นว่า กิจกรรมนักเรียนมีปัญหาเนื่องมาจากความไม่เข้าใจของผู้บริหารครูและนักเรียน ถึงจัดให้มีก็ดำเนินการไปโดยขาดความรู้และยึดติดไปจากความหมายดั้งเดิม นอกจากนั้น ครูยังพยายามกีดกันไม่ให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม เพราะถือเป็นการเสียเวลาและมิได้ประโยชน์แต่อย่างใด (สมจิต ชนสุกาญจน์ , 2498 : 7 - 9) จึงเห็นได้ว่า ครูและผู้บริหารมีส่วนทำให้กิจกรรมนักเรียนล้มเหลวได้มาก ถ้าครูขาดความเข้าใจและทัศน-

คดีที่ดี ในทางตรงกันข้าม ถ้าจะให้กิจกรรมนักเรียนก้าวหน้าแล้ว ครูและผู้บริหารต้องมีทัศนคติที่ดีให้ความสนใจและสนับสนุนทั้งนี้การศึกษาเปรียบเทียบกับทัศนคติของครูและผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพราะจะได้ทราบข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขหรือส่งเสริมให้กิจกรรมนักเรียนก้าวหน้าสืบไป

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบว่าครูและผู้บริหาร ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในเขตการศึกษา 12 มีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนเป็นอย่างไร แตกต่างกันหรือไม่
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบว่าครูและผู้บริหารที่มี เพศ วุฒิ อายุ และระยะเวลาทำงานที่ต่างกันจะมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนต่างกันหรือไม่
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมนักเรียน

ความสำคัญในการวิจัย

1. เมื่อทราบทัศนคติของครูและผู้บริหารย่อมเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขหรือส่งเสริมให้ครูและผู้บริหารได้เข้าไปมีบทบาทในการจัดกิจกรรมนักเรียนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยครั้งนี้จะได้นำเสนอแก่ผู้บริหารระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้ทราบผลการเปรียบเทียบทัศนคติของครูและผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมนักเรียนอันจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนดำเนินการหรือปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ผลการวิจัยครั้งนี้จะนำเสนอต่อสถาบันที่ผลิตครูและผู้บริหารการศึกษาให้ ได้ทราบถึงทัศนคติของบุคคลทั้ง 2 ฝ่ายที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน เพื่อเน้นให้เห็นถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา อันจะเป็นแนวทางให้ครูและผู้บริหารรุ่นใหม่ได้ฝึกฝนและเตรียมการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างคือ ศึกษาธิการจังหวัด ผู้ช่วยศึกษาธิการ

จังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ ผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอ ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ และครูอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในเขตการศึกษา 12 จำนวน 8 โรงเรียนคือ

โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์	จังหวัดฉะเชิงเทรา
โรงเรียนปราจีนราษฎร์บำรุง	จังหวัดปราจีนบุรี
โรงเรียนชลราษฎรอำรุง	จังหวัดชลบุรี
โรงเรียนศรีราชา	จังหวัดชลบุรี
โรงเรียนเบญจมราชูทิศ	จังหวัดจันทบุรี
โรงเรียนระยองวิทยาคม	จังหวัดระยอง
โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์	จังหวัดตราด
โรงเรียนนครนายกวิทยาคม	จังหวัดนครนายก

2. ตัวแปรที่จะศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

- หน้าที่ในการปฏิบัติงานซึ่งแยกออกเป็นหน้าที่ทางด้านการบริหารซึ่งได้แก่ ศึกษาธิการจังหวัด ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ ผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอ ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ และหน้าที่ทางด้านการวิชาการ ได้แก่ครู อาจารย์ที่สอนหนังสือทั่วไป
- เพศของครูและผู้บริหาร ซึ่งแยกออกเป็นชายและหญิง
- อายุของครูและผู้บริหาร ซึ่งแยกออกเป็นอายุน้อยและอายุมาก
- วุฒิของครูและผู้บริหาร ซึ่งแยกออกเป็นปริญญาตรีหรือสูงกว่า และต่ำกว่าปริญญาตรี
- อายุราชการของครูและผู้บริหาร ซึ่งแยกออกเป็นอายุราชการน้อย และอายุราชการมาก

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

- ทศนคติที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน
- ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะที่มีต่อกิจกรรมนักเรียนหมายถึง ทักษะ ความรู้สึก ความคิดเห็นเฉพาะตัวบุคคลที่ตอบสนองคำถามในแบบสอบถามวัดทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยจะออกมาในรูปเห็นด้วยอย่างยิ่งไปจนถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีลักษณะนิมาน (Positive) คือ สนใจ พอใจ สนับสนุน ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ และลักษณะนิเสธ (Negative) คือ เบื่อหน่าย ไม่พอใจ ขัดแย้ง ไม่ปฏิบัติตาม หรือมีทัศนคติแบบกลาง ๆ คือรู้สึกเฉย ๆ ไม่ถึงกับชอบหรือเกลียดชัง
2. กิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นด้วยความร่วมมือของนักเรียนเพื่อสนองความต้องการและความสนใจ อันเป็นทางเสริมสร้างประสบการณ์และพัฒนาการทางด้านอารมณ์ สังคม ร่างกายและสติปัญญาของนักเรียน กิจกรรมที่จัดให้มีขึ้นอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในห้องเรียน แต่อาจจะช่วยส่งเสริมกิจกรรมในห้องเรียนให้มีคุณค่าและมีประโยชน์มากขึ้นก็ได้ ส่วนมากมักจะจัดให้มันนอกเวลาเรียน และมีบรรยากาศเป็นกันเอง มีครูที่ปรึกษาปฏิบัติงานร่วมอยู่ด้วย
3. สถานักเรียน หมายถึง องค์การนักเรียนซึ่งนักเรียนทุกคนเป็นผู้เลือกตั้งขึ้นมา ประกอบด้วยประธานนักเรียน รองประธานนักเรียน เลขานุการ เหรัญญิก และกรรมการตามความเหมาะสม เพื่อช่วยเหลือโรงเรียนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของคณะนักเรียน กิจกรรมประเภทนี้เป็นการฝึกหัดให้นักเรียนรู้จักทำงานและบริหารงานตามแบบประชาธิปไตย ภายใต้การแนะนำของครูที่ปรึกษา
4. กิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการ ความสนใจ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาความรู้และส่งเสริมประสบการณ์ กิจกรรมในห้องเรียนให้มีคุณค่าและมีประโยชน์กว้างขวางมากยิ่งขึ้น เช่น ชุมนุมภาษาไทย ชุมนุมภาษาต่างประเทศ ชุมนุมวิทยาศาสตร์ เป็นต้น
5. กิจกรรมกีฬา สุขภาพและอนามัย หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการในด้านสร้างเสริมอุปนิสัยที่งามเหมาะสม เช่น ความเป็นผู้มีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักแพ้ชนะและความเป็นผู้มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เช่น การแข่งขันกีฬาระหว่างสี่หรือคณะ เป็นต้น

6. กิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ศิลปกรรม วัฒนธรรมและจริยธรรม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการในแง่ที่เกิดความรู้ ความเข้าใจ และความซาบซึ้งในคุณธรรมต่าง ๆ อันเป็นระเบียบและกฎเกณฑ์ ซึ่งสังคมมนุษย์ยอมรับนับถือ อาจจะแบ่งย่อย ๆ ออกเป็น ชุมชนศาสนา ชุมชนวัฒนธรรม ชุมชนจริยธรรม เป็นต้น

7. กิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะ และการดนตรี หมายถึงกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการในด้านศิลปะสาขาต่าง ๆ ก่อให้เกิดความสามัคคีระหว่างโรงเรียน และมีคุณค่าในทางเสริมสร้างความรัก ความซาบซึ้งในศิลปะและดนตรีควบคู่ไปกับการรักษาวัฒนธรรมของชาติด้วย เช่น ชุมชนดนตรี ชุมชนละคร ชุมชนพ้องร่ำ ชุมชนศิลปการช่าง เป็นต้น

8. กิจกรรมเกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์ หมายถึงกิจกรรมที่ถ่ายทอดสื่อความหมายทางการพูดและการเขียน จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนที่จะแสดงออกซึ่งความคิดเห็น รู้จักการวิพากษ์วิจารณ์และการตัดสินใจ จัดในรูปของชุมนุมหนังสือพิมพ์ ชุมชนปาฐกถาโตวาที เป็นต้น

9. กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการที่นักเรียนจะปฏิบัติต่อชุมชน ต่อประเทศชาติ และปลูกฝังให้รู้จักการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อบุคคลอื่น เช่น กิจกรรมลูกเสืออนุภาค ชุมชนผู้บำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น

10. กิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการอาชีพ หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งทางโรงเรียนจัดให้มีขึ้น บางทีอาจจะนำไปสู่อาชีพของนักเรียนในอนาคตได้ เช่น ชุมชนประดิษฐ์กรรม ชุมชนชาวพาณิชย์ ชุมชนการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นต้น

11. กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันด้วยความสันติสุข รู้จักหน้าที่ที่พึงปฏิบัติต่อกัน รู้จักให้ความร่วมมือในกิจการที่ตัวเองต้องรวมเป็นสมาชิก เช่น กิจกรรมโฮมรูม การทัศนอาจร การอยู่ค่ายพักแรม การจัดงานในวันสำคัญ เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักหน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสถาบันต่าง ๆ

12. กิจกรรมเกี่ยวกับความสนใจเฉพาะ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการเฉพาะบุคคล เฉพาะท้องถิ่น เช่น ชุมนุมเกษตร ชุมนุมประมง ชุมนุมซ่อมแก้เครื่องยนต์ เป็นต้น

13. ผู้บริหาร หมายถึง ศึกษาธิการจังหวัด ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ ผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอ ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในเขตการศึกษา 12 ปีการศึกษา 2519

14. ครู หมายถึง ครูประจำการที่ทำการสอนโดยทั่ว ๆ ไป ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในเขตการศึกษา 12 ปีการศึกษา 2519 เท่านั้น

15. โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล หมายถึง โรงเรียนที่สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 5

16. อายุผู้น้อยหมายถึงผู้มีอายุระหว่าง 21 - 35 ปี ส่วนอายุมากหมายถึงผู้มีอายุระหว่าง 36 - 59 ปี

17. อายุราชการน้อยหมายถึงผู้มีระยะเวลาปฏิบัติราชการตั้งแต่ 1 - 10 ปีบริบูรณ์ ส่วนอายุราชการมากหมายถึงผู้มีระยะเวลาปฏิบัติราชการตั้งแต่ 11 ปี ขึ้นไป.

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเรียนหนังสืออย่างเดียว ไม่สามารถทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างสมบูรณ์ได้ ดังนั้นจะทำให้ให้นักเรียนได้เรียนโดยการกระทำจริง ๆ แต่การกระทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนทุก ๆ อย่างในขณะที่เรียนหนังสือทำได้ยาก สิ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีคุณค่ามากขึ้นก็คือการทำกิจกรรมนักเรียน กิจกรรมนักเรียนจะส่งเสริมความมุ่งหมายทางการศึกษาให้บรรลุถึงผลสำเร็จอย่างสมบูรณ์ เป็นที่ทราบกันแล้วว่าความมุ่งหมายของการศึกษาที่สมบูรณ์ ต้องประกอบไปด้วย 3 ด้าน คือด้านความรู้ ด้านทัศนคติ ค่านิยมและด้านทักษะต่าง ๆ ความมุ่งหมายทางด้านความรู้และทักษะต่าง ๆ นั้น สามารถส่งเสริมได้มากโดยอาศัยการเรียน ส่วนทางด้านทัศนคติ ค่านิยมและนิสัยอันดีงาม เช่น ความซื่อสัตย์ การเสียสละ การช่วยเหลือผู้อื่น ความสามัคคี การบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ ต่อสังคม การมีน้ำใจต่อผู้อื่น ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งดีงามและมักรวมอยู่ในความมุ่งหมายทางการศึกษาด้วย แต่การเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างเดียวไม่สามารถพัฒนาสิ่งเหล่านี้ได้อย่างบริบูรณ์ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้กิจกรรมนักเรียนประกอบ ทั้งนี้ หากได้หมายความว่ากิจกรรมนักเรียนจะส่งเสริมเฉพาะความมุ่งหมายทางด้านทัศนคติ ค่านิยมด้านเดียวเท่านั้น ในทางด้านวิชาการและในทางด้านทักษะต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนแต่พัฒนาได้ด้วยกิจกรรมนักเรียนทั้งสิ้น ต่อไปนี้เป็นเอกสารและงานวิจัยที่ได้รวบรวมมาเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

เอกสารและงานวิจัยในประเทศ

ทองสุข รัตนทวีวงศ์ (ทองสุข รัตนทวีวงศ์ , 2506 : 90) ได้ศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดพระนครและธนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงการจัด ชนิดของกิจกรรมที่จัด ปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนทัศนคติของครูและนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ผลการศึกษาพอสรุปได้ดังนี้

1. กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดมี 2 ประเภทคือ สถานักเรียนและชุมนุมต่างๆ สถานักเรียนเป็นกิจกรรมที่ย่างยากและมีปัญหามาก จึงมีจัดอยู่เพียง 2 - 3 โรงเรียนเท่านั้น ชุมนุมวิชาการ ชุมนุมกีฬา ชุมนุมบันเทิงและสังคม เป็นชุมนุมที่จัดกันมากตามลำดับ

2. การดำเนินการจัดกิจกรรมและทัศนคติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพอจะกล่าวได้ว่าครูส่วนมากให้ความสนใจ แต่มักขาดความรู้ความชำนาญในการจัด นักเรียนให้ความสนใจและรู้จักเลือกเข้าเป็นสมาชิกชุมนุมที่คิดว่ามีประโยชน์ การดำเนินงานของชุมนุมคณะกรรมการและสมาชิกร่วมกันดำเนินงานโดยมีครูที่ปรึกษาคอยให้ความช่วยเหลือ กิจกรรมมักจัดหลังโรงเรียนเลิก

3. ปัญหาที่พบคือเรื่อง เงิน เวลา สถานที่และสิ่งแวดลอมยังไม่ดีพอ กิจกรรมที่จัดไม่สอดคล้องและเหมาะสมกับวิชาที่เรียน นอกนั้นยังไม่มีระเบียบผลการจัดกิจกรรมเพื่อปรับปรุงแก้ไข

ในปีเดียวกันนั้นเอง สุนทร โคตรบรรเทา (สุนทร โคตรบรรเทา, 2506 : 69) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อต้องการสำรวจกิจกรรมที่กำลังจัดอยู่ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครและธนบุรี วิธีการดำเนินงาน ทัศนคติของครูและนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตลอดจนปัญหาในการจัดกิจกรรม จากการศึกษาพบว่า

โรงเรียนส่วนมากจัดกิจกรรมในรูปของสถานักเรียนและชุมนุม ชุมนุมที่จัดพอแยกได้เป็นประเภท คือ ชุมนุมวิชาการ ชุมนุมเกี่ยวกับศิลปะและการละคร ชุมนุมเกี่ยวกับศาสนา ชุมนุมกีฬา ชุมนุมหนังสือพิมพ์ ชุมนุมห้องสมุด ชุมนุมบ้านเยาวชน และชุมนุมความรู้ทั่วไป

วิธีการดำเนินงาน โรงเรียนให้แต่ละชุมนุมเปิดรับสมัครนักเรียนที่สนใจเข้าเป็นสมาชิกโดยต้องเสียเงินบ้าง บางชุมนุมไม่เสียเลย ระเบียบต่าง ๆ ของแต่ละชุมนุมนั้นยังไม่รัดกุมเพราะยังไม่มีระเบียบแน่นอน สมาชิกบางส่วนยังไม่สนใจเต็มที่ เนื่องจากยังไม่ทราบจุดหมายและประโยชน์ที่จะได้รับ ครูที่ปรึกษายังทำหน้าที่ไม่ดีพอเพราะมีงานบ้านอื่นต้องทำมาก นอกนั้นเวลาการจัดก็ไม่แน่นอน

/ ปัญหาและอุปสรรคพบว่า ขาดความร่วมมือจากครู อาจารย์และสมาชิก เงินมีไม่เพียงพอ สถานที่ไม่เหมาะสม เวลาการจัดไม่กำหนดให้แน่นอนทำให้ครูและนักเรียนมาร่วมไม่สะดวก

ผู้ที่สนใจเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญ เฉพาะในส่วนกลาง คือ เบญจมาศ เพิ่มสุขศรี (เบญจมาศ เพิ่มสุขศรี , 2508 : 65) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมนอกหลักสูตร รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานโดยศึกษาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เฉพาะที่เรียนสายสามัญในจังหวัดพระนครและธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนมีความสนใจการจัดกิจกรรมพอควร สถานักเรียนนับว่ามีความสำคัญและมีประโยชน์มาก โรงเรียนส่วนมากจึงนิยมตั้งสถานักเรียนขึ้นทำหน้าที่บริหารกิจกรรมบางประเภท การดำเนินงานตลอดจนการจัดกิจกรรมบางอย่างไม่ได้ผลดี เพราะมีปัญหาจากผู้วิจัยได้พิจารณาปัญหาและให้ข้อเสนอแนะว่า

1. ควรจัดกิจกรรมให้มีคุณค่าช่วยการให้มีความรู้แทรกอยู่ด้วยเสมอ
2. ควรจัดกิจกรรมให้สนุกสนาน
3. ควรจัดกิจกรรมในวันหยุด ให้มีเวลาในการจัดมากพอและจัดโดยสม่ำเสมอ
4. ควรให้นักเรียนจัดเองโดยมีคณะกรรมการประจำทุกชุมนุมและมีครูเป็นผู้แนะนำปรึกษา

5. ควรมีการศึกษานอกสถานที่บ้าง เพื่อเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศ
 6. ควรมีเงินช่วยในการจัดกิจกรรมมากพอ
 7. ควรเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมบ้าง
- สถานักเรียนนับว่าเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่ง ในการที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้บรรลุตามเป้าหมายของการศึกษาอย่างสมบูรณ์ แรมสมร อยู่สถาพร (แรมสมร อยู่สถาพร , 2508 : 17) มีความสนใจเกี่ยวกับการจัดสถานักเรียน จึงได้ทำการศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี

เพื่อทราบถึงทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวัตถุประสงค์ การดำเนินงาน การเลือกตั้งสมาชิก
สิทธิ และหน้าที่ของสภานักเรียน ตลอดจนความคิดเห็นโดยทั่วไป เพื่อค้นหำปัญหาและ
ข้อบกพร่อง สำหรับเสนอแนะการจัดที่ต่อไป ผลการศึกษาปรากฏว่า

นักเรียนส่วนมากพอใจที่โรงเรียนของตนมีสภานักเรียน ส่วนวัตถุประสงค์ของ
การตั้งสภานักเรียน นักเรียนส่วนมากเข้าใจวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของสภานักเรียน มีส่วน
น้อยที่ยังไม่เข้าใจและยังไม่แน่ใจว่าสภานักเรียนจะส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าของ
ประชาธิปไตยได้ ด้านสิทธิและหน้าที่ของสภานักเรียน นักเรียนไม่เข้าใจว่า สภานักเรียน
มีสิทธิและหน้าที่อะไรบ้าง ด้านการเลือกตั้งสมาชิกปรากฏว่าแต่ละโรงเรียนมีการเลือก
ประธานและสมาชิกแตกต่างกัน บางโรงเรียนนักเรียนเป็นผู้เลือกตั้ง บางโรงเรียนครู
เป็นผู้ชี้ขาดว่าใครควรเป็นประธาน ด้านการดำเนินงาน ปรากฏว่าสภานักเรียนของแต่ละ
โรงเรียนได้ปฏิบัติงานเป็นผลสำเร็จด้วยดี แต่ผลของการปฏิบัติงานยังไม่แพร่หลายแก่
นักเรียนทั่วไป มีผู้เสนอว่า สภานักเรียนควรประกาศผลการปฏิบัติงานให้ทราบทุกครั้ง
เพื่อให้ทุกคนได้ร่วมชื่นชมผลงานและควรรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนทั่ว ๆ ไปด้วย
การปฏิบัติต่าง ๆ ควรเป็นไปตามเสียงข้างมาก

นอกจากนี้ยังมีผู้สนใจในกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนมัธยมในกรุงเทพมหานคร
โดยทำการวิจัยเฉพาะโรงเรียนใหญ่ ๆ ที่ได้จัดทำกิจกรรมนักเรียนมานานแล้ว เช่น
วชิร ภัทลลิตกุล (วชิร ภัทลลิตกุล , 2511 : - 47) ได้สำรวจความสนใจของนักเรียน
โรงเรียนสามเสนวิทยาลัยที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ผลของการสำรวจสรุปได้ดังนี้

นักเรียนส่วนมากสนใจเข้าเป็นสมาชิกของชุมนุมต่าง ๆ โดยสมัครเป็นสมาชิก
ชุมนุมหนึ่ง ๆ ได้เพียงเทอมละ 1 ชุมนุม ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมหลังโรงเรียนเลิก
สัปดาห์ละ 2 ครั้ง นักเรียนช่วยกันจัดเอง ครู อาจารย์เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน ปรากฏว่า
ได้รับความร่วมมือจากครูและผู้บริหารองค์พอควร

ผู้ศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะว่า กิจกรรมที่ควรจัดให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน
ให้มากที่สุด ครูไม่ควรให้นักเรียนขาดเรียนเพื่อใช้เวลาไปจัดกิจกรรม ควรวางระเบียบ

แบบแผนต่าง ๆ ให้รัดกุม เช่น การเงินและอุปกรณ์ โรงเรียนควรแสดงจุดมุ่งหมาย
วิธีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนทุกคนทราบ และไม่ควรอนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมกิจ
กรรมมากจนเกินไป

จากแนวความคิดเดียวกันนี้เองทำให้ พูนศิริ เจริญพันธุ์
(พูนศิริ เจริญพันธุ์ , 2514 : 37 - 39) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสนใจของนัก
เรียนโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัยที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร" เพื่อต้องการทราบความ
สนใจในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยให้นักเรียนโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย จำนวน
390 คน ตอบแบบสอบถาม Check - List พบว่า

กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดในโรงเรียนนี้มี 2 ประเภท คือสภานักเรียนและชุมนุม
ทางวิชาการ นักเรียนไม่ค่อยสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ นัก เพราะผู้ริเริ่มในการจัดกิจ
กรรม คือ ครูหัวหน้าสายวิชา แทนที่จะเป็นการร่วมมือกันจัดระหว่างครูกับนักเรียน ด้วย
เหตุนี้เองทำให้นักเรียนหลายคนไม่เข้าร่วมกิจกรรมใด ๆ เลย เวลาการจัดกิจกรรมมัก
จะเป็นวันหยุดเรียน และไม่มีการวางแผนการดำเนินงานที่แน่นอน

มีผู้สนใจเกี่ยวกับกิจกรรม คือ สุภาพ สัตยานนท์ (สุภาพ สัตยานนท์ , 2517
: 1 - 88) ได้ทำการวิจัยเพื่อทราบความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยาที่มีต่อก
ิจกรรมเสริมหลักสูตร ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 5 ผลการวิจัยพบว่า

กิจกรรมที่จัดอยู่ในโรงเรียนมี 8 ชนิด คือ ชุมนุมทางวิชาการ ชุมนุมเกี่ยวกับการ
บริการสังคม การจัดนิทรรศการ การอภิปราย การศึกษานอกสถานที่ การเชิญผู้ทรง
คุณวุฒิมาบรรยาย สภานักเรียน การทำหนังสือพิมพ์โรงเรียน

การดำเนินงานในการจัดกิจกรรมผู้ริเริ่มได้แก่ ครู อาจารย์ นักเรียนร่วม
โดยสมัครเป็นสมาชิกชุมนุม ไม่มีการบังคับและจำกัดในการเข้าเป็นสมาชิก คนหนึ่งเป็น
สมาชิกได้หลายชุมนุม แต่นักเรียนบางคนไม่เข้าชุมนุมใดเลย เวลาในการจัดมักจัดใน
เวลาเรียนแต่มีระยะเวลาไม่นานนัก นักเรียนเห็นว่าควรจัดกิจกรรมในวันหยุดจะได้มี
เวลาในการจัดมาก เงินที่ใช้จัดได้จากงบประมาณของโรงเรียนเพียงเล็กน้อย ส่วนมาก

ได้มาจากกิจกรรมอื่น เช่น การจัดฉายภาพยนตร์ ข่ายหนังสือและจากผู้มีอุปการะคุณ

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่ากิจกรรม น่าสนใจ สนุกสนานและต้องการมีความรู้เพิ่มขึ้น ต้องการฝึกทักษะการทำงาน ทำให้มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและเพื่อน ๆ พร้อมทั้งให้รู้จักทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้ดี ด้านความสัมพันธ์กับการเรียน นักเรียนตอบว่ากิจกรรมทำให้ผลการเรียนต่ำลง

ข้อบกพร่องและอุปสรรคพอสรุปได้ว่า มีเวลาในการจัดกิจกรรมน้อยเกินไป กิจกรรมบางอย่างจัดน้อยเกินไป ไม่น่าสนใจทำให้เบื่อหน่าย นักเรียนยังมีข้อเสนอแนะว่า ควรให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นให้มากกว่านี้ และให้ทางโรงเรียนอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมให้มากกว่าที่เป็นอยู่

ครั้งหลังสุดของการวิจัยเรื่องกิจกรรมนักเรียน ได้มีผู้ทำวิจัยกับอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดย สุมาลี แจบเกาะ (สุมาลี แจบเกาะ , 2519 : 1 - 129) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "เจตนคติของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน" ผลการวิจัยพอสรุปได้

1. อาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียน มีทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน ส่วนมากเห็นว่ากิจกรรมนักเรียนมีความสำคัญและมีประโยชน์มาก กิจกรรมที่นักเรียนส่วนมากสนใจเข้าร่วม เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม เช่น การทัศนศึกษา การอยู่ค่ายพักแรม
2. การดำเนินงานกิจกรรม ส่วนใหญ่เป็นหน้าที่ของกรรมการนักเรียน เมื่อจะมีการดำเนินงานแต่ละครั้งจะต้องประชุมคณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อน เงินที่ใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมส่วนมากได้มาจากการจัดงาน บางส่วนก็ได้มาจากค่าธรรมเนียมสมาชิก วันเวลาที่จะให้มีการจัดกิจกรรมไม่ได้กำหนดไว้แน่นอน หลังจากการจัดกิจกรรมมีการประเมินผลเป็นบางครั้ง ส่วนมากประเมินผลด้วยการประชุมคณะกรรมการ
3. ปัญหาที่พบในการดำเนินการจัดกิจกรรมคือ การประชาสัมพันธ์และการ

ประสานงานไม่ดีพอ มีปัญหาเรื่องการเงินและเวลา บุคคลากรที่มีความสามารถในด้านการจัดกิจกรรมมีน้อย และกิจกรรมไม่เป็นที่สนใจของนักเรียน

นอกจากการวิจัยดังกล่าว ยังมีผู้สนใจทำการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมบางประเภทเฉพาะลงไป และบางท่านก็วิจัยถึงความสัมพันธ์ของผลการเรียนกับการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นการขยายวงของการศึกษาให้กว้างขวางและลึกซึ้งต่อไปอีก ดังเช่น สมชัย หงษ์ทองคำ (สมชัย หงษ์ทองคำ , 2502 : 70 - 71) ได้สำรวจชมรมวิทยาศาสตร์ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครและธนบุรี พบว่า ชมรมวิทยาศาสตร์ของโรงเรียนส่วนมากดำเนินการมาแล้วประมาณปีเศษ กิจกรรมอยู่ในเกณฑ์ดี แต่การดำเนินงานจะก้าวหน้ายิ่งขึ้นถ้าได้ปรับปรุงกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการของเด็ก ส่งเสริมให้นักเรียนและครูมีความรู้กว้างขวางออกไป โรงเรียนต้องให้ความร่วมมือ จัดบริการแนะแนว ครูและนักเรียนควรช่วยกันวางแผนงาน ติดต่อกับผู้ปกครองและบุคคลภายนอก เพื่อขอความช่วยเหลือในด้านการเงินและอื่น ๆ

ท่านองเคียวกัน ปรีชา ชมโท (ปรีชา ชมโท , 2504 : 1 - 81) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครธนบุรี จำนวน 15 โรงเรียน โดยใช้การสัมภาษณ์ครูที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือที่มีส่วนในการจัดกิจกรรม โดยใช้การสังเกตด้วยตนเอง ผลของการศึกษาทราบว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพิ่งจะได้รับความสนใจในปี 2502 นี้เอง คือหลังการจัดตั้งชุมนุมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยขึ้น การจัดกิจกรรมชุมนุมนี้ได้รับความสนใจจากนักเรียนพอสมควร แต่ก็พบว่ามีปัญหา เช่น ครูผู้สอนเห็นว่ากิจกรรมทำให้นักเรียนเสียเวลาเรียน ยังขาดอุปกรณ์และสถานที่ มีอุปสรรคทางด้านการเงินและเรื่องเวลาที่จะจัดกิจกรรม

เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมกับผลการเรียน
จุไรศรี สุทธิศรีสังข์ (จุไรศรี สุทธิศรีสังข์ , 2508 : 1 - 99) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการจัดกิจกรรมนอกโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ตอนต้น ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 12 โรงเรียน เพื่อนำคำตอบจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนการร่วมกิจกรรมกับคะแนนการสอบประจำเทอมต้น ผลปรากฏว่าค่า r ที่ได้เมื่อรวมทุกประเภทโรงเรียนและแยกประเภทโรงเรียน เพศ อายุ ได้ค่าเป็นลบทั้งสิ้น แสดงว่าค่าความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปในทางตรงกันข้าม เว้นแต่โรงเรียนรัฐบาลและสหศึกษาเท่านั้น ที่มีค่า r ค่าแต่เป็นบวก (+) และมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผู้ศึกษายังพบว่าค่า r จะสูงขึ้นถ้าทุกฝ่ายร่วมมือกัน เช่น ตัวนักเรียนเองได้ติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับสโมสรเยาวชนและสมาคมต่าง ๆ หาโอกาสเป็นสมาชิกและร่วมกิจกรรมสโมสรเยาวชน ครูและบุคลากรองค์การร่วมกันส่งเสริมและแนะนำให้เด็กเกิดความสนใจ ตลอดจนรัฐและเอกชนที่จัดสโมสรเยาวชนจะต้องจัดบริการอย่างพร้อมเพรียงเพื่อให้กิจกรรมเหล่านั้นส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

ในเรื่องเดียวกันนี้ ยุทธรีวัลย์ วณิชจินดา (ยุทธรีวัลย์ วณิชจินดา , 2513 : 3 - 4) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษากับผลการเรียนวิชาสังคมศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจาก ครูสอนวิชาสังคมศึกษา 30 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 8 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาที่ครูนิยมจัดกันส่วนมากได้แก่ การให้นักเรียนติดตามความเคลื่อนไหวประจำวันจากหนังสือพิมพ์ วิทยุและโทรทัศน์ จัดหาป้ายประกาศ ป้ายนิเทศเกี่ยวกับสังคมศึกษาและข่าวสำคัญ การเชิญวิทยากรมาบรรยาย การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรสังคมศึกษากับผลการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียน ค่า $r = 0.356$ เป็นบวกค่อนข้างสูง และมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าการร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษามีผลต่อการเรียนวิชานี้มาก ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหาร ครู นักเรียนและบุคลากรองค์การให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม เพื่อให้การจัดกิจกรรมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและมีผลต่อการ

เรียนของนักเรียน นอกจากนี้ยังได้ให้ข้อเสนอแนะแก่สถาบันฝึกหัดครู ในฐานะที่เป็นผู้ผลิตครูในสาขาวิชาต่าง ๆ ว่าควรจัดกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ ให้นักศึกษาได้เห็นและทดลองปฏิบัติกัน เพื่อจะได้นำไปเป็นตัวอย่างในการปฏิบัติเมื่อจบการศึกษา และควรหาวิธีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาต่าง ๆ ไว้ในวิชาเฉพาะ เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิดและ เป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

จากความคิดดังกล่าวทำให้ ศิริพันธ์ ศรีอุทอง (ศิริพันธ์ ศรีอุทอง , 2517 : 36 - 43) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษากับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างจากครูสอนสังคมศึกษาตอนปลาย 35 คน และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ จำนวน 8 โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาที่ครูนิยมจัดส่วนมากคือ ให้นักเรียนอ่านนิยายสาร วารสารและหนังสือพิมพ์ การทำป้ายประกาศ ป้ายนิเทศเกี่ยวกับวิชาสังคมศึกษา ข่าวดำคัญๆ การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษากับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียน เมื่อแยกตามแผนกวิทยาศาสตร์และศิลป์แล้ว ค่า r ได้เท่ากับ 0.009 และ 0.031 ตามลำดับไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาสังคมไม่มีความสัมพันธ์กัน

การวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเป็นการวิจัยที่ทำขึ้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งหมด นั้นมิได้หมายความว่ากิจกรรมจะจัดให้มีเฉพาะในโรงเรียนมัธยมศึกษาเท่านั้น การศึกษาระดับฝึกหัดครูหรือระดับอุดมศึกษาอื่น ๆ ก็มีการจัดกิจกรรมกันอย่างแพร่หลาย อาทิเช่น ราตรี ทิพย์โอสถ (ราตรี ทิพย์โอสถ , 2501 : 157 - 162) ได้ศึกษาเรื่องการจัดชุมนุมในโรงเรียนฝึกหัดครู เพื่อสำรวจการจัดและดำเนินงานของโรงเรียนฝึกหัดครู ในจังหวัดพระนคร พบว่า โรงเรียนบางแห่งจัดกิจกรรมชุมนุมต่าง ๆ ได้ดีมาก บางแห่ง

เพื่อง่ายในชั้นวี เริ่ม และแม้ว่าทุกแห่งจะเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรม แต่ยังมีอุปสรรคและข้อบกพร่องที่พบอีกมาก ข้อบกพร่องที่สำคัญคือทางโรงเรียนไม่จัดชุมนุมให้สัมพันธ์กับการแนะแนว เพราะถ้าจัดให้สัมพันธ์กันแล้วจะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสปรับปรุง แก้ไขบกพร่อง หรือปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนให้คลี่คลายลงได้ ปัญหาข้อบกพร่องอื่น ๆ ที่พบคือ ในด้านความร่วมมือ โรงเรียนจำเป็นต้องทราบจุดมุ่งหมายหลักการและวิธีดำเนินการจัดกิจกรรมและประโยชน์ที่จะได้รับให้ถี่ถ้วนก่อน ปัญหาด้านการเงินปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์และสถานที่ รวมทั้งปัญหาเกี่ยวกับบุคลากร เช่น คณะกรรมการของชุมนุมครู อาจารย์ที่ปรึกษาของชุมนุมและสมาชิก

ต่อมา หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (หน่วยศึกษานิเทศก์ , 2508 : 1 - 16) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมของโรงเรียนฝึกหัดครูและวิทยาลัยครู ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 27 แห่ง โดยศึกษาจากอาจารย์ใหญ่และผู้อำนวยการ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า และเติมข้อความแสดงความคิดเห็น ผลปรากฏว่า

1. กิจกรรมชุมนุมกีฬาได้รับความสนใจจากนักเรียนฝึกหัดครูมากที่สุด รองลงมาคือกิจกรรมสถานนักเรียน ชุมนุมดนตรีสากล ชุมนุมส่งเสริมจริยธรรม ชุมนุมละคร ชุมนุมภาษาอังกฤษ ชุมนุมศิลปะและทัศนศึกษาและกิจกรรมห้องสมุด ส่วนกิจกรรมโขนรุมได้รับความสนใจน้อยที่สุด และรองลงมาคือกิจกรรมดนตรีไทย

2. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมที่สำคัญได้แก่ อาจารย์ไม่ส่งเสริมนักเรียนมากเท่าที่ควร มีชั่วโมงสอนมาก ขาดความคิดริเริ่ม ขาดความรู้และความสามารถในการประสานงาน ขาดประสบการณ์ มีทัศนคติแตกต่างกันและไม่เข้าใจเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรดีพอ ฝ่ายนักเรียนก็ไม่เห็นความสำคัญและให้ความสนใจน้อยไป นอกจากนี้เวลาน้อย ถ้าจัดกลางคืนจะเป็นปัญหาเรื่องกลับที่พัก อาคาร อุปกรณ์และทุนมีไม่เพียงพอ

ในแบบสอบถามที่ให้เติมข้อความแสดงความคิดเห็น อาจารย์ใหญ่และผู้อำนวยการได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ 3 ประการ

1. ข้อเสนอแนะต่อกรม ให้มีการสมมนาอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมบ้างเป็น

ครั้งคราว ให้จัดแบ่งงบประมาณสำหรับกิจกรรมให้เพียงพอ

2. ข้อเสนอแนะต่อหน่วยศึกษานิเทศก์ ให้พิมพ์เผยแพร่กิจกรรมของสถานศึกษาต่าง ๆ คู่กัน ให้ส่งผู้เชี่ยวชาญไปแนะนำบ้างเป็นระยะ ๆ

3. ข้อเสนอแนะต่อสถานศึกษา ควรจัดให้นักเรียนทั้งชายและหญิงได้ร่วมกิจกรรมด้วยกัน แนะนำให้นักเรียนรู้จักเลือกและสมัครเข้าชุมนุม กิจกรรมควรเป็นเรื่องส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ ควรมีการจัดผลกิจกรรมด้วยเพราะจะทำให้สมาชิกไม่ลดจำนวนลง อาจารย์ที่ปรึกษาควรสอนไม่เกิน 15 ชม. ต่อสัปดาห์ และการให้นักเรียนได้ศึกษาเรื่องราวของกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น ศึกษาจากเอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 82 เป็นอาทิ

ผู้ที่สนใจในการจัดกิจกรรมระดับอุดมศึกษาอีกท่านหนึ่ง คือ อนันต์ ภูววรรณ (อนันต์ ภูววรรณ , 2517 : 94 - 108) ได้ศึกษาเรื่องการจัดกิจกรรมนิสิตในวิทยาลัยวิชาการศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 323 คน และอาจารย์ 42 คน ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน พิษณุโลก มหาสารคาม และสงขลา ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์และนิสิตมีความเห็นตรงกันว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นได้สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์พอสมควร สำหรับวิธีดำเนินงานในการจัดกิจกรรมนั้น นิสิตมีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์ไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้ เนื่องจากอุปสรรคด้านการเงินเป็นสำคัญ แต่อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่าวิธีดำเนินการจัดกิจกรรมนั้นอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้แล้ว ส่วนการประเมินผลการจัดกิจกรรมทั้งอาจารย์และนิสิตมีความเห็นตรงกันว่า ยังไม่มีการประเมินผลมากนัก

เกี่ยวกับการเปรียบเทียบความเห็นของนิสิตเกี่ยวกับประเภทของกิจกรรมที่ชอบเข้าร่วมมากที่สุด นิสิตส่วนใหญ่ชอบเข้าร่วมกิจกรรม 3 ประเภทนี้พอ ๆ กัน คือ ประเภทวิชาการ ประเภทสันทนาการ ประเภทพัฒนาชุมชน และวัฒนธรรม มีเฉพาะนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสนเท่านั้นที่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมประเภทสันทนาการและกีฬามากที่สุด

ในด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนของนิสิตนั้น ไพศาล หวังพานิช (ไพศาล หวังพานิช , 2510 : 1 - 116) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกชั้นเรียนกับผลการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างชาย 162 คน หญิง 114 คน ผลปรากฏว่า

1. กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนของนิสิตชาย คือการเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมทำงานเกี่ยวกับองค์การนิสิต การเล่นเทนนิส การเล่นบาสเกตบอล การเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมวิชาการ ส่วนกิจกรรมที่หน่วยงานนี้ย่นย่าวการเรียนของนิสิตชายคือ การเล่นรักบี้และฟุตบอล

2. กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนของนิสิตหญิง คือ การเล่นเทนนิส วอลเลย์บอล การเป็นสมาชิกห้องสมุด เป็นสมาชิกชุมนุมสหกรรมศาสตร์ ส่วนกิจกรรมที่หน่วยงานนี้ย่นย่าวการเรียนคือ การทำงานเกี่ยวกับองค์การนิสิต ทำหนังสือวารสารของห้องสมุดหรือของวิทยาลัย การเป็นนักร้องและเป็นสมาชิกชุมนุมสหกรรม

ส่วนในระดับฝึกหัดครูนั้น จิตรา พงษ์กิจมงคล (จิตรา พงษ์กิจมงคล , 2517 : 79 - 94) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ อาจารย์ 50 คน และนักศึกษา 400 คน ในสถาบันฝึกหัดครู 5 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมที่วิทยาลัยครูต่าง ๆ ได้จัดให้มีขึ้น ได้แก่ ชุมนุมวิชาการต่าง ๆ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรแต่ละหมวดวิชา

2. นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมของชุมนุมสังคมศึกษา และเห็นว่าวิธีการที่วิทยาลัยจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา คือ ห้องสมุด และห้องโสตทัศนศึกษา

3. จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษาก็ยังร่วมกิจกรรมไม่มากนัก ผลการจัดกิจกรรมเป็นที่น่าสนใจแต่ยังมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงอีก

4. ปัญหาและอุปสรรคของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาของ

อาจารย์ คือไม่สามารถจัดกิจกรรมได้เต็มที่ เนื่องจากต้องทำการสอนและหน้าที่พิเศษมีมาก ตลอดจนขาดอุปกรณ์และความสะดวกเกี่ยวกับสถานที่ในการจัด

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาของวิทยาลัยครู 3 แห่ง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กัน ส่วนวิทยาลัยครูอีก 2 แห่ง ค่า $r = 0.413$ มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา มีความสัมพันธ์กัน

เอกสารและงานวิจัยของต่างประเทศ

บริเนการ์ (Brinegar , 1952 : 49 - 54) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมที่มีต่อโรงเรียนของตนเอง ว่าเขามีทัศนคติในด้านใดอย่างไรบ้าง ผลวิจัยโดยเฉพาะเกี่ยวกับทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักเรียนพอสรุปได้ ดังนี้

1. จากการพิจารณาคำตอบตามระดับชั้นของนักเรียน พบว่านักเรียนชั้นเล็กมีทัศนคติด้านต่าง ๆ ดีกว่านักเรียนชั้นโต
2. นักเรียนหญิงมีความพอใจชีวิตในโรงเรียนมากกว่านักเรียนชาย
3. นักเรียนจำนวนมากที่ร่วมกิจกรรมของสถานักเรียนกล่าวว่าไม่มีความรู้พอในการบริหารงานของสถานักเรียน
4. สิ่งที่นักเรียนไม่พอใจคือ ขาดการวางแผนการจัดกิจกรรมระหว่างพักกลางวัน
5. นักเรียนจำนวนมากกว่า $\frac{1}{3}$ ของผู้ตอบคำถามกล่าวว่า เขาต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากกว่านี้ นักเรียนจำนวน $\frac{1}{2}$ ของผู้ตอบคำถามตอบว่านักเรียนทั้งหมดมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม โดยทั่วไปนักเรียนตอบว่ากิจกรรมทุกอย่างยกเว้นกิจกรรมทางสังคมและกีฬา ควรจัดไว้ในเวลาเรียนได้ ประมาณ $\frac{1}{2}$ ของผู้ตอบคำถามต้องการให้จัดกิจกรรมทางสังคม

เกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนว่ามีความสัมพันธ์กับผลการเรียน ในประเทศญี่ปุ่นก็มี
 ผู้สนใจค้นคว้ากับนักเรียนระดับมัธยมไว้โดย สกิลแมน (Skillman , 1959 : 1958)
 ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนกับผลสำเร็จ
 ทางการศึกษาของโรงเรียนราษฎรระดับมัธยมศึกษาในประเทศญี่ปุ่น" กลุ่มตัวอย่างเป็น
 นักเรียนชั้นปีที่ 3 โรงเรียนราษฎรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 โรงเรียนในกรุงโตเกียว
 ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีกิจกรรมนอกห้องเรียนแบ่งเป็น 4 ชนิดคือ สภานักเรียนและกรรมการชั้น
 ชุมชมทางวิชาการ ชุมชมหนังสือพิมพ์ ละคร คนตรีและชุมนุมผู้สนใจสิ่งพิเศษต่าง ๆ กลุ่ม
 ตัวอย่างมีนักเรียนที่รวมกิจกรรมนอกห้องเรียน 123 คน ไม่เข้าร่วมกิจกรรมเลย 94 คน
 และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนอีก 194 คน จากทุกโรงเรียนมาเปรียบเทียบกันเป็นคู่ ๆ ระหว่าง
 การเข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนกับการไม่เข้าร่วมกิจกรรม โดยเลือกนักเรียนที่มี
 ระดับสติปัญญา อายุ จำนวนปีที่ศึกษาในโรงเรียนและฐานะทางครอบครัวเท่าเทียมกัน
 พบว่า ผลการเรียนของผู้เข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนจะสูงกว่าผู้ที่ไม่รวมกิจกรรม

นอกจากนี้ยังมีผู้สนใจเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับชนิดของกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
 กับสังคมและเศรษฐกิจคือ สตีร์วอลท์ (Stierwalt , 1967 : 4057 - A)
 ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับชนิดของกิจกรรมนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีภูมิลำเนาสังคมและเศรษฐกิจต่างกัน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็น
 นักเรียนจำนวน 365 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 11 แห่งในโอคลาโฮมาซิตี ผู้วิจัยจัด
 แบ่งประเภทของนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ คือ กลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรม 2 ชนิดหรือมากกว่า
 กับกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมใดเลย กลุ่มของนักเรียนที่ใช้เวลาในการรวมกิจกรรมต่างกัน
 และแบ่งกลุ่มนักเรียนตามฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยคำนึงถึงอาชีพและการศึกษา
 ของบิดามารดาเป็นหลัก ผลการวิจัยสรุปได้ว่า คะแนนการเรียนของนักเรียนก่อนและ
 หลังการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน จึงไม่อาจยืนยันได้ว่ามีความแตกต่างกันในผล
 สัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่ นอกจากนั้นยังปรากฏว่า
 ชนิดของกิจกรรมซึ่งนักเรียนเข้าร่วมไม่มีผลสำคัญต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนแต่อย่างใด

เมื่อเปรียบเทียบตามฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจพบว่า สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนแตกต่างกันมาก

ในปีเดียวกันนั้น ฮัมฟรีย์ (Humphrey , 1976 : 125 - 131) ได้ศึกษาเพื่อว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนอกโรงเรียนมีผลต่อการศึกษายังไรบ้าง โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนหญิงจำนวน 600 คน รวมทั้งครู ผู้ปกครอง และเจ้าของโรงเรียน โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ในการศึกษาได้แบ่งกิจกรรมนอกโรงเรียนไว้เป็น 10 ชนิด คือ กิจกรรมด้านสังคม การท่องเที่ยว ศิลปะ การอ่าน การทำอาหารบ้าน การร้องเพลง การทำงานนอกบ้าน การฝีมือและงานอดิเรกอื่น ๆ การดูโทรทัศน์ และการดูภาพยนตร์ ผลของการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองส่วนมากเห็นว่าเด็กส่วนมากมีความสนใจในกิจกรรมนอกโรงเรียนมาก เด็กชายชอบรวมกิจกรรมมากกว่าเด็กหญิง เด็กฐานะทางเศรษฐกิจไม่เต็มใจใช้เวลาในการทำงานเพื่อครอบครัวหรือตนเองมากกว่าเด็กฐานะทางสังคมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงใช้เวลาเข้าร่วมกิจกรรมออกไปค่อนข้างมาก เช่น อ่านหนังสือศิลปะ และสังคม ในขณะที่เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำใช้เวลาในการทำงานร่วมกัน แต่เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับโทรทัศน์ ร้องเพลง และเกมเล่นอื่นๆ ความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนด้านการอ่านและวิชาภาษาอังกฤษกับกิจกรรมนอกโรงเรียนมีค่าเป็นบวก แต่ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่นยกเว้นภาษาอังกฤษกับกิจกรรมการดูโทรทัศน์มีค่าเป็นลบ นักเรียนใช้เวลาดูโทรทัศน์มากเกินไป

ในรัฐเมน ได้มีผู้ทำวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนมัธยมศึกษา ผู้ทำวิจัย คือ ดูฮาน (Doohan , 1969 . 2146) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนมัธยม 4 แห่ง ในรัฐเมน สหรัฐอเมริกา เพื่อทราบโปรแกรม กิจกรรม ปัญหาและการประเมินผลกิจกรรม จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ ครู นักเรียน ครูที่ปรึกษา กิจกรรม ผู้ปกครอง ตลอดจนบุคคลในชุมชน ผลของการศึกษาพบว่า นักเรียนจำนวนมากต้องอาศัยรถรับส่งจากโรงเรียน และโรงเรียนจะจัดรถรับส่งนักเรียนที่สนใจรวมกิจกรรมหลังเลิกแล้ว และยังพบว่าจำนวนครูที่ปรึกษา กิจกรรมไม่พอกับความต้องการของนักเรียน ขาดการประสานงาน

ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สร้างความไม่เข้าใจระหว่างผู้ใหญ่กับเด็กวัยรุ่นน้อย การมีแนวโน้มที่เคร่งครัดในหลักสูตรทำให้นักเรียนจำนวนมากถูกตัดสินไม่ให้เข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่มีความว่างพอที่จะเข้าร่วมกิจกรรม จึงต้องการให้ทางโรงเรียนจัดกิจกรรมแบบยืดหยุ่น ซึ่งครูใหญ่ของโรงเรียน 3 แห่ง ตระหนักถึงปัญหานี้ได้พยายามปรับปรุงเวลาในการจัดกิจกรรมใหม่ เพื่อให้ทุกคนได้มีโอกาสร่วมด้วย นอกจากนี้ปัญหาดังกล่าวมาแล้วยังพบว่าโปรแกรมสำหรับเยาวชนในชุมชนมีน้อย ทำให้มีความต้องการในการจัดโปรแกรมในโรงเรียนมีเพิ่มขึ้น โรงเรียนที่ตระหนักเรื่องนี้ก็ได้พยายามจัดกิจกรรมให้กว้างขวางมากขึ้น

กวมกิลบอธท์ (Guilbault, 1971 : 305 - A) ได้เปรียบเทียบการจัดโปรแกรมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักเรียนในโรงเรียน 8 ระดับ ในรัฐคอนเนตทิคัต สหรัฐอเมริกา คือ ระดับเกรด 6 - 7 - 8, 7 - 8 และ 7 - 8 - 9 สำหรับเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมนักเรียนระดับ 6 - 7 - 8 ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร 45 คน และนักเรียน 400 คน จาก 45 โรงเรียน โดยให้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ผลของการศึกษาพบว่ามีการเรียนเพียง 2 - 3 ประเภทเท่านั้นที่นักเรียนส่วนใหญ่เข้าร่วม และกิจกรรมที่เหมาะสมก็มีไม่มากนัก นักเรียนบางคนไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้เนื่องจากผลการเรียนต่ำ นักเรียนระดับเกรด 6 - 7 - 8 และ 7 - 8 - 9 มีความสนใจด้านการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนน้อยกว่าระดับ 7 - 8 ส่วนนักเรียนระดับเกรด 6 - 7 - 8 สนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนเห็นว่าสนุกเพลิดเพลินมากกว่าเด็กในระดับชั้นอื่น ๆ ที่นำมาเปรียบเทียบในการวิจัย

งานวิจัยที่น่าสนใจจากอีกด้านหนึ่งเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนโดยเฉพาะเรื่องสถานักเรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีคุณประโยชน์มาก คอย (Coy, 1972 : 1313 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ที่เป็นสมาชิกสถานักเรียน ผู้ที่มีใช้สมาชิกสถานักเรียน ผู้รับผิดชอบต่อสถานักเรียนและผู้บริหาร ที่มีต่อความมุ่งหวังของการตั้งสถานักเรียนโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐโอริโชนา สหรัฐอเมริกา ผลปรากฏว่า

บทบาทของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอยู่ในโรงเรียนเป็นสาเหตุทำให้ทัศนคติต่อความมุ่งหวังของการตั้งสถานักเรียนต่างกัน ที่ตั้งและขนาดของโรงเรียนไม่เป็นสาเหตุที่ทำให้ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่างกัน สถานักเรียนส่วนมากจะมีผลต่อการศึกษานในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม เห็นว่าสถานักเรียนควรมีกิจกรรมอย่างกว้างขวาง นักเรียนผู้สนับสนุน และผู้บริหาร มีบทบาทต่อคุณภาพของ เด็กที่สมัครเข้าทำงานในสถานักเรียน นอกจากนี้ยัง เห็นว่าควรปรับปรุง ความสัมพันธ์ระหว่างสถานักเรียน นักเรียนและผู้บริหาร และเห็นว่าผู้บริหารไม่ค่อยได้ทำคนให้เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน รวมทั้งนักเรียนก็ยังไม่ค่อยเข้าใจอำนาจหน้าที่ของสถานักเรียน ยังพบว่าสถานักเรียนเป็นกระบวนการของการศึกษาที่สำคัญมาก เพราะเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมเสริมหลักสูตรและเกี่ยวข้องกับหลักสูตรทั่วๆ ไป แต่กิจกรรมสถานักเรียนไม่ค่อยมีกลุ่มบุคคลที่เข้าใจเป็นอย่างดี

เกี่ยวกับกิจกรรมที่จัดในระดับศึกษาคู่นั้น บาร์โทส (Bartos , 1973 : 3249 -A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการให้นักศึกษาคูที่มีประสบการณ์นอกสถานที่กับประสบการณ์ในชั้นเรียนวิชาการศึกษา ในมหาวิทยาลัยเวอร์จิเนียตะวันตก โดยสุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาคู 487 คนโดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม พบว่า ความเจริญงอกเงยไปในทางบวกมากที่สุด เมื่อนักเรียนที่ได้รับการฝึกฝนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติพร้อมกันไป นอกจากนั้นยังแสดงให้เห็นว่าโปรแกรมต่างๆ อาจจะเริ่มได้ตั้งแต่ระยะแรกในการฝึกฝน นักเรียนที่มุ่ง เป็นครู ซึ่งจะทำได้ง่ายขึ้นหากจัดให้ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติสอดคล้องกันและในการจัดโปรแกรมจะต้องจัดให้ต่อเนื่องกันตลอดระยะเวลาที่ฝึกฝนนักเรียนครู โดยให้นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสได้รับประสบการณ์เพื่อนำทฤษฎีไปปฏิบัติได้

งานวิจัยที่น่าสนใจอีกงานหนึ่งคืองานวิจัยของ เบอแรนนิส (Beranis , 1974 : 1892 -A) ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมระหว่างปีภาคเรียนว่า ทำให้ทัศนคติของเด็กที่มีต่อชีวิตและธรรมชาติเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร การศึกษานี้ใช้แบบสอบถามที่ทำขึ้นเพื่อหาคุณค่าของการจัดกิจกรรมและทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมในช่วงปีภาคเรียนแบบสอบถามนี้ได้นำไปใช้กับนักเรียน 2 กลุ่ม ซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้ต่างก็เคยร่วมกิจกรรมระหว่าง

ปิดภาคเรียนที่จัดขึ้นตามปกติในรอบปีของโรงเรียนเป็นประจำ แต่ในปีต่อมากลุ่มที่ 1 ถูกกำหนดให้ออกไปร่วมกิจกรรมนอกโรงเรียนที่จัดเป็นกิจกรรมพิเศษระหว่างปิดภาค ส่วนกลุ่มที่ 2 ยังคงร่วมกิจกรรมตามปกติที่เคยจัดมาในปีก่อน ๆ ผลของการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพิเศษระหว่างปิดภาคเรียนมีความต้องการที่จะไปตั้งแคมป์หรือเดินทางท่องเที่ยวโดยให้มีครอบครัวเข้าร่วมกิจกรรมด้วย นอกจากนั้นยังพบว่านักเรียนเหล่านั้นมีทัศนคติต่อกฎกติกาต่าง ๆ ที่เข้มงวด และนักเรียนเองก็เชื่อว่าเราสามารถจำและเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่เราเรียนรู้ในโรงเรียนและในห้องเรียนขึ้นด้วย แต่ทัศนคติเหล่านั้นจะไม่ปรากฏกับนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมพิเศษที่โรงเรียนจัดขึ้นระหว่างปิดภาคเรียนนี้เลย

จากผลการวิจัยทั้งหมดอาจกล่าวสรุปได้ว่า ในต่างประเทศ โรงเรียน ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง เจ้าของโรงเรียน และนักเรียน ส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง โรงเรียนทุกแห่งจะต้องมีกิจกรรมเกือบทุกประเภท อาจจะเป็นเพราะกิจกรรมนักเรียนมีมานานแล้วในต่างประเทศโดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา จึงทำให้ทุกฝ่ายมองเห็นประโยชน์ คุณค่าความสำคัญของกิจกรรม รวมทั้งให้การสนับสนุนและสนใจในกิจกรรมนักเรียนอย่างจริงจัง นอกจากนี้ฐานะทางการเงินดี มีอุปกรณ์และปัจจัยที่สำคัญในการจัดกิจกรรมนักเรียนอย่างพร้อมมูล จึงทำให้พบปัญหาในการจัดกิจกรรมน้อย กิจกรรมนักเรียนในต่างประเทศจึงประสบผลสำเร็จและให้ประโยชน์แก่นักเรียนอย่างแท้จริง เกี่ยวกับกิจกรรมสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนงานวิจัยทุกเรื่อง เน้นมาแต่แสดงว่าการเรียนกับการทำกิจกรรมนักเรียนมีผลสัมพันธ์กัน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เพราะกิจกรรมนักเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างกว้างขวาง ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ ที่สำคัญคือทำให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ แต่ สตีเวน วอลท์ พบว่าผลสำเร็จทางการเรียนกับประเภทของกิจกรรม หรือกับการไม่เข้าร่วมกิจกรรม ไม่ทำให้ผลการเรียนต่างกัน แต่เมื่อนำฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมมาเปรียบเทียบด้วย ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนแตกต่างกันมาก ที่เป็นทั้งกล่าวอาจจะเป็นเพราะนักเรียนฐานะทางสังคมสูง
มักมีเศรษฐกิจดี ซึ่งเมื่อทั้งสองประการดีแล้ว เด็กจะมีสุขภาพจิตดี พร้อมทั้งจะเรียนหนังสือ
มีความสุขที่จะทำกิจกรรมใด ๆ ก็ได้ ต้องการอุปกรณ์อะไรก็สามารถหาได้ครบพร้อม
ที่จะปฏิบัติงานทุกอย่างในโรงเรียนได้ ผลการเรียนก็จะตามมา และดีกว่าผู้ที่มี
เศรษฐกิจและฐานะทางสังคมต่ำ จึงสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมนักเรียนในประเทศไทย
ที่ไม่บรรลุผลเพราะมีงบประมาณน้อย อุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่พร้อม ถึงแม้ครูและผู้บริหารจะ
มีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมนักเรียนมากสักเท่าใด ยังไม่สามารถจะจัดกิจกรรมให้ได้ดีเท่าเทียม
ต่างประเทศได้ เพราะมีปัญหาและอุปสรรคมาก จะเห็นได้ว่าการศึกษาทัศนคติของครู
และผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน ก็เพื่อจะช่วยให้มีปัญหาน้อยลงโดยยึดหลักที่ว่า
ถ้ามีบุคลากรที่ดีแล้วทุกอย่างก็จะดีตามมาได้ และคงจะพัฒนาเทียบเท่าต่างชาติได้ใน
ไม่ช้า ถ้าได้มีการปรับปรุง ส่งเสริม และช่วยเหลือกันอย่างจริงจัง

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมนักเรียนเป็นไปในเชิงนิมิตที่มีปริมาณ
มากกว่าทัศนคติของครูที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน
2. ผู้บริหารและครูที่มีเพศต่างกันจะมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนต่างกัน
3. ผู้บริหารและครูที่มีอายุต่างกันจะมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนต่างกัน
4. ผู้บริหารและครูที่มีวุฒิต่างกันจะมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนต่างกัน
5. ผู้บริหารและครูที่มีอายุราชการต่างกันจะมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนต่างกัน

เบื้องหลังและเหตุผลในการตั้งสมมุติฐาน

เกี่ยวกับผู้บริหารและครู สุมาลี แจบเกาะ (สุมาลี แจบเกาะ , 2519 : 123)
ได้กล่าวว่า อาจารย์ใหญ่ให้ความสนใจและสนับสนุนในการจัดกิจกรรมนักเรียนเป็นอย่างดี
เป็นต้นว่าช่วยเหลือในด้านการเงิน สถานที่ การเผยแพร่และการติดตามผลงาน และยัง

พบว่าอาจารย์ใหญ่อาจจะต้องสนใจและร่วมมือในการจัดกิจกรรม ในฐานะผู้บริหารโรงเรียน แต่ส่วนหนึ่งคงจะต้องมาจากความสนใจและการมองเห็นคุณค่าความสำคัญของกิจกรรมนักเรียนเป็นส่วนตัวด้วย ท่านเองเคยค้นพบว่าครูที่สนใจและเข้าร่วมในกิจกรรมของนักเรียนมีสาเหตุมาจากการสนับสนุนของผู้บริหาร โดยการแจ้งวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมให้ครูทราบ ชักชวนครูให้ร่วมมือกันทำงาน แต่งตั้งครูให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับกิจกรรม และบางครั้งก็นำเอาหน้าที่ที่รับผิดชอบในกิจกรรมนักเรียนมาพิจารณาความดีความชอบด้วย ที่เป็นเช่นนี้เพราะครูซึ่งส่วนมากสอนวิชาการจะมุ่งแต่สอนหนังสือเด็กอย่างเดียว ไม่สนใจในกิจกรรมพิเศษที่จัดให้กับเด็ก โดยคิดว่าหน้าที่ของครูคือการสอนนักเรียนเท่านั้น ทำให้ไปสอดคล้องกับความคิดของ ภิญโญ สาธร (ภิญโญ สาธร , 2519 : 451) กล่าวว่าครูบางคนไม่พอใจที่เห็นนักเรียนจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพราะเข้าใจว่านักเรียนจะหาเวลาเรียนหนังสือไม่ได้ หรือไม่มีเวลาสำหรับการบ้านส่งครู จากแนวความคิดดังกล่าวก็พอจะนำมาสรุปได้เป็นสมมุติฐานที่ว่า ทักษะของผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมนักเรียนไปในเชิงนิมิตที่มีปริมาณมากกว่าทัศนคติของครูที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน

เกี่ยวกับเพศ พจน์ จันทรวิระกุล (พจน์ จันทรวิระกุล , 2515 : 85) ได้กล่าวว่าเด็กชายมีพฤติกรรมอยากรู้ อยากเห็นมากกว่าหญิง นอกจากนี้ ธงชัย ชิวปรีชา (ธงชัย ชิวปรีชา , 2513 : 46) ยังได้กล่าวอีกว่า "ชายรับรู้แบบวิเคราะห์มากกว่าหญิง" และประทีป พุกผากิจ (ประทีป พุกผากิจ , 2514 : 115) ได้ทำการศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือของนักเรียนชายและหญิงของนักเรียนวิทยาลัยครูเทพสตรี พบว่านักเรียนชายสนใจข่าวเกี่ยวกับการเกษตร รถยนต์ เครื่องยนต์ คอด้มนั้เกี่ยวกับกีฬาและกฎหมาย ชอบเรื่องผจญภัย ส่วนเด็กหญิงสนใจเกี่ยวกับเรื่องการจัดบ้าน ต้นไม้และเพลง จากที่กล่าวมานี้พอสรุปได้โดยทั่ว ๆ ไปว่า เพศชายเป็นเพศที่มีความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่าง ๆ มักจะเป็นเพศที่มีความอดทน เชื้อมั่นในตนเอง เปิดเผย ชอบวิพากษ์วิจารณ์ ชอบการต่อสู้ผจญภัย และยอมรับในสิ่งใหม่ ๆ ส่วนเพศหญิงมักถูกอบรมให้อยู่ในกรอบ ประเพณีทำให้มีอิสระในการกล้าพูดกล้าทำน้อยกว่าชาย ชอบงานบ้านสังคม ชอบช่วยเหลือ

ผู้สอน ชอบในด้านการอบรมสั่งสอน ดังนั้น ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงอาจจะถือเป็นแนวทางที่สมมุติฐานได้ว่า ผู้บริหารและครูที่มีเพศต่างกันจะมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนต่างกัน

เกี่ยวกับอายุ จากวรรณคดีพบว่า คนที่มีอายุมาก เป็นพวกที่มีประสบการณ์ ด้านต่าง ๆ มากมาย จึงทำให้มีความคิดเห็นในสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรอบคอบ สุขุม แต่เป็นคนที่ยากต่อการเปลี่ยนแปลง ส่วนคนอายุน้อยนั้นมีประสบการณ์บ้างพอสมควร เป็นคนที่มีความคิดริเริ่มดี ชอบการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ต้องการแก้ไขปรับปรุงสิ่งที่เห็นว่าไม่ดีให้ดีขึ้น ความสุขุมรอบคอบอาจจะน้อยกว่าพวกอายุมาก ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ อาจจะถือเป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐานได้ว่า ผู้บริหารและครูที่มีอายุต่างกันจะมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนต่างกัน

เกี่ยวกับวุฒิ ตามความเป็นจริงคนที่มีความรู้ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป จัดว่าเป็นพวกที่มีประสบการณ์ในด้านการศึกษามากย่อมยอมรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ทางการศึกษา มีความคิดเห็นใหม่ ๆ ที่จะนำมาใช้ในการปรับปรุงการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างสมบูรณ์ ส่วนพวกที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ประสบการณ์ในการศึกษามีน้อยกว่า ไม่ค่อยยอมรับความคิด หรือการปฏิบัติอะไรที่แปลกใหม่ที่จะนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน จากแนวความคิดนี้ พอสรุปได้ เป็นสมมุติฐานได้ว่า

ผู้บริหารและครูที่มีวุฒิต่างกันจะมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนต่างกัน

เกี่ยวกับอายุราชการ เลอนเนค (Learned, 1961 : 38 - 41) พบว่า คนเราทำงานอยู่ในสภาพแวดล้อมที่จำเจเป็นเวลานาน ๆ มักมีจิตใจและสายตาที่แคบ ค้อมองและคิดอะไรอยู่แต่ในขอบเขตของอดีตที่ผ่านมาเท่านั้น ความคิดหรือการปฏิบัติ อะไรที่แปลกใหม่แปลกปลอมเข้ามาจะถูกปฏิเสธทันที ท่านเองเดียวกัน สุมิตร คุณานุกร (สุมิตร คุณานุกร , 2518 : 247) กล่าวว่าครูที่ทำงานเป็นเวลาลายปีมักต่อต้านการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง ผิดกับครูที่ทำงานยังไม่ถึงสี่ปีที่ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงน้อยกว่าพวกแรกมาก และมักจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขโดยดี และ วิลโลเวอร์ (Willower , 1963 . 257) ได้พบว่าครูเก่าในโรงเรียนมักชอบกำชับให้ครูใหม่

ปฏิบัติตามอย่างพวกตน และไม่ส่งเสริมให้ครูใหม่ทำอะไรนอกกรอบนอกรอยไปจากที่พวก
ครูรุ่นก่อนได้เคยปฏิบัติมาแล้ว จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ผู้ที่ทำงานมานานไม่ค่อย
เปลี่ยนแปลงความคิดเดิม ๆ ใ้ง่าย ๆ ส่วนผู้ที่เพิ่งทำงานหรืออายุราชการน้อยกำลังมี
ความกระตือรือร้นยอมรับการเปลี่ยนแปลงใหม่อยู่เสมอ จากแนวทางนี้จึงตั้งเป็นสมมุติ
ฐานได้ว่า ผู้บริหารและครูที่มีอายุราชการต่างกันจะมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ได้กำหนดกระบวนการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย
2. การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำกับข้อมูล

1. กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้แยกเป็นกลุ่มผู้บริหาร ซึ่งได้แก่ ศึกษาธิการจังหวัด ผู้ช่วย-ศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ ผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอ ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ และกลุ่มฝ่ายวิชาการซึ่งได้แก่ ครู อาจารย์ ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในเขตการศึกษา 12 เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. สํารวจจังหวัดที่มีอยู่ในเขตการศึกษา 12 ทั้งหมด
2. สํารวจรายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในแต่ละจังหวัด ซึ่งมีทั้งหมด 20 โรงเรียน
3. สุ่มโรงเรียนในแต่ละจังหวัด โดยวิธี Stratified Random Sampling ได้โรงเรียนรวม 8 โรงเรียน คือ

โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์

จังหวัดฉะเชิงเทรา

โรงเรียนพราจินทรราชวรวิหาร

จังหวัดปราจีนบุรี

โรงเรียนชลราษฎรอำรุง

จังหวัดชลบุรี

โรงเรียนศรีราชา

จังหวัดชลบุรี

โรงเรียนเบญจมราชูทิศ

จังหวัดจันทบุรี

โรงเรียนระยองวิทยาคม	จังหวัดระยอง
โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์	จังหวัดตราด
โรงเรียนนครนายกวิทยาคม	จังหวัดนครนายก

4. สุ่มครู อาจารย์ในแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธี Simple Random Sampling ใ้ครูจำนวน 250 คน

5. กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย มีจำนวนดังนี้

ศึกษาธิการจังหวัดและผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด	12 คน
ศึกษาธิการอำเภอและผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอ	13 คน
ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่	8 คน
ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หรือผู้ช่วยครูใหญ่	16 คน
ครู อาจารย์	250 คน
รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	299 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 4 ตอน

- ✓ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ✓ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมนักเรียนแต่ละประเภท
- ✓ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับประเภทของกิจกรรมที่จัดอยู่ในโรงเรียน
- ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการจัดกิจกรรม

การสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาหลักการสร้างเครื่องมือวัดทัศนคติตามวิธีของลิเคอร์ท์
2. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแบบสอบถามตามแนวของผู้ที่เคย

ทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องกิจกรรมนักเรียน คือ สุนาลี แจบเกาะ (สุนาลี แจบเกาะ, 2519 : 129) และของ อุดม หนูทอง (อุดม หนูทอง, 2518 : 109) มาดัดแปลง ปรับปรุงแก้ไขสร้างเป็นแบบสอบถาม ตอนที่ 3 และ 4 ส่วนตอนที่ 2 ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

3. นำแบบสอบถามไปหาความเที่ยงตรง ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักเรียนและเกี่ยวข้องกับการออกแบบสอบถามวัดทัศนคติ รวมทั้งประธานและกรรมการที่ควบคุมการวิจัยครั้งนี้ พิจารณาแบบสอบถามแต่ละข้อว่าตรงกับเรื่องกิจกรรมนักเรียนหรือไม่ ข้อใดที่ผู้วิจัยสงสัยส่วนมากเห็นตรงกันก็นำมา เป็นแบบสอบถามต่อไป

4. นำแบบสอบถามไปหาความน่าเชื่อถือกับผู้บริหารในโรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร และโรงเรียนสัทธิพิทยาคม จังหวัดชลบุรี จำนวน 60 คน โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาให้ความสำคัญตามเกณฑ์ซึ่งแบ่งไว้ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่งไปจนถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4.1 นำค่าตอบนั้นมาให้น้ำหนัก (weighting) โดยยึดเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้น้ำหนัก	5
มาก	เห็นด้วย	ให้น้ำหนัก	4
ปานกลาง	ไม่แน่ใจ	ให้น้ำหนัก	3
น้อย	ไม่เห็นด้วย	ให้น้ำหนัก	2
น้อยที่สุด	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้น้ำหนัก	1

สำหรับข้อความที่สร้างเป็นเชิงลบ คือข้อความที่ไม่เห็นด้วยจะให้น้ำหนักตรงข้ามกับข้อความที่เห็นด้วย คือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้น้ำหนัก 5 ไม่เห็นด้วยให้ 4 ลดหลั่นกันไปเรื่อยตามลำดับ

4.2 รวมคะแนนทั้งหมดของผู้ตอบแต่ละคน และเรียงคะแนนจากสูงไปต่ำ ตัดเอา 25% บน และ 25% ล่าง ของจำนวนผู้ตอบคำถามทั้งหมดมาเป็นตัวแทนในภาพประเมินค่าคำถามแต่ละข้อ

4.3 หาน้ำหนักคะแนนของแต่ละข้อคำถามของผู้ตอบกลุ่ม 25% บน

และกลุ่ม 25% ล่าง นำน้ำหนักคะแนนของแต่ละกลุ่มมาหาค่าตัวกลาง (Mean) ความแปรปรวน (Variance) และหาค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test และเลือกข้อคำถามที่มีค่า t เท่ากับหรือมากกว่า 1.75 ขึ้นไปมาเป็นเครื่องมือสำหรับวัดทัศนคติต่อไป ดังรายละเอียดค่า t ของข้อคำถามแต่ละข้อในภาคผนวก

5. นำแบบสอบถามที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้วทั้งหมดไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร

α - Coefficient

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \cdot \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2}\right) \quad (\text{Cronbach, 1951 : 297})$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

s_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถาม
ทั้งหมด

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบ
สอบถามแต่ละข้อ

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมดไว้เท่ากับ 0.945

ลักษณะของแบบสอบถามทั้ง 4 ตอน มีลักษณะดังนี้

ตอนที่ 1 ถามรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมี เพศ ตำแหน่ง หน้าที่ วุฒิ อายุ และอายุราชการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบให้ทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่เป็นความจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ถามทัศนคติของครูและผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน โดยแยกถามตามประเภทของกิจกรรม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า มีข้อความบรรยายพฤติกรรมของการจัด

กิจกรรมแต่ละประเภท และมีคำถามตามทัศนคติเกี่ยวกับกิจกรรม
แต่ละประเภทเป็นตอน ๆ ให้ผู้ตอบทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน
ช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว ของแบบสอบถามที่บังคับให้นัก
ของทัศนคติซึ่งมีทั้งหมด 5 ช่อง ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่งไปจนถึง
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ดังตัวอย่าง

ในโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งจัดให้นักเรียนทุกคนเลือกตั้งตัวแทนนักเรียนชั้น
มาหนึ่งคนเรียกว่า ประธานนักเรียน และประธานนักเรียนผู้นี้จะดำเนินการเลือกคณะ
ผู้ร่วมงานขึ้นมาเองตามความเหมาะสม ซึ่งประกอบด้วย รองประธานนักเรียน เลขานุการ
เหรัญญิก และกรรมการ โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา ในการทำงานของคณะนักเรียนชุดนี้
ท่านมีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับกิจกรรมนี้

รายการสอบถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. กิจกรรมนี้ควรจัดขึ้นใน โรงเรียนของท่าน					
2. กิจกรรมนี้จะปลูกฝังแนวทาง การปกครองแบบประชาธิปไตย					
3. กิจกรรมนี้ทำให้เด็กเสียเวลา เรียนโดยไร้เหตุ					
4. กิจกรรมนี้แก้ปัญหาคความ ประพฤติของนักเรียนได้				o	

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม หนังสือขอความร่วมมือในการหาปริมาณพันธ์ของผู้วิจัยเอง และหนังสือรับรองความเป็นนิติของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เสนอต่อศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ และผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่หรือครูใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนที่ผู้วิจัยเลือกสุ่มได้ทั้ง 8 โรงเรียนใน 7 จังหวัดด้วยกันตนเองสำหรับครูก็ขอความร่วมมือจากอาจารย์ใหญ่หรือครูใหญ่ช่วยแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามให้ และผู้วิจัยไปรับคืนเองหลังจากที่แจกไปแล้ว 1 วัน

4. การจัดกระทำกับข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามคืนมาแล้ว ได้ดำเนินการเป็นลำดับดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ คัดเอาแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ทิ้งไป

2. จำแนกแบบสอบถามออกตามตัวแปร อันมี เพศ อายุ วุฒิ อายุราชการ และตำแหน่งหน้าที่ เพื่อทดสอบความแตกต่างของความถี่เห็นระหว่างกลุ่ม

3. แจกแจงความถี่ของแต่ละข้อคำถาม และวิเคราะห์ความถี่ของรายการต่าง ๆ ด้วยขบวนการทางสถิติที่เหมาะสม คือ

3.1 ข้อมูลชนิดให้เลือกตอบ ให้หาความถี่แล้วแปลงเป็นค่าอัตราส่วนร้อยละ

$$\ast \text{ ร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

3.2 ข้อมูลชนิดที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จะดำเนินการวิเคราะห์ตามวิธีของ จอห์น คัมบลิว เบสท์ กังนี้ (Best, 1959 : 320)

3.2.1 หากความถี่ของแต่ละข้อมูของรายการ แล้วแปลงเป็นอัตราส่วนร้อยละ

3.2.2 คุณอัตราส่วนรอยในแต่ละของควยน้ำหนักประจำของดังนี้

เห็นควยอย่างยิง	5
เห็นควย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นควย	2
ไม่เห็นควยอย่างยิง	1

ถ้าเป็นทางคานปฏิเสหของคุณอัตราส่วนควยควยน้ำหนักที่กดับกัน

3.2.3 รวมผลลัพท์ที่ไคทั้ง 5 ของ ของแต่ละขอค่าตามเป็นค่าความ

สำคัญที่ผู้ตอบประเมินในแต่ละรายการ

3.2.4 จัดอันดับค่าความสำคัญ วาจะอยู่ในระดับไหนโดยถือเกณฑ์ดังนี้

เห็นควยอย่างยิง	450 - 500
เห็นควย	350 - 449.99
ไม่แน่ใจ	250 - 349.99
ไม่เห็นควย	150 - 249.99
ไม่เห็นควยอย่างยิง	100 - 149.99

โดยถือเกณฑ์ค่าความสำคัญตั้งแต่ 350 ขึ้นไปเป็นลักษณะนิมาน และตั้งแต่ 349.99 ลงมา ถือว่าเป็นลักษณะนิเสห

3.3 การศึกษาว่าตัวแปรคู่ต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมนักเรียน
ทางกันหรือไม่ วิเคราะห์โดยใช้สถิติเป็นลำดับ ดังนี้

3.3.1 หาคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (\text{Guilford, 1965 : 54})$$

เมื่อ $\bar{X}$ = คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนประชากรในกลุ่ม

3.3.2 หาค่าความแปรปรวน (Variance) โดยใช้สูตร

$$s^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)} \quad (\text{Ferguson, 1966 : 67})$$

เมื่อ s^2 = ความแปรปรวน

$\sum x^2$ = ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum x$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนประชากรในกลุ่ม

3.3.3 หาค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}} \quad (\text{Edward, 1958 : 139})$$

เมื่อ t = อัตราส่วนระหว่างผลต่างของรายเฉลี่ย
2 จำนวนที่ต้องการจะเปรียบเทียบกัน
ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความ
แตกต่างระหว่างรายเฉลี่ยของสอง
จำนวนที่ต้องการเปรียบเทียบกัน

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

N_1, N_2 = จำนวนประชากรในกลุ่มที่ 1 และกลุ่ม
ที่ 2

s_1^2, s_2^2 = ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่ม
ที่ 2

3.4 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเภทของกิจกรรมนักเรียนที่จัดในโรงเรียน วิเคราะห์โดยหาอัตราส่วนร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทนี้จะได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและความหมายของการวิเคราะห์ไปตามลำดับความมุ่งหมาย เพื่อให้การแปลความหมายนี้เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่จะใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนประชากร
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
s^2	แทน	ค่าความแปรปรวน
t	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่ม
*	แทน	ค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูลจะกระทำตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง
2. ทิศนคติต่อกิจกรรมนักเรียน และเปรียบเทียบทัศนคติของครูบริหารกับครู และทัศนคติของครูบริหาร และครูที่มี เพศ วุฒิ อายุ และอายุราชการต่างกัน สำหรับการเปรียบเทียบเพศของครูบริหารที่ต่างกันนั้น ไม่สามารถจะเปรียบเทียบกันได้ เพราะจำนวนครูบริหารหญิงมี 5 คนเท่านั้น จากจำนวนทั้งหมด 49 คน ควรเปรียบเทียบครูและครูบริหารที่มีอายุ และอายุราชการต่างกัน จะเปรียบเทียบควบกัน เพราะจากข้อมูลครูและครูบริหารที่มีอายุมากจะมีอายุราชการมากควย ครูและครูบริหารที่อายุน้อยจะมีอายุราชการน้อยเช่นเดียวกัน
3. ประเภทของกิจกรรมที่เกิดขึ้นในโรงเรียน และปัญหา อุปสรรค ในการจัดกิจกรรมนักเรียนที่ครูและครูบริหารพบในการจัดกิจกรรม

1. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ผู้บริหาร จำแนกตาม เพศ วุฒิ อายุ และอายุราชการ

ตาราง 1 แสดงจำนวนผู้บริหาร จำแนกตาม เพศ วุฒิ อายุและอายุราชการ

เพศ	จำนวน ทั้งหมด	วุฒิ		อายุ		อายุราชการ	
		ต่ำกว่าปริญญา ตรี	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	มาก	น้อย	มาก	น้อย
ชาย	44	14	30	35	9	35	9
หญิง	5	2	3	5	—	5	—
รวม	49	16	33	40	9	40	9

จากตาราง 1 แสดงถึงผู้บริหารจำนวน 49 คน ชาย 44 คน หญิง 5 คน วุฒิของผู้บริหาร ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 16 คน เป็นชาย 14 คน หญิง 2 คน และปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 33 คน เป็นชาย 30 คน หญิง 3 คน อายุและอายุราชการของผู้บริหาร อายุมากและอายุราชการมาก จำนวน 40 คน ชาย 35 คน หญิง 5 คน และอายุน้อยและอายุราชการน้อย จำนวน 9 คน เป็นชายทั้งหมด คิดเป็นร้อยละสำหรับผู้บริหารชายและหญิงเท่ากับ 89.80 และ 10.20 ตามลำดับ

1.2 ครู จำแนกตาม เพศ วุฒิ อายุและอายุราชการ

ตาราง 2 แสดงจำนวนครู จำแนกตาม เพศ วุฒิ อายุและอายุราชการ

เพศ	จำนวนทั้งหมด	วุฒิ		อายุ		อายุราชการ	
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	มาก	น้อย	มาก	น้อย
ชาย	122	34	88	30	92	30	92
หญิง	128	31	97	26	102	26	102
รวม	250	65	185	56	194	56	194

จากตาราง 2 แสดงถึงครู จำนวน 250 คน ชาย 122 คน หญิง 128 คน วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 65 คน ชาย 34 คน หญิง 31 คน และปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 185 คน ชาย 88 คน หญิง 97 คน อายุและอายุราชการของครู อายุมากและอายุราชการมาก จำนวน 56 คน ชาย 30 คน หญิง 26 คน และอายุน้อยและอายุราชการน้อย จำนวน 194 คน ชาย 92 คน หญิง 102 คน คิดเป็นร้อยละ สำหรับครูชายและครูหญิงเท่ากับ 48.80 และ 51.20 ตามลำดับ

2. พัฒนาศักยภาพของนักเรียน

- 2.1 พัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษา
 - 2.1.1 พัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษา
 - 1 กิจกรรมนิเทศติดตามในโรงเรียนของทาง
 - 2 กิจกรรมนิเทศติดตามแบบทาง การปกครองของแบบประชาธิปไตย
 - 3 กิจกรรมนิเทศติดตามโดยโรงเรียนโดย
 - 4 สว่างเสริมความสามัคคีกันระหว่างครูกับนักเรียน
 - 5 แก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียนได้
 - 6 การเตรียมตัวเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมนี้

ตาราง 3 แสดงพัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษา

อันดับ	ผู้บริหาร						ครู					
	เห็นด้วย อย่างยิง	ไม่เห็นด้วย เลย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย เลย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิง	เห็นด้วย อย่างยิง	ไม่เห็นด้วย เลย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิง	ไม่เห็นด้วย เลย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิง	เห็นด้วย อย่างยิง	ความเห็น สำคัญ
1	24.49	55.10	8.16	8.16	4.08	387.752	34.40	56.00	3.20	4.80	1.60	416.800
2	30.61	44.90	20.41	2.04	2.04	399.997	27.60	49.60	18.40	3.20	1.20	399.200
3	2.04	8.16	13.37	61.22	10.20	369.385	0.80	7.60	16.00	64.40	11.20	377.600
4	14.29	48.98	28.57	6.12	2.04	367.344	12.40	58.4	24.00	4.40	0.80	377.200
5	16.33	38.78	30.61	10.20	4.08	353.059	7.60	40.00	40.80	10.40	1.20	342.400
6	10.20	22.45	14.29	48.98	4.08	314.284	3.60	17.60	12.80	53.20	12.80	354.000
เฉลี่ย						365.304						377.833

จากตาราง ๖ แสดงว่าผู้บริหารมีทัศนคติในเชิงนิมานเกี่ยวกับเรื่องสถานักเรียนในหัวข้อจะปลูกฝังแนวทางการปกครองแบบประชาธิปไตยมากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ 399.997 หัวขอรองลงมาได้แก่ กิจกรรมนี้ควรจัดขึ้นในโรงเรียน โดยมีค่าความสำคัญเท่ากับ 387.752 ส่วนทัศนคติในหัวข้อการเตรียมตัวเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีไม่เกี่ยวกับกิจกรรมสถานักเรียน มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ 314.284 ซึ่งเป็นทัศนคติในเชิงนิเสธ

เมื่อพิจารณาทัศนคติโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่าอยู่ในลักษณะเชิงนิมาน มีค่าความสำคัญเท่ากับ 365.304 แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว ผู้บริหารมีทัศนคติต่อกิจกรรมสถานักเรียนในเชิงนิมาน

สำหรับทัศนคติของครูพบว่า ครูมีทัศนคติในเชิงนิมานเกี่ยวกับหัวข้อสถานักเรียนควรจัดขึ้นในโรงเรียนของท่านมากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ 416.800 รองลงมาได้แก่ขอทว่าสถานักเรียนจะปลูกฝังแนวทางการปกครองแบบประชาธิปไตย มีค่าความสำคัญเท่ากับ 399.200 ส่วนทัศนคติในหัวข้อสถานักเรียนแก้ปัญหาความประพฤตินักเรียนใด มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับต่ำสุด คือ 342.400 ซึ่งเป็นทัศนคติในเชิงนิเสธ โดยเฉลี่ยแล้วจะเห็นว่าทัศนคติของครูที่มีต่อกิจกรรมสถานักเรียน อยู่ในลักษณะเชิงนิมานต่อการจัดกิจกรรมนี้ มีค่าความสำคัญเท่ากับ 377.838

2.1.2 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมสภานักเรียน

นักเรียน

จากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติของผู้บริหารกับครูโดยใช้ t -test ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมสภานักเรียน

อันดับ	รายการ	ผู้บริหาร (N=49)		ครู (N=250)		t
		$\bar{X}$	s^2	$\bar{X}$	s^2	
1	กิจกรรมนี้ควรจัดขึ้นในโรงเรียนของท่าน	3.8776	1.0264	4.1680	0.6865	1.8906
2	กิจกรรมนี้จะปลูกฝังแนวทางการปกครองแบบประชาธิปไตย	4.0000	0.7917	3.9920	0.6987	.0581
3	กิจกรรมนี้ทำให้เด็กเสียเวลาเรียนโดยใช่เหตุ	3.6939	0.7168	3.7760	0.6002	.6301
4	สร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน	3.6735	0.7662	3.7720	0.5623	.7384
5	แก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียนได้	3.5305	1.0459	3.4240	0.6789	.6882
6	การเตรียมตัวเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีไม่เกี่ยวกับกิจกรรมนี้	3.1429	1.2917	3.5400	1.0767	2.2666*

$$*t_{.05} (df = 297) = 1.960$$

จากตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครู ปรากฏว่า ครูมีทัศนคติเชิงนิมิตในปริมาณมากกว่าผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ในเรื่องกิจกรรมสภานักเรียนในหัวข้อที่ว่า การเตรียมตัวเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีไม่เกี่ยวกับกิจกรรมนี้ รายการที่เหลือปรากฏว่า ทัศนคติของผู้บริหารกับครูไม่ต่างกัน

จากตาราง 5 แสดงว่าผู้บริหารมีทัศนคติในเชิงนิมิตในหัวข้อที่ว่า ส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ 410.203 รองลงมาได้แก่ หัวข้อกิจกรรมวิชาการส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ มีค่าความสำคัญเท่ากับ 408.161 ส่วนทัศนคติในหัวข้อโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่ควรจัดกิจกรรมนี้ มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับต่ำสุด คือ 363.262

สำหรับทัศนคติของครูพบว่า ครูมีทัศนคติในเชิงนิมิตในหัวข้อที่ว่า กิจกรรมวิชาการส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะมากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ 418.800 รองลงมาได้แก่ หัวข้อส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีค่าความสำคัญเท่ากับ 415.200 ส่วนทัศนคติในหัวข้อโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่ควรจัดกิจกรรมนี้ มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับต่ำสุด คือ 359.600

เมื่อพิจารณาทัศนคติของผู้บริหารและครูโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่าอยู่ในลักษณะเชิงนิมิต โดยมีความสำคัญเท่ากับ 388.569 และ 393.360 ตามลำดับ แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว ผู้บริหารและครูมีทัศนคติต่อกิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการในเชิงนิมิต

2.1.4 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการ

จากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติของผู้บริหารกับครูโดยใช้ t -test ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการ

อันดับ	รายการ	ผู้บริหาร (N=49)		ครู (N=250)		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
7	โรงเรียนมัธยมศึกษาไม่ควรจัดกิจกรรมนี้	3.6327	1.1956	3.5960	1.1735	.2152
8	ส่งเสริมให้เด็กทุกคนควหาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมโดยกว้างขวาง	3.8367	0.8061	4.1040	0.4791	1.9712*
9	กิจกรรมนี้ไม่สามารถทำให้เด็กเป็นผู้นำและทำตามที่ดีได้	3.7755	0.7194	3.6680	0.7769	.8058
10	ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ	4.0816	0.5349	4.1880	0.3942	.9517
11	ส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	4.1020	0.5519	4.1520	0.4427	.4371

$$*t_{.05} (df = 297) = 1.960$$

จากตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครู ปรากฏว่าครูมีทัศนคติเชิงนิมิตในปริมาณที่มากกว่าทัศนคติของผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องกิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการในหัวข้อที่ส่งเสริมให้เด็กทุกคนควหาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมโดยกว้างขวาง รายการที่เหลือปรากฏว่าทัศนคติของผู้บริหารกับครูไม่ต่างกัน

2.1.5 พัฒนาศักยภาพผู้บริหารและครูที่มีต่อภารกิจรวมกีฬาและสุขภาพอนามัย ตามรายการต่อไปนี้

- 12 โรงเรียนผู้ชมกีฬาวัดจักรวรรดิกิจกรรมเป็นประจำ
- 13 กิจกรรมนี้จะสร้างองค์ความรู้ทางอารมณ์แก่เด็ก
- 14 สร้างเสริมความเข้าใจเป็นนักกีฬา
- 15 ทำให้นักเรียนสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ
- 16 ทำให้นักเรียนแยกแยะความสามัคคีกัน
- 17 สร้างเสริมนิสัยดีงามเหมาะสมให้กับนักเรียน เช่น มีระเบียบวินัย รักและแพะนะ มีความซื่อสัตย์

ตาราง 7 แสดงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อภารกิจรวมกีฬาและสุขภาพอนามัย

ผู้บริหาร										ครู				
อันดับ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่าความ สำคัญ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่าความ สำคัญ		
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ			ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ			ร้อยละ	
12	38.78	57.14	—	4.08	—	430.611	32.80	60.80	2.40	4.00	—	422.400		
13	—	4.08	18.37	57.14	20.41	393.876	2.00	8.80	12.00	58.00	19.20	383.600		
14	24.49	63.27	12.24	—	—	412.243	23.60	57.60	18.00	0.80	—	404.000		
15	32.65	57.14	10.20	—	—	422.448	24.80	63.20	10.00	2.00	—	410.800		
16	2.04	2.04	16.33	55.10	24.49	397.956	0.80	6.00	14.40	55.60	23.20	394.400		
17	82.65	46.94	18.37	2.04	—	410.203	26.00	60.40	12.80	0.80	—	411.600		
เฉลี่ย						411.223						405.800		

(ตาราง 7 แสดงว่าผู้บริหารมีทัศนคติในเชิงนิมานในหัวข้อที่ว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาวรรจกกิจกรรมกีฬาและสุขภาพอนามัยเป็นประจํามากที่สุด มีค่าความสําคัญเท่ากับ 430.611 รองลงมาได้แก่ ทำให้นักเรียนมีสุขภาพดีทั้งคานร่างกายและจิตใจ โดยมีค่าความสําคัญเท่ากับ 422.448 ส่วนทัศนคติในหัวข้อกิจกรรมนี้จะสร้างความคึงเครียดทางอารมณ์ให้แก่เด็ก มีค่าความสําคัญอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ 393.876

สำหรับทัศนคติของครูพบว่า ครูมีทัศนคติในเชิงนิมานในหัวข้อที่ว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาวรรจกกิจกรรมประเภทนี้เป็นประจํามากที่สุด มีค่าความสําคัญเท่ากับ 422.400 รองลงมาได้แก่ สร้างเสริมนิสัยที่ดีงามเหมาะสมให้กับนักเรียน เช่น มีระเบียบวินัย รุ้จักแพชนะ มีความซื่อสัตย์ โดยมีค่าความสําคัญเท่ากับ 411.600 ส่วนทัศนคติในหัวข้อกิจกรรมนี้จะสร้างความคึงเครียดทางอารมณ์ให้แก่เด็ก มีค่าความสําคัญอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ 383.600 เช่นเดียวกับผู้บริหาร

เมื่อพิจารณาทัศนคติโดยเฉลี่ยแล้วจะเห็นว่า อยู่ในลักษณะเชิงนิมานทั้งผู้บริหารและครู มีค่าความสําคัญเท่ากับ 411.223 และ 408.800 ตามลำดับ แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้วผู้บริหารและครูมีทัศนคติต่อกิจกรรมกีฬาและสุขภาพอนามัยในเชิงนิมาน

2.1.6 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมกีฬาและ สุขภาพอนามัย

จากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติของผู้บริหารกับครู โดยใช้ t -test ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 8 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมกีฬา
และสุขภาพอนามัย

อันดับ	รายการ	ผู้บริหาร (N=49)		ครู (N=250)		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
12	โรงเรียนมัธยมศึกษาควรจัด กิจกรรมนี้เป็นประจำ	4.3061	0.4668	4.2240	0.4637	.7694
13	กิจกรรมนี้จะสร้างความตึง เครียดทางอารมณ์ให้แก่เด็ก	3.9388	0.5587	3.8360	0.8204	.8482
14	สร้างเสริมความมีน้ำใจเป็น นักกีฬา	4.1224	0.3597	4.0400	0.4482	.8646
15	ทำให้นักเรียนมีสุขภาพดีทั้ง ด้านร่างกายและจิตใจ	4.2245	0.3861	4.1080	0.4180	1.1900
16	ทำให้ครูและนักเรียนแตกแยก ความสามัคคีกัน	3.9796	0.6871	3.9440	0.6876	.2747
17	สร้างเสริมนิสัยที่ตรงตามเหมาะ สมให้กับนักเรียน เช่น มี ระเบียบวินัย รู้จักแพะชนะ มี ความซื่อสัตย์	4.1020	0.5935	4.1160	0.4082	.1197

จากตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครู ปรากฏว่า
ทัศนคติของผู้บริหารกับครูไม่ต่างกันในเรื่องกิจกรรมกีฬาและสุขภาพอนามัย

2.1.7 ทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม ตามรายการต่อไปนี้

- 18 กิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจและซาบซึ้งในคุณธรรมและนักเรียน
- 19 เด็กจะมีความเข้าใจและซาบซึ้งในคุณธรรมต่าง ๆ ดีขึ้น
- 20 เด็กโรงเรียนจะมีศีลธรรม จรรยาและมารยาททางเด็กโรงเรียนอื่น
- 21 กิจกรรมจะรักษาสมาคมธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของชาติไว้
- 22 วัฒนธรรม จริยธรรมและมารยาทอันดีงามจะปลูกฝังไว้ในจิตใจของเด็ก

ตาราง 9 แสดงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม

ผู้บริหาร							ครู					ความ สำคัญ
อันดับ.	เห็นด้วย อย่างยิง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิง	ความเห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิง		
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ		
18	2.04	8.16	6.12	57.14	26.53	397.957	2.80	6.40	10.40	64.80	15.60	384.000
19	30.61	61.22	6.12	2.04	-	420.406	17.20	61.20	18.80	2.00	0.80	392.000
20	20.41	48.98	30.61	-	-	389.794	8.80	45.20	42.80	3.20	-	359.600
21	40.82	55.10	2.04	2.04	-	434.692	28.00	68.00	3.20	0.80	-	423.200
22	30.61	63.27	4.08	2.04	-	422.447	26.00	65.20	8.40	0.40	-	416.000
เฉลี่ย						413.059						394.960

จากตาราง 9 แสดงว่าผู้บริหารและครูมีทัศนคติในเชิงนิมานในหัวข้อที่ว่า กิจกรรมนี้จะรักษามนธรรมนิยมประเพณีและวัฒนธรรมของชาติไว้มากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ 434.692 และ 423.200 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ วัฒนธรรม จริยธรรม และมารยาทอันดีงามจะปลูกฝังไว้ในจิตใจของเด็ก มีค่าความสำคัญเท่ากับ 422.447 และ 416.000 ตามลำดับ ส่วนทัศนคติในหัวข้อเด็กโรงเรียนนี้จะมีศีลธรรม จรรยาและมารยาทดีกว่าเด็กโรงเรียนอื่น มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ 389.794 และ 359.600 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาทัศนคติโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่าอยู่ในลักษณะเชิงนิมาน มีค่าความสำคัญเท่ากับ 413.059 และ 394.960 แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้วผู้บริหารและครูมีทัศนคติต่อกิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรมในเชิงนิมาน

2.1.8 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม

จากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติของผู้บริหารกับครู โดยใช้ t -test ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม

อันดับ	รายการ	ผู้บริหาร (N=49)		ครู (N=250)		t
		$\bar{X}$	s^2	$\bar{X}$	s^2	
18	กิจกรรมนี้สร้างความลำบากให้แก่ครูและนักเรียน	3.9796	0.8537	3.8400	0.7454	.9782
19	เด็กจะมีความเข้าใจและซาบซึ้งในคุณธรรมต่าง ๆ ดีขึ้น	4.2041	0.4158	3.9200	0.5076	2.7717**
20	เด็กโรงเรียนนี้จะมีศีลธรรม จรรยาและมารยาทดีกว่าเด็กโรงเรียนอื่น	3.8980	0.5102	3.5960	0.4827	2.7182**
21	กิจกรรมนี้จะรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของชาติไว้	4.3469	0.3980	4.2320	0.2913	1.1937
22	วัฒนธรรม จริยธรรม และมารยาทอันดีงามจะปลูกฝังไว้ในจิตใจเด็ก	4.2245	0.3861	4.1680	0.3331	.5912

$$**t.01 (df = 297) = 2.576$$

จากตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครู ปรากฏว่าผู้บริหารมีทัศนคติเชิงนิมิตในปริมาณมากกว่าทัศนคติของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องกิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรมในหัวข้อ เด็กจะมีความเข้าใจและซาบซึ้งในคุณธรรมต่าง ๆ ดีขึ้น และเด็กโรงเรียนนี้จะมีศีลธรรม จรรยา และมารยาทดีกว่าเด็กโรงเรียนอื่น รายการที่เหลือปรากฏว่า ทัศนคติของครูกับผู้บริหารไม่ต่างกัน

- 2.1.9 หักต้นทุนของบริหารและครุภัณฑ์ต่อกิจกรรมเกี่ยวกับกาปลูกและภาณูปโภค ตามรายการต่อไปนี้
- 23 ไม่มีกิจกรรมนี้ นักเรียนส่วนมากกวดูกปลูกแล้วแสดงตนอยู่แล้ว
- 24 ส่งเสริมการแสดงความคิดริเริ่มสรวงสรรค
- 25 ทำให้เด็กรู้จักพวกรวบรวมและกลาคัดสินใจในการทำงานอย่างมีเหตุผล
- 26 ทำให้เด็กเรียนเสียเวลาและเสียเงินโดยเปล่าประโยชน์

ตาราง 11 แสดงต้นทุนของบริหารและครุภัณฑ์ต่อกิจกรรมเกี่ยวกับการปลูกและการพิมพ์

อันดับ	ผู้บริหาร						ครู					
	เห็นด้วย อย่างยิง ร้อยละ	เห็นด้วย ร้อยละ	ไม่แน่ใจ ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิง ร้อยละ	ค่าความ สำคัญ	เห็นด้วย อย่างยิง ร้อยละ	เห็นด้วย ร้อยละ	ไม่แน่ใจ ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิง ร้อยละ	ค่าความ สำคัญ
23	-	16.32	28.57	48.98	6.12	344.897	2.40	18.00	32.80	41.20	5.60	329.600
24	24.49	71.43	4.08	-	-	420.406	26.00	70.00	2.80	0.80	-	420.000
25	18.37	73.45	8.16	-	-	410.202	25.20	62.80	9.20	2.40	0.40	410.000
26	-	2.04	14.29	71.43	12.24	393.876	1.60	7.60	13.60	63.60	13.60	380.000
เฉลี่ย						392.345						384.900

จากตาราง 11 แสดงว่าผู้บริหารและครูมีทัศนคติในเชิงนิมานในหัวข้อที่ว่า ส่งเสริมการแสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ 420.406 และ 420.000 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ ทำให้เกิดธุรกิจพาณิชยกรรมและกลาตัดสินใจในการทำงานอย่างมีเหตุผล โดยมีความสำคัญเท่ากับ 410.202 และ 410.000 ตามลำดับ ส่วนทัศนคติในหัวข้อไม่มีกิจกรรมนี้นักเรียนส่วนมากก็กล่าวพูดกล่าแสดงตนอยู่แล้ว มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับต่ำที่สุดตามลำดับ คือ 344.897 และ 329.600 ซึ่งเป็นทัศนคติในเชิงนิเสธ

เมื่อพิจารณาทัศนคติโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่าอยู่ในลักษณะเชิงนิมาน มีค่าความสำคัญเท่ากับ 392.345 และ 384.900 แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว ผู้บริหารและครูมีทัศนคติต่อกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์ในเชิงนิมาน

2.1.10 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์

จากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติของผู้บริหารกับครูโดยใช้ t -test ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์

อันดับ	รายการ	ผู้บริหาร (N=49)		ครู (N=250)		t
		$\bar{X}$	s^2	$\bar{X}$	s^2	
23	ไม่มีกิจกรรมนี้นักเรียนส่วนมาก กล้าพูดกล้าแสดงตนอยู่แล้ว	3.4490	0.7109	3.2960	0.8277	1.1469
24	ส่งเสริมการแสดงความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์	4.2041	0.2491	4.2160	0.2744	.1525
25	ทำให้เด็กรู้จักวิพากษ์วิจารณ์ และกล้าตัดสินใจในการทำ งานอย่างมีเหตุผล	4.1020	0.2602	4.1000	0.4679	.0236
26	ทำให้นักเรียนเสียเวลาและ เสียเงินโดยเปล่าประโยชน์	3.9388	0.3503	3.8000	0.6827	1.4006

จากตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครู ปรากฏว่าทัศนคติของผู้บริหารกับครูไม่ต่างกันในเรื่องกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์

2.1.11 ทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่องานโครงการเชื่อมโยงกับสังคมสงเคราะห์ ตามรายการต่อไปนี้

- 27 โรงเรียนของทางนครจะจัดกิจกรรมกับ
- 28 ครูและนักเรียนมอบหมายต่องานจิตกิจกรรม
- 29 ปุจฉาถึงให้เด็กรู้จักบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น
- 30 ส่งเสริมการทำงานเป็นหมู่คณะและรับผิดชอบร่วมกัน
- 31 นักเรียนจะเห็นประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม
- 32 ทำให้นักเรียนมีระเบียบวินัยและรู้จักเสียสละช่วยเหลือสังคมและสัตว์

ตาราง 13 แสดงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่องานโครงการเชื่อมโยงกับสังคมสงเคราะห์

อันดับ	ผู้บริหาร					ครู					ค่าความสำคัญ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่ตอบ คย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่ตอบ คย	
27	38.78	59.18	—	—	2.04	31.20	61.60	5.20	1.20	0.80	421.200
28	—	10.20	28.57	51.02	—	1.60	9.60	34.40	48.40	6.00	347.600
29	28.57	69.39	2.04	—	—	22.00	70.40	6.40	0.80	0.40	412.800
30	30.61	69.39	—	—	—	31.60	63.20	4.40	0.40	0.40	425.200
31	6.12	18.37	14.29	44.90	—	1.60	16.00	14.40	52.40	15.60	364.400
32	24.49	65.31	10.20	—	—	25.60	64.40	10.00	—	—	415.600
เฉลี่ย											397.800

จากตาราง 13 แสดงว่าผู้บริหารมีทัศนคติในเชิงนิมานในหัวข้อที่ว่า โรงเรียนของท่านควรจะมีทัศนคติมากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ 434.692 และครูมีทัศนคติในเชิงนิมานในหัวข้อที่ว่าส่งเสริมการทำงานเป็นหมู่คณะ และรับผิดชอบร่วมกันมากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ 425.200 ทัศนคติของผู้บริหาร รองลงมาได้แก่ ส่งเสริมการทำงานเป็นหมู่คณะ และรับผิดชอบร่วมกัน และของครู รองลงมาได้แก่ โรงเรียนของท่านควรจะมีทัศนคติมากที่สุด โดยมีค่าความสำคัญเท่ากับ 430.612 และ 421.200 ตามลำดับ ส่วนทัศนคติของผู้บริหารในหัวขอนักเรียนจะเห็นประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม และทัศนคติของครูในหัวข้อครูและนักเรียนเป็นหน่วยต่อการจัดกิจกรรมนี้ ทั้งสองรายการมีความสำคัญอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ 346.936 และ 347.600 ตามลำดับ ซึ่งเป็นทัศนคติในเชิงนิเสธ

เมื่อพิจารณาทัศนคติโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นได้ว่าอยู่ในลักษณะเชิงนิมาน มีค่าความสำคัญเท่ากับ 402.380 และ 397.800 แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้ว ผู้บริหารและครูมีทัศนคติต่อกิจกรรมเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ในเชิงนิมาน

2.1.12 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับ
สังคมสงเคราะห์

จากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติของผู้บริหารกับครู โดยใช้ t-test ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 14 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรม
เกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์

อันดับ	รายการ	ผู้บริหาร (N=49)		ครู (N=250)		t
		$\bar{X}$	s^2	$\bar{X}$	s^2	
27	โรงเรียนของท่านควรจัดกิจกรรมนี้	4.3469	0.3563	4.2120	0.4408	1.4260
28	ครูและนักเรียนเป็นอย่างดีต่อการจัดกิจกรรมนี้	3.6122	0.6590	3.4760	0.6601	1.0750
29	ปลูกฝังให้เด็กรู้จักบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น	4.2653	0.2406	4.1280	0.3370	1.7379
30	ส่งเสริมการทำงานเป็นหมู่คณะและรับผิดชอบร่วมกัน	4.3061	0.2168	4.2520	0.3499	0.7109
31	นักเรียนจะเห็นประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม	3.4694	1.3376	3.6440	0.9611	0.9914
32	ทำให้นักเรียนมีระเบียบวินัยและรู้จักเสียสละช่วยเหลือชีวิตมนุษย์และสัตว์	4.1429	0.3333	4.1560	0.3330	0.1453

จากตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของครูกับผู้บริหาร ปรากฏว่า
ทัศนคติของครูกับผู้บริหารไม่ต่างกันในเรื่องกิจกรรมเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์

- 2.1.13 ทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่องานที่เกี่ยวข้องกับศิลปและดนตรีตามรายการต่อไปนี้
- 23 กิจกรรมนี้จะได้รับการส่งเสริมจากโรงเรียนมากที่สุด
 - 24 นักเรียนได้สนุกสนานเพลิดเพลินไปกับกิจกรรมของชาติ
 - 25 กิจกรรมนี้ฝึกหัดมารยาทในการชุมนุมและการฟัง
 - 26 ก่อให้เกิดการซึ่งกันและกันเกินกว่าความสามัคคี
 - 27 สร้างความซาบซึ้งและความรักในศิลปและดนตรี
- ตาราง 15 แสดงทัศนคติของครูที่มีต่องานที่เกี่ยวข้องกับศิลปและดนตรี

ครู									
ผู้บริหาร									
อันดับ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ความเห็นต่าง
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
33	12.24	61.22	16.33	10.20	-	375.508	14.00	55.60	18.80
34	14.29	73.47	12.24	-	-	402.039	11.60	72.40	11.60
35	12.24	65.39	16.33	2.04	-	391.835	8.00	66.80	21.60
36	-	-	18.37	73.47	8.16	389.795	2.00	5.60	24.40
37	16.33	59.59	4.08	-	-	412.243	18.40	64.00	15.20
เฉลี่ย						394.284			

จากตารางที่ 15 แสดงว่าผู้บริหารและครูมีทัศนคติในเชิงปริมาณในหัวข้อที่ว่า สร้างความซาบซึ้งและความรักในศิลปและดนตรี มากที่สุด มีความสำคัญเท่ากับ 412.243 และ 398.000 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ นักเรียนได้สนุกสนานเพลิดเพลินมากไปกับการรักษาวินัยของชาติ โดยมีความสำคัญเท่ากับ 402.039 และ 390.800 ตามลำดับ ส่วนทัศนคติของผู้บริหารในหัวข้อกิจกรรมนี้จะได้รับการส่งเสริมจากโรงเรียนมากที่สุด และทัศนคติของครูในหัวข้อที่ว่า ก่อให้เกิดการซึ่งกันและกันเกินกว่าความสามัคคี ทั้งสองรายการมีความสำคัญอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ 375.508 และ 367.200

เมื่อพิจารณาทัศนคติของผู้บริหารและครูโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นได้ว่าอยู่ในลักษณะ
เชิงนิมิต มีค่าความสำคัญเท่ากับ 394.284 และ 381.280 ตามลำดับ แสดงว่าโดย
ส่วนรวมแล้ว ผู้บริหารและครูมีทัศนคติต่อกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะและการดนตรีในเชิงนิมิต

2.1.14 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับ
ศิลปะและการดนตรี

จากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่าง
ระหว่างทัศนคติของผู้บริหารกับครูโดยใช้ t-test ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 16 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรม
เกี่ยวกับศิลปะและการดนตรี

ลำดับ		ผู้บริหาร (N = 49)		ครู (N = 250)		t
		$\bar{X}$	s^2	$\bar{X}$	s^2	
33	กิจกรรมนี้จะได้รับการส่งเสริม จากโรงเรียนมากที่สุด	3.7551	0.6471	3.7200	0.7165	.2770
34	นักเรียนได้สนุกสนานเพลิดเพลิน ควบคู่ไปกับการรักษา วัฒนธรรมของชาติ	4.0204	0.2704	3.9080	0.4212	1.3270
35	กิจกรรมนี้ฝึกหัดมารยาทใน การชมและการฟัง	3.9184	0.3682	3.7840	0.4351	1.3985
36	ก่อให้เกิดการชิงดีชิงเด่นมาก กว่าก่อความสามัคคี	3.8980	0.2602	3.6720	0.6309	2.5565*
37	สร้างความซาบซึ้งและความรัก ในศิลปะและดนตรี	4.1224	0.1930	3.9800	0.4534	1.8860

*t.05 (df = 297) = 1.960

จากตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครู ปรากฏว่าผู้บริหาร
มีทัศนคติเชิงนิมิตในปริมาณที่มากกว่าทัศนคติของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ .05
ในเรื่องกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะและการดนตรีในหัวข้อก่อให้เกิดการชิงดีชิงเด่นมากกว่าก่อ
ความสามัคคี รายการที่เหลือปรากฏว่าทัศนคติของครูกับผู้บริหารไม่ต่างกัน

2.1.15 ขัณฑ์ของบุตรบริหารและครุฑที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม ตามรายการต่อไปนี้

38 กิจกรรมนี้จะสร้างประโยชน์ต่อการเจริญเติบโต

39 ช่วยให้ความปลอดภัยโรงเรียนโดยมีสิ่งอื่น

40 สร้างความสามัคคีกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

41 เปิดให้เด็กรู้จักหน้าที่ ที่ต้องรับผิดชอบของสังคมและสถานที่ต่าง ๆ

42 ทำให้เด็กรักธรรมชาติและครุฑที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม

ตาราง 17 แสดงทัศนคติของบุตรบริหารและครุฑที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม

บุตรบริหาร				ครุฑ			
ลำดับ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ความเห็น
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
38	30.61	57.14	8.16	4.08	-	-	417.600
39	22.45	67.35	6.12	4.08	-	-	409.200
40	30.61	59.18	8.16	2.04	-	-	422.800
41	24.49	59.18	12.24	4.08	-	-	411.200
42	22.45	61.22	12.24	4.08	-	-	407.600
เฉลี่ย							413.680

จากตาราง 17 แสดงว่าบุตรบริหารและครุฑมีทัศนคติในเชิงนิมิตในหัวข้อต่าง ๆ สร้างความสามัคคีกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ 418.365 และ 422.800 ตามลำดับหัวข้อของลงมาโดยมาก กิจกรรมนี้จะสร้างประโยชน์ให้แก่เด็ก โดยมีความสำคัญเท่ากับ 414.284 และ 417.600 ส่วนทัศนคติในหัวข้อทำให้เด็กรักธรรมชาติและรักรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ 402.038 และ 407.600

เมื่อพิจารณาทัศนคติของผู้บริหารและครูโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นได้ว่าอยู่ในลักษณะ
นิมิต มีความสำคัญเท่ากับ 409.385 และ 413.680 ตามลำดับ แสดงว่าโดยส่วน
รวมแล้ว ผู้บริหารและครูมีทัศนคติกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม ในเชิงนิมิต

2.1.16 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยว

กับสังคม

จากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติของผู้บริหารกับครูโดยใช้ t -test ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 18 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรม
เกี่ยวกับสังคม

อันดับ	รายการ	ผู้บริหาร(N = 49)		ครู(N = 250)		t
		$\bar{X}$	s^2	$\bar{X}$	s^2	
38	กิจกรรมนี้จะสร้างประสบการณ์ ตรงให้กับเด็ก	4.1429	0.5417	4.2040	0.3317	.5504
39	ช่วยให้คนภายนอกรู้จักโรงเรียน ได้ดียิ่งขึ้น	4.0816	0.4515	4.0920	0.3811	.1004
40	สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน	4.1837	0.4447	4.2280	0.3695	.4330
41	ฝึกหัดให้เด็กรู้จักหน้าที่ที่ต้องรับ ผิดรอบคอบสังคมและสถาบันต่าง ๆ	4.0408	0.5400	4.1120	0.3970	.6351
42	ทำให้เด็กรักธรรมชาติและรู้จัก รักษาทรัพยากรธรรมชาติ	4.0204	0.5204	4.0760	0.4159	.5022

จากตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครู ผลปรากฏว่า
ผู้บริหารกับครูมีทัศนคติไม่ต่างกันในเรื่องกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม

2.1.17 พัฒนาศักยภาพผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจสังคมและความสนใจเฉพาะตามรายการ

ต่อไปนี้

- 43 เปิดโอกาสให้เด็กทำงานตามความสนใจ
- 44 ช่วยให้เกิดการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับระดับชั้นและคุณลักษณะ
- 45 ทำให้เด็กเรียนรู้ในเวลาว่างที่จะทำงานอย่างอื่น
- 46 ส่งเสริมความสนใจในการพัฒนาบุคคลและท้องถิ่นได้
- 47 นักเรียนจะได้มีโอกาสแสดงความสามารถพิเศษในกิจกรรมและเพื่อน ๆ ได้เห็น
- 48 กิจกรรมนี้อาจเป็นแนวทางไปสู่อาชีพของนักเรียนได้

ตาราง 19 แนวทางพัฒนาศักยภาพผู้บริหารและครูที่มีต่อเศรษฐกิจสังคมและความสนใจเฉพาะ

ลำดับ	ผู้บริหาร					ครู					ค่าความ สำคัญ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง		
43	20.41	65.31	10.20	4.08	-	15.60	66.80	10.40	6.80	0.40	390.400
44	16.33	46.94	34.69	2.04	-	14.00	58.00	23.60	4.00	0.40	381.200
45	4.08	18.37	22.45	51.02	4.08	1.20	20.00	28.40	48.40	2.00	330.000
46	16.33	53.06	28.57	2.04	-	8.00	66.80	18.80	6.00	0.40	374.000
47	10.33	71.43	10.20	2.04	-	14.40	70.00	12.00	3.60	-	395.200
48	18.37	71.43	8.16	2.04	-	23.60	63.60	10.80	2.00	-	408.800
เฉลี่ย											379.933

จากตาราง 19 แสดงว่าผู้บริหารและครูมีทัศนคติในเชิงนิมิตในหัวข้อที่ว่า กิจกรรมนี้อาจเป็นแนวทางไปสู่อาชีพของนักเรียนได้ มากที่สุด มีค่าความสำคัญเท่ากับ 406.120 และ 408.800 หัวข้อรองลงมาได้แก่เปิดโอกาสให้เด็กทำงานตามความสนใจ และนักเรียนจะได้อีกโอกาสแสดงความสามารถพิเศษให้ครูและเพื่อน ๆ ได้เห็น โดยมีค่าความสำคัญเท่ากับ 402.039 และ 395.2 ตามลำดับ ส่วนทัศนคติในหัวข้อทำให้ นักเรียนไม่มีเวลาว่างที่จะทำงานอย่างอื่น มีค่าความสำคัญอยู่ในระดับต่ำที่สุดคือ 332.650 และ 330.000 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาทัศนคติของผู้บริหารและครูโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นได้ว่าอยู่ในลักษณะเชิงนิมิต มีค่าความสำคัญเท่ากับ 384.011 และ 379.933 ตามลำดับ แสดงว่าโดยส่วนรวมแล้วผู้บริหารและครูมีทัศนคติต่อกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจอาชีพและความสนใจเฉพาะ ในเชิงนิมิต

2.1.18 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจอาชีพและความสนใจเฉพาะ

จากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติของผู้บริหารกับครู โดยใช้ t-test ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 20 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจอาชีพและความสนใจเฉพาะ

อันดับ	รายการ	ผู้บริหาร(N = 49)		ครู(N = 250)		t
		$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
43	เปิดโอกาสให้เด็กทำงานตามความสนใจ	4.0204	0.4787	3.9040	0.5610	1.0620
44	ช่วยให้เด็กรู้จักใช้จ่ายหรือบริโภคได้อย่างประหยัดโดยลดคุณค่า	3.7755	0.5527	3.8120	0.5388	.3160
45	ทำให้นักเรียนไม่มีเวลาว่างที่จะทำงานอย่างอื่น	3.3265	0.9328	3.3000	0.7249	.1791
46	สนองความต้องการเฉพาะบุคคลและท้องถิ่นได้ดี	3.8367	0.5145	3.7600	0.4884	.6878
47	นักเรียนจะได้อีกโอกาสแสดงความสามารถพิเศษให้ครูและเพื่อนๆ ได้เห็น	4.0204	0.3537	3.9520	0.4073	.7284
48	กิจกรรมนี้อาจเป็นแนวทางไปสู่อาชีพของนักเรียนได้	4.0612	0.3503	4.0880	0.4179	.2863

จากตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครู ผลปรากฏว่าผู้บริหารกับครูมีทัศนคติไม่ต่างกันในเรื่องกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจอาชีพและความสนใจเฉพาะ

2.2 เปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มครูที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน
จากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติ
ของกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มครู โดยใช้ t -test ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มครูที่มีต่อ
กิจกรรมนักเรียน

กลุ่มตำแหน่งหน้าที่	จำนวนทั้งหมด (N)	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ความแปรปรวน (S^2)	t
ผู้บริหาร	49	190.0000	275.8750	1.0532
ครู	250	187.3000	235.3434	

จากตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มครู ผล
ปรากฏว่า ทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมนักเรียนไม่ต่างกัน จึงหมายความว่า
ผู้บริหารและครูมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนคล้ายคลึงกัน

2.3 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน

จากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบหาค่าความแตกต่างระหว่างทัศนคติของสองกลุ่มดังกล่าวโดยใช้ t -test ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 22 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน

กลุ่มผู้บริหาร	จำนวนผู้บริหาร (N)	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ความแปรปรวน (S^2)	t
ต่ำกว่าปริญญาตรี	16	190.0625	348.3290	0.01713
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	33	189.9697	251.2803	

จากตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี ปรากฏว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี กับผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนไม่ต่างกัน ซึ่งหมายความว่าผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี กับผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนคล้ายคลึงกัน

2.4 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารที่มีอายุน้อยกับผู้บริหารที่มีอายุมาก ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบหาค่าความแตกต่างระหว่างทัศนคติของผู้บริหารที่มีอายุน้อย (21-35 ปี) กับผู้บริหารที่มีอายุมาก (36-59 ปี) โดยใช้ t -test ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 23 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารที่มีอายุน้อยกับผู้บริหารที่มีอายุมาก ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน

กลุ่มอายุ	จำนวนผู้บริหาร (N)	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ความแปรปรวน (S^2)	t
อายุน้อย	9	206.2222	257.1944	3.41376**
อายุมาก	40	186.3500	212.3872	

$$**t_{.01} (df = 47) = 2.704$$

จากตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารที่มีอายุน้อย กับผู้บริหารที่มีอายุมาก ปรากฏว่า ผู้บริหารที่มีอายุน้อยกับผู้บริหารที่มีอายุมากมีทัศนคติต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ .01 หมายความว่าผู้บริหารที่มีอายุน้อย มีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนในเชิงนิมิตที่มีปริมาณมากกว่าทัศนคติของผู้บริหารที่มีอายุมาก

ห่านองเดียวกับผู้บริหารที่มีอายุราชการน้อยกับผู้บริหารที่มีอายุราชการมาก มีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ .01 ด้วย

2.5 เปรียบเทียบทัศนคติของครูหญิงกับครูชาย ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน

จากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติของครูหญิงกับครูชาย โดยใช้ t -test ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 24, แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของครูหญิงกับครูชายที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน

กลุ่มเพศ	จำนวนครู (N)	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ความแปรปรวน (S^2)	t
หญิง	128	188.0000	235.5748	0.73836
ชาย	122	186.5656	235.9833	

จากตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของครูหญิงกับครูชาย ปรากฏว่าครูหญิงกับครูชายมีทัศนคติไม่ต่างกัน ซึ่งหมายความว่าครูหญิงกับครูชายมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนคล้ายคลึงกัน

2.6 เปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีวุฒิปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน

จากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างครูสองกลุ่มดังกล่าวโดยใช้ t -test ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 25 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของครู ที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน

กลุ่มวุฒิ	จำนวนครู(N)	คะแนนเฉลี่ย($\bar{X}$)	ความแปรปรวน(S^2)	t
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	188	188.4270	227.6482	1.93258
ต่ำกว่าปริญญาตรี	65	184.0923	247.0226	

จากตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติไม่ต่างกัน ซึ่งหมายความว่าครูที่มีวุฒิต่างกัน มีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนคล้ายคลึงกัน

2.7 เปรียบเทียบทัศนคติของครู ที่มีอายุน้อยกับครูที่มีอายุมาก ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน

จากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติของครูที่มีอายุน้อย (21-35 ปี) กับครูที่มีอายุมาก (36-59 ปี) โดยใช้ t-test ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 26 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติของครู ที่มีอายุน้อย กับครู ที่มีอายุมากที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน

กลุ่มอายุ	จำนวนครู (N)	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ความแปรปรวน (S^2)	t
อายุน้อย	194	187.8454	215.6392	0.94471
อายุมาก	56	185.3929	303.7701	

จากตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีอายุน้อย กับครู ที่มีอายุมาก ปรากฏว่า ครูที่มีอายุน้อย กับครูที่มีอายุมาก มีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนไม่ต่างกัน ซึ่งหมายความว่าครูที่มีอายุน้อย กับครูที่มีอายุมาก มีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนคล้ายคลึงกัน

ทำนองเดียวกัน ครูที่มีอายุราชการน้อย กับครูที่มีอายุราชการมาก มีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนไม่ต่างกันด้วย

3. ประเภทของกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนและปัญหาอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียน

3.1 ประเภทของกิจกรรมนักเรียนที่จัดในโรงเรียน

จากการวิเคราะห์หาอัตราส่วนร้อยละของกิจกรรมที่จัดในโรงเรียน 8 โรงเรียน ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 27 แสดงประเภทของกิจกรรมนักเรียนที่จัดในโรงเรียน

อันดับ	รายการ	จัด	ไม่จัด
		ร้อยละ	ร้อยละ
1	สถานักเรียน	37.50	62.50
2	กิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการ	75.00	25.00
3	กิจกรรมกีฬาและสุขภาพอนามัย	100.00	-
4	กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรม	87.50	12.50
5	กิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะและการดนตรี	87.50	12.50
6	กิจกรรมเกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์	87.50	12.50
7	กิจกรรมเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์	100.00	-
8	กิจกรรมเกี่ยวกับสังคม	87.50	12.50
9	กิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจและอาชีพ	25.00	75.00
10	กิจกรรมเกี่ยวกับความสนใจเฉพาะ	50.00	50.00
เฉลี่ยทั้ง 10 รายการ		73.75	26.25

จากตาราง 27 แสดงว่ากิจกรรมที่โรงเรียนจัดกันมากที่สุด คือกิจกรรมกีฬา และสุขภาพอนามัย และกิจกรรมเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ ที่รองลงมาคือ กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรม กิจกรรมศิลปะและการดนตรี กิจกรรมเกี่ยวกับการพูดการพิมพ์ และกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม กิจกรรมที่จัดกันน้อยที่สุด คือ กิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจและอาชีพ และสถานักเรียน โดยมีโรงเรียนจัดเพียง 25 เปอร์เซ็นต์ และ 37.50 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

3.2 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียนจากความคิดเห็นของ ผู้บริหาร

จากการวิเคราะห์หาอัตราส่วนร้อยละ และหาค่าความสำคัญของปัญหา
และอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียน ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 28 แสดงปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียนจากความคิดเห็น
ของผู้บริหาร

อันดับ		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความ สำคัญ
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1	อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการจัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอ	12.50	27.50	42.50	12.50	5.00	330.000
2	งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมมีน้อย	17.50	30.00	22.50	27.50	2.50	332.500
3	ไม่มีผู้ให้คำแนะนำแก่ครูในเรื่องการจัดกิจกรรม	2.50	22.50	27.50	35.00	12.50	257.500
4	ขาดครูที่มีความรู้ความเข้าใจที่ดีในเรื่องการจัดกิจกรรม	-	25.00	27.50	35.00	12.50	265.000
5	ครูส่วนมากขาดความสนใจในการจัดกิจกรรม	5.00	35.00	22.50	27.50	10.00	297.500
6	ผู้บังคับบัญชาไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนักเรียน	-	7.50	30.00	45.00	17.50	227.500
7	ครูส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนและมิจานส่วนตัวมากเกินไป	2.50	37.50	40.00	15.00	5.00	317.500
8	ครูส่วนมากบ้านอยู่ไกลไม่อาจมารวมกิจกรรมได้เต็มที่	5.00	25.00	30.00	32.50	7.50	287.500

ตาราง 28 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
9	สถานที่สำหรับใช้จัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอ	7.50	27.50	22.50	30.00	12.50	287.500
10	มีการทุจริตในการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน	-	2.50	5.00	22.50	70.00	140.000
11	นักเรียนไม่เข้าใจระเบียบวิธีการเข้าร่วมกิจกรรม	2.50	17.50	32.50	30.00	17.50	257.500
12	นักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรม	7.50	25.00	25.00	27.50	15.00	282.500
13	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม	2.50	15.00	25.00	32.50	25.00	237.500
14	การเก็บเงินจากสมาชิกเก็บได้ยาก	7.50	30.00	22.50	25.00	15.00	290.000
15	นักเรียนมีเวลาเรียนมากเกินไป	5.00	10.00	52.50	22.50	10.00	277.500
16	จำนวนนักเรียนมีมากเกินไป	10.00	30.00	25.00	20.00	15.00	300.000
17	การเรียนของนักเรียนลดลงเมื่อเข้าร่วมกิจกรรม	5.00	10.00	32.50	40.00	12.50	255.000
18	นักเรียนส่วนมากอยู่ใกล้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้เต็มที่	5.00	17.50	35.00	30.00	12.50	272.500

ตาราง 28 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
19	กิจกรรมที่จัดไม่มีประโยชน์ ต่อนักเรียน	5.00	-	22.50	42.50	30.00	207.500
20	ขาดการสนับสนุนจากชุมชน	12.50	25.00	25.00	20.00	17.50	295.000
21	ขาดผู้ประสานงานด้านการ จัดกิจกรรมที่ดี	5.00	40.00	12.50	32.50	10.00	297.500
22	วัน เวลา ของการจัดกิจกรรม ไม่กำหนดไว้ให้แน่นอน	10.00	27.50	32.50	17.50	12.50	305.000
เฉลี่ยทั้ง 22 รายการ		5.91	22.16	27.84	28.30	15.80	273.636

จากตาราง 28 แสดงว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่า มีปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียนที่มีมากที่สุดคือ เรื่อง งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมมีน้อย มีความสำคัญเท่ากับ 332.500 รองลงมาได้แก่ อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการจัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอ และ ครูส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนและมีงานส่วนตัวมากเกินไป โดยมีค่าความสำคัญเท่ากับ 330.000 และ 317.500 ตามลำดับ ส่วนเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตในการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน มีปัญหาน้อยที่สุดโดยมีความสำคัญเท่ากับ 140.000

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว จะเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียนที่เกิดกับผู้บริหาร อยู่ในระดับปานกลาง มีความสำคัญเท่ากับ 273.636

3.3 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียนจากความคิดเห็นของครู
จากการวิเคราะห์หาอัตราส่วนร้อยละ และหาค่าความสำคัญของปัญหาและ
อุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียน ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 29 แสดงปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียนจากความคิดเห็นของครู

อันดับ	รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1	อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการจัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอ	11.60	26.80	38.80	19.60	3.20	324.000
2	งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมมีน้อย	12.80	23.20	32.00	25.20	6.80	310.000
3	ไม่มีผู้ให้คำแนะนำแก่ครูในเรื่องการจัดกิจกรรม	2.00	22.00	38.40	29.20	8.40	280.000
4	ขาดครูที่มีความรู้ความเข้าใจที่ดีในเรื่องการจัดกิจกรรม	4.40	14.40	41.60	31.60	8.00	275.600
5	ครูส่วนมากขาดความสนใจในการจัดกิจกรรม	12.80	28.00	35.60	15.60	8.00	322.000
6	ผู้บังคับบัญชาไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนักเรียน	6.40	11.20	34.00	29.60	18.80	256.800
7	ครูส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนและมีงานส่วนตัวมากเกินไป	19.60	40.40	32.40	5.60	2.00	370.000
8	ครูส่วนมากบ้านอยู่ไกลไม่อาจมาร่วมกิจกรรมได้เต็มที่	3.60	27.20	46.80	20.00	2.40	309.600

ตาราง 29 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
9	สถานที่สำหรับใช้จัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอ	8.00	21.20	36.40	26.00	8.40	294.400
10	มีการทุจริตในการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน	1.20	1.60	7.20	28.80	61.20	152.800
11	นักเรียนไม่เข้าใจระเบียบวิธีการเข้าร่วมกิจกรรม	5.20	22.40	41.60	24.00	6.80	295.200
12	นักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรม	5.60	26.40	42.00	23.20	2.80	308.800
13	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม	7.60	25.60	36.40	23.60	6.80	303.600
14	การเก็บเงินจากสมาชิกเก็บได้ยาก	8.80	18.80	46.80	22.00	7.60	311.200
15	นักเรียนมีเวลาเรียนมากเกินไป	1.20	14.80	57.60	22.40	4.00	286.800
16	จำนวนนักเรียนมีมากเกินไป	6.00	16.40	47.60	25.20	4.80	293.600
17	การเรียนของนักเรียนค่อยลงเมื่อเข้าร่วมกิจกรรม	1.60	20.40	36.40	35.60	6.00	276.000
18	นักเรียนส่วนมากอยู่ไกลไม่สามารถร่วมพิจารณาได้เต็มที่	4.40	28.80	37.60	25.60	3.60	304.800
19	กิจกรรมที่จัดไม่มีประโยชน์ต่อนักเรียน	1.20	4.00	24.80	45.20	24.80	211.600

ตาราง 29 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าความสำคัญ
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
20	ขาดการสนับสนุนจากชุมชน	5.20	18.00	38.80	29.20	8.80	281.600
21	ขาดผู้ประสานงานด้านการจัดกิจกรรมที่ดี	7.20	29.60	35.20	22.00	6.00	310.000
22	วัน เวลา ของการจัดกิจกรรมไม่กำหนดไว้ให้แน่นอน	8.00	17.20	32.80	24.80	17.20	274.000
เฉลี่ยทั้ง 22 รายการ		6.56	20.84	37.31	25.18	10.29	288.745

จากตาราง 29 จากผลการวิเคราะห์แสดงว่า ครูมีความเห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียนที่มากที่สุดคือเรื่องครูส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนและมีงานส่วนตัวมากเกินไป มีความสำคัญเท่ากับ 370.000 รองลงมาได้แก่ปัญหาเรื่องอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการจัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอ ครูส่วนมากขาดความสนใจในการจัดกิจกรรม โดยมีความสำคัญเท่ากับ 324.000 และ 322.000 ตามลำดับ ส่วนเรื่องมีการทุจริตในการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน กิจกรรมที่จัดไม่มีประโยชน์ต่อนักเรียน มีปัญหาน้อยที่สุด โดยมีความสำคัญเท่ากับ 152.800 และ 211.600 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว จะเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียนที่เกิดกับครูอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความสำคัญเท่ากับ 288.745

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบว่าครูและผู้บริหาร ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในเขตการศึกษา 12 มีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนเป็นอย่างไร แตกต่างกันหรือไม่
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบว่าครูและผู้บริหารที่มี เพศ วุฒิ อายุ และระยะเวลาทำงานที่ต่างกันจะมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนต่างกันหรือไม่
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารและครูที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 12 ปีการศึกษา 2519 จาก 8 โรงเรียน จำนวน 299 คน คือ ศึกษาธิการจังหวัดและผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด 12 คน ศึกษาธิการอำเภอและผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอ 13 คน ผู้อำนวยการโรงเรียนหรืออาจารย์ใหญ่ 8 คน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ 16 คน และครูอาจารย์ 250 คน จากโรงเรียนดังต่อไปนี้

โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์	จังหวัดฉะเชิงเทรา
โรงเรียนปราจิณราษฎรบำรุง	จังหวัดปราจีนบุรี
โรงเรียนชลราษฎรอำรุง	จังหวัดชลบุรี
โรงเรียนศรีราชา	จังหวัดชลบุรี
โรงเรียนเบญจมราชูทิศ	จังหวัดจันทบุรี
โรงเรียนระยองวิทยาคม	จังหวัดระยอง
โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์	จังหวัดตราด
โรงเรียนนครนายกวิทยาคม	จังหวัดนครนายก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล 4 ตอนดังนี้

1. เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน โดยแยกถามตามประเภทของกิจกรรม ซึ่งสรุปรวมกันได้ 9 ประเภท ได้แก่ สถานักเรียน กิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรม กิจกรรมศิลปะและการดนตรี กิจกรรมเกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์ กิจกรรมเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ กิจกรรมเกี่ยวกับสังคม และกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจอาชีพและความสนใจเฉพาะ แบบสอบถามเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า
3. เกี่ยวกับประเภทของกิจกรรมที่จัดอยู่ในโรงเรียน
4. เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมของครูและผู้บริหาร เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลทั้งหมดแล้ว จัดกระทำตามลำดับดังนี้

1. คัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ แยกเป็นหมวดหมู่ตามชนิดของตัวแปร
2. แจกแจงความถี่และให้คะแนนตามค่านำหนัก
3. หาค่าร้อยละ ค่าความสำคัญ และค่าความสำคัญเฉลี่ย เพื่อหาทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมนักเรียนว่าเป็นในเชิงนิยมนหรือไม่เชิงนิเสธ ของคำตอบแต่ละข้อในแบบสอบถามตอนที่ 2
4. หาค่าสถิติพื้นฐาน คือคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความแปรปรวน (S^2) ของคำตอบแต่ละข้อของแบบสอบถามและทั้งกลุ่ม ในแบบสอบถามตอนที่ 2 เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครู และทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มี เพศ วุฒิ อายุและอายุราชการต่างกันว่ามีทัศนคติต่างกันหรือไม่ โดยใช้ t -test ส่วนเรื่องประเภทของกิจกรรมและปัญหาอุปสรรคในการจัดกิจกรรม ใช้วิธีหาอัตราส่วนร้อยละและหาค่าความสำคัญ

สรุปผลของการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน

1.1 ทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมสถานักเรียน ผู้บริหารมีทัศนคติในเชิงนิมิตต่อสถานักเรียนในหัวข้อที่ว่ากิจกรรมนี้จะปลูกฝังแนวทางการปกครองแบบประชาธิปไตยมากที่สุด และหัวข้อรองลงมาได้แก่สถานักเรียนควรจัดขึ้นในโรงเรียนของท่าน ส่วนครูมีทัศนคติในเชิงนิมิตต่อสถานักเรียนในหัวข้อกิจกรรมนี้ควรจัดขึ้นในโรงเรียนของท่านมากที่สุด และเห็นด้วยรองลงมาในหัวข้อกิจกรรมนี้จะปลูกฝังแนวทางการปกครองแบบประชาธิปไตย นอกจากนี้ผู้บริหารให้ความสำคัญในหัวข้อการเตรียมตัวให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีไม่เกี่ยวกับกิจกรรมนี้ อยู่ในอันดับต่ำสุด ส่วนครูเห็นว่าสถานักเรียนแก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียนได้ มีความสำคัญน้อยที่สุด

เกี่ยวกับเรื่องกิจกรรมสถานักเรียน ครูมีทัศนคติเชิงนิมิตในหัวข้อการเตรียมตัวเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีไม่เกี่ยวกับกิจกรรมนี้ ในปริมาณที่มากกว่าผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายการอื่น ผู้บริหารและครูมีทัศนคติไม่ต่างกัน

1.2 ทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการ ผู้บริหารมีทัศนคติในเชิงนิมิต ในหัวข้อที่ว่า ส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากที่สุด ส่วนครูมีทัศนคติในเชิงนิมิต ในหัวข้อกิจกรรมวิชาการส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะมากที่สุด ทั้งผู้บริหารและครูให้ความสำคัญในหัวข้อโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่ควรจัดกิจกรรมนี้ อยู่ในระดับต่ำสุด

เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูในเรื่องกิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการ ครูมีทัศนคติเชิงนิมิตในปริมาณที่มากกว่าทัศนคติของผู้บริหารในหัวข้อ ส่งเสริมให้เด็กใฝ่ค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมได้อย่างกว้างขวาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนรายการอื่นผู้บริหารและครูมีทัศนคติไม่ต่างกัน

1.3 ทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมกีฬาและสุขภาพอนามัย ทั้งครูและผู้บริหารมีทัศนคติเชิงนิมิต ในหัวข้อโรงเรียนมัธยมศึกษาควรจัดกิจกรรมนี้เป็นประจำ มากที่สุด และทั้งครูและผู้บริหารให้ความสำคัญในหัวข้อกิจกรรมกีฬาจะสร้างความ

ถึงเคยมีทางอารมณ์ให้แก่เด็ก อยู่ในอันดับค่าที่สุด เปรียบเทียบทัศนคติของครูกับผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมกีฬาและสุขภาพอนามัย ปรากฏว่าทัศนคติไม่ต่างกัน

1.4 ทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรม ทั้งผู้บริหารและครูมีทัศนคติเชิงนิมาน กับหัวข้อกิจกรรมนี้จะรักษานบธรรมนิยมประเพณี และวัฒนธรรมของชาติไว้ มากที่สุด และทั้งผู้บริหารและครูได้ให้ความสำคัญในหัวข้อเด็กโรงเรียนนี้จะมีศีลธรรม จรรยาและมารยาทดีกว่าเด็กโรงเรียนอื่น ไว้ในลำดับสุดท้ายเหมือนกัน

สำหรับในหัวข้อที่ว่าเด็กจะมีความเข้าใจและซาบซึ้งในคุณธรรมต่าง ๆ คีซัน และเด็กโรงเรียนนี้จะมีศีลธรรมจรรยาและมารยาทดีกว่าเด็กโรงเรียนอื่น ทั้ง 2 รายการ ผู้บริหารมีทัศนคติเชิงนิมานในปริมาณที่มากกว่าครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนในรายการอื่น ปรากฏว่าผู้บริหารและครูมีทัศนคติไม่ต่างกัน

1.5 ทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์ ทั้งผู้บริหารและครูมีทัศนคติเชิงนิมานกับหัวข้อว่า กิจกรรมนี้ส่งเสริมการแสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มากที่สุด และทั้งสองกลุ่มได้ให้ความสำคัญไว้ในระดับต่ำสุดในหัวข้อไม่มีกิจกรรมนี้นักเรียนส่วนมากก็กลัวพูดกลัวแสดงตนอยู่แล้ว

เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูในเรื่องนี้ปรากฏว่าทัศนคติของผู้บริหารกับครูไม่ต่างกัน

1.6 ทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ ผู้บริหารให้ความสำคัญในหัวข้อโรงเรียนของท่านควรจะมีกิจกรรมนี้ ไว้ในลำดับแรก ส่วนครูให้ความสำคัญเกี่ยวกับหัวข้อส่งเสริมการทำงานเป็นหมู่คณะและรับผิดชอบร่วมกัน ไว้ในลำดับแรกสุด ผู้บริหารได้ให้ความสำคัญในหัวข้อนักเรียนจะเห็นประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม ไว้ในลำดับสุดท้าย ส่วนครูให้ความสำคัญในหัวข้อครูและนักเรียนเมื่อนำย่อกิจกรรมนี้ ไว้ในลำดับสุดท้าย

เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูในเรื่องกิจกรรมเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ ปรากฏว่าผู้บริหารและครูมีทัศนคติไม่ต่างกัน

1.7 ทักษะของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะและการดนตรี ทั้งผู้บริหารและครูให้ความสำคัญในหัวข้อสร้างความซาบซึ้งและความรักในศิลปะและดนตรีมากที่สุด และผู้บริหารได้ให้ความสำคัญในหัวข้อ กิจกรรมนี้จะได้รับการส่งเสริมจากโรงเรียนมากที่สุด ไว้ในระดับต่ำสุด ส่วนครูได้ให้ความสำคัญในหัวข้อก่อให้เกิดการซึ่งกันและกันมากกว่าความสามัคคี ไว้ในระดับต่ำสุด

เกี่ยวกับหัวข้อก่อให้เกิดการ ซึ่งกันและกันมากกว่าความสามัคคี ผู้บริหารมีทัศนคติเชิงนิมิตในปริมาณที่มากกว่าทัศนคติของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายการอื่นที่เหลือผู้บริหารกับครูมีทัศนคติไม่ต่างกัน

1.8 ทักษะของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม ทั้งผู้บริหารและครูให้ความสำคัญกับหัวข้อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมากที่สุด และทั้งสองกลุ่มได้ให้ความสำคัญในหัวข้อทำให้เกิดรักธรรมชาติและรู้จักรักษาทรัพยากรธรรมชาติไว้ในระดับต่ำสุดเหมือนกัน

เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม ปรากฏว่าผู้บริหารกับครูมีทัศนคติไม่ต่างกันในทุก ๆ รายการ

1.9 ทักษะของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจอาชีพและความสนใจเฉพาะ ทั้งผู้บริหารและครูให้ความสำคัญในหัวข้อกิจกรรมนี้อาจเป็นแนวทางไปสู่อาชีพของนักเรียนได้ ไว้มากที่สุดและให้ความสำคัญในหัวข้อทำให้นักเรียนไม่มีเวลาว่างที่จะทำงานอย่างอื่นไว้ในระดับต่ำสุด

ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครู ปรากฏว่าผู้บริหารกับครูมีทัศนคติไม่ต่างกันทุกรายการ

1.10 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมนักเรียนโดยส่วนรวม ปรากฏว่าทัศนคติของผู้บริหารกับครูไม่ต่างกัน ซึ่งหมายความว่าผู้บริหารกับครูมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนในลักษณะคล้ายคลึงกัน

2. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน

2.1 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหาร ที่มีจิตต่ำกว่าปริญญาตรีกับผู้บริหารที่

มีวุฒิปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี ผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี กับผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติต่องานกิจกรรมนักเรียนไม่ต่างกัน ซึ่งหมายความว่าผู้บริหารทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติต่องานกิจกรรมนักเรียนในลักษณะคล้ายคลึงกัน

2.2 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารที่มีอายุน้อยกับผู้บริหารที่มีอายุมาก ผู้บริหารที่มีอายุน้อยกับผู้บริหารที่มีอายุมากมีทัศนคติต่องานกิจกรรมนักเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 หมายความว่า ผู้บริหารที่มีอายุน้อย จะมีทัศนคติต่องานกิจกรรมนักเรียนเชิงนิมมานในปริมาณที่มากกว่าทัศนคติของผู้บริหารที่มีอายุมาก ทำนองเดียวกัน ผู้บริหารที่มีอายุราชการน้อยจะมีทัศนคติต่องานกิจกรรมนักเรียนเชิงนิมมานในปริมาณที่มากกว่าทัศนคติของผู้บริหารที่มีอายุราชการมากเช่นกันด้วย

3. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของครูที่มีต่องานกิจกรรมนักเรียน

3.1 เปรียบเทียบทัศนคติของครูหญิงกับครูชายที่มีต่องานกิจกรรมนักเรียน ครูหญิงกับครูชายมีทัศนคติต่องานกิจกรรมนักเรียนไม่ต่างกัน ซึ่งหมายความว่าครูหญิงกับครูชายมีทัศนคติต่องานกิจกรรมนักเรียนในลักษณะคล้ายคลึงกัน

3.2 เปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีวุฒิปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติต่องานกิจกรรมนักเรียนไม่ต่างกัน ซึ่งหมายความว่าครูที่มีวุฒิต่างกัน มีทัศนคติต่องานกิจกรรมนักเรียนในลักษณะคล้ายคลึงกัน

3.3 เปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีอายุน้อยกับครูที่มีอายุมาก ครูที่มีอายุน้อยกับครูที่มีอายุมาก มีทัศนคติต่องานกิจกรรมนักเรียนไม่ต่างกัน ซึ่งหมายความว่าครูที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่องานกิจกรรมนักเรียนในลักษณะคล้ายคลึงกัน

ทำนองเดียวกัน ครูที่มีอายุราชการต่างกัน จะมีทัศนคติต่องานกิจกรรมนักเรียนในลักษณะคล้ายคลึงกันเช่นเดียวกันด้วย

4. ประเภทของกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนและปัญหาอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียน

4.1 ประเภทของกิจกรรมที่จัดในโรงเรียน สรุปจากคำตอบของผู้บริหาร

และครูไต่ดั่งนี้ โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างจัดกันมากที่สุดถึง 100 เปอร์เซ็นต์ คือกิจกรรม กีฬาและสุขภาพอนามัยและกิจกรรมเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ ที่จัดรองลงมาถึงร้อยละ 87.50 คือ กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรม กิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะและการดนตรี กิจกรรมเกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์ และกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม ส่วนกิจกรรมที่จัดน้อย ที่สุดเพียง 25.00 เปอร์เซ็นต์คือกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจและอาชีพ เมื่อสรุปโดย ส่วนรวมแล้วโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างจัดกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์มากคือร้อยละ 73.75

4.2 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรม โดยการทำอัตราส่วนร้อยละ หาค่าความสำคัญจากคำตอบของผู้บริหาร ผู้บริหารเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการจัด กิจกรรมนักเรียนที่มีมากที่สุดคือ เรื่องงบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมมีน้อย มีความ สำคัญเท่ากับ 332.500 ปัญหารองลงมาได้แก่เรื่องอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการจัดกิจกรรม มีไม่เพียงพอ และเรื่องครูส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนและมิจานส่วนตัวมากเกินไป โดยมีค่า ความสำคัญเท่ากับ 330.000 และ 317.500 ตามลำดับ ส่วนเรื่องมีการทุจริตในการ ใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน มีปัญหาน้อยที่สุด มีความสำคัญเท่ากับ 140.000

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว จะเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการจัด กิจกรรมนักเรียนที่ผู้บริหารพบ อยู่ในระดับปานกลาง มีความสำคัญเท่ากับ 273.636

4.3 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียน โดยการทำอัตราส่วน ร้อย หาค่าความสำคัญ และหาค่าความสำคัญเฉลี่ย จากความคิดเห็นของครู ครูเห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียนที่มีมากที่สุดคือ เรื่องครูส่วนใหญ่มีชั่วโมง สอนและมิจานส่วนตัวมากเกินไป มีความสำคัญเท่ากับ 370.000 ปัญหารองลงมาได้ แก่ปัญหเรื่องอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการจัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอ และเรื่องครูส่วนมากขาดความ สนใจในการจัดกิจกรรม โดยมีค่าความสำคัญเท่ากับ 324.000 และ 322.000 ตาม ลำดับ ส่วนเรื่องมีการทุจริตในการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมที่ จัดไม่มีประโยชน์ต่อนักเรียน มีปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าความสำคัญเท่ากับ 152.800 และ 211.600 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม จะเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการจัด กิจกรรมนักเรียนที่ครูพบอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าความสำคัญเท่ากับ 288.745

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงทัศนคติของครูและผู้บริหารที่มีต่องานกิจกรรมนักเรียน รวมทั้งผลการเปรียบเทียบทัศนคติของครูและผู้บริหารที่มีต่องานกิจกรรมนักเรียนว่าแตกต่างหรือคล้ายคลึงกัน, และทราบถึงผลการเปรียบเทียบทัศนคติของครูและผู้บริหารที่มี เพศ วุฒิ อายุ และอายุราชการ ต่างกันว่าจะมีทัศนคติต่องานกิจกรรมนักเรียนต่างกันหรือไม่ ตลอดจนประเภทของกิจกรรม ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียนที่ผู้บริหารและครูได้ประสบมา ผลการวิจัยดังกล่าวอาจนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ทัศนคติของครูและผู้บริหารที่มีต่องานกิจกรรมนักเรียน ผลของการวิจัยพบว่า

1.1 ผู้บริหารและครูต่างก็มีทัศนคติต่องานกิจกรรมสถานักเรียนอยู่ในเกณฑ์สูง อาจเป็นเพราะเห็นว่าสถานักเรียนมีคุณค่าและประโยชน์ต่อนักเรียนหลายด้าน เช่น ผู้บริหารเห็นว่าสถานักเรียนจะปลูกฝังแนวทางการแบบประชาธิปไตยมากที่สุด ส่วนครูเห็นว่าสถานักเรียนควรจัดชั้นในโรงเรียน มากที่สุด อันคับรองลงมาผู้บริหารเห็นว่าสถานักเรียนควรจัดชั้นในโรงเรียน แต่ครูก็ให้ความสำคัญในหัวข้อสถานักเรียนจะปลูกฝังแนวทางการปกครองแบบประชาธิปไตย เป็นอันคับรองลงมา เมื่อพิจารณาแล้วทั้งผู้บริหารและครูต่างเห็นความสำคัญของสถานักเรียนคล้ายคลึงกันแต่ต่างเพียงหัวข้อสำคัญมากที่สุดต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติกันในเรื่องสถานักเรียนแล้วครูมีทัศนคติเชิงนิมิตในปริมาณมากกว่าผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในหัวข้อการเตรียมตัวเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีไม่เกี่ยวข้องกับสถานักเรียน อาจจะเป็นเพราะครูเห็นว่าการเป็นผู้ใหญ่ที่ดีได้นั้น ต้องเป็นเด็กที่ดีมาก่อน ดังนั้นกิจกรรมสถานักเรียนจึงมีส่วนช่วยอยู่มากเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดี มีความรับผิดชอบสูง รู้จักสิทธิหน้าที่ของคนตามระบอบประชาธิปไตย และการเป็นตัวอย่างที่ดีงามให้เด็กรุ่นหลังได้เห็น

1.2 ทัศนคติของครูและผู้บริหารต่องานกิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการ ผู้บริหารและครูมีทัศนคติเชิงนิมิต ต่องานกิจกรรมนี้อยู่ในเกณฑ์สูงและมีทัศนคติเชิงนิมิตมากที่สุดในด้านหัวข้อต่าง ๆ เช่น ผู้บริหารเห็นว่ากิจกรรมวิชาการจะส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มากที่สุด นับเป็นการถูกต้องเพราะโดยปกติเด็กจะไม่รู้จักแบ่งเวลา

ว่าควรจะทำกิจกรรมอะไร กันนั้น เมื่อมีกิจกรรมนี้ก็ทำให้ได้ใช้เวลาว่างหาความรู้เพิ่มเติมร่วมกันทำงานเป็นหมู่คณะ ซึ่งสอดคล้องกับหัวข้อที่ครูเห็นด้วยมากที่สุด คือกิจกรรมวิชาการส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครูกับผู้บริหารในเรื่องกิจกรรมนี้แล้ว ครูมีทัศนคติเชิงนิมานในปริมาณมากกว่าทัศนคติของผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในหัวข้อกิจกรรมนี้ ส่งเสริมให้เด็กค้นคว้าหาความรู้ประสบการณ์เพิ่มเติมได้อย่างกว้างขวาง ที่เป็นเช่นนั้นเพราะครูส่วนใหญ่ทำหน้าที่สอนวิชาการอย่างเดียวจึงเห็นความสำคัญว่ากิจกรรมวิชาการจะช่วยเสริมความรู้ประสบการณ์ของนักเรียนได้เห็นวิชาการให้ดีขึ้น ส่วนผู้บริหารไม่ค่อยมีโอกาสอนวิชาการจึงเห็นว่ากิจกรรมทุกอย่างมีความสำคัญพอ ๆ กัน ไม่เห็นกิจกรรมหนึ่งกิจกรรมใดสำคัญมากเป็นพิเศษ เรื่องนี้เข้าทำนองที่ว่าใครทำกิจกรรมอะไรอยู่ ย่อมเห็นสิ่งนั้นมีค่าความสำคัญมากกว่าสิ่งที่คนอื่นทำเช่นกัน

1.3 ทัศนคติของผู้บริหารและครูต่อกิจกรรมกีฬาและสุขภาพอนามัย ผู้บริหารและครูมีทัศนคติต่อกิจกรรมนี้อยู่ในเกณฑ์สูง จากค่าความสำคัญเฉลี่ยแล้ว ผู้บริหารและครูมีทัศนคติเชิงนิมานกับกิจกรรมนี้ โดยมีค่าความสำคัญเฉลี่ย 411.223 และ 405.800 ตามลำดับ และทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติเชิงนิมานกับกิจกรรมนี้ในหัวข้อโรงเรียนมัธยมควรจัดกิจกรรมนี้เป็นประจำ มากที่สุด แสดงว่าผู้บริหารและครูต่างก็เห็นว่ากิจกรรมกีฬามีประโยชน์ต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนากายาร่างกาย อารมณ์ และสังคมเป็นอย่างมาก และทัศนคติของผู้บริหารกับครูเปรียบเทียบกับในเรื่องนี้ มีทัศนคติไม่ต่างกัน มีความเห็นคล้ายคลึงกัน

1.4 ทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม ทั้งผู้บริหารและครูมีทัศนคติเชิงนิมานกับหัวข้อกิจกรรมนี้จะรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของชาติไว้ มากที่สุดเหมือนกัน คงเป็นเพราะผู้บริหารและครูเห็นความสำคัญของศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมของไทยว่าเป็นสิ่งควรแก่การบำรุงรักษาให้สืบทอดกันต่อไป และโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนส่วนมากจะตั้งอยู่ในบริเวณวัด และวัดให้ความอุปการะโรงเรียนอีกแรงหนึ่ง นอกจากกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมนี้ ผู้บริหารมีทัศนคติเชิงนิมานในปริมาณมากกว่าทัศนคติ

ของครูในหัวข้อเด็กโรงเรียนนี้จะมีศีลธรรมจรรยาและมารยาทดีกว่าเด็กโรงเรียนอื่น และเด็กจะมีความเข้าใจและซาบซึ้งในคุณธรรมต่าง ๆ ดีขึ้น ผลปรากฏดังกล่าวน่าจะเป็นเพราะผู้บริหารเห็นว่าเด็กมีความจำเป็นต้องได้รับการอบรมศีลธรรมจรรยา มารยาท ทั่วไปให้มากเพื่อจะได้เป็นผู้ใหญ่ที่สังคมต้องการในอนาคต ซึ่งจะเห็นว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตขณะนี้ส่วนใหญ่นับว่าผ่านการศึกษามาจากวัด

๑.๕ ทักษะของครูและครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์ ทั้งผู้บริหารและครูมีทัศนคติเชิงนิมิตกับหัวข้อกิจกรรมนี้จะส่งเสริมการแสดงความคิดเห็นริเริ่มสร้างสรรค์ มากที่สุด แสดงให้เห็นว่าทั้งครูและผู้บริหารในปัจจุบันนี้เริ่มมีความคิดที่กว้างขวาง มองเห็นคุณค่าความสำคัญในการที่ต้องการให้เด็กกล้าพูด กล้ากระทำในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม นับว่าเป็นแนวทางส่วนหนึ่งที่จะนำไปสู่ระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่แท้จริง รวมทั้งจะเป็นแนวทางให้เด็กรู้จักแสดงความคิดเห็นและสร้างสรรค์อย่างระเบียบแบบแผนถูกต้อง ไม่ขัดกับความต้องการของสังคมและประเทศชาติ จากการเปรียบเทียบทัศนคติของครูกับครูที่มีต่อกิจกรรมนี้ ปรากฏว่าทัศนคติของครูกับผู้บริหารไม่ต่างกัน แสดงว่าทั้งผู้บริหารและครูเห็นด้วยในการที่จะให้จัดกิจกรรมนี้ขึ้นในโรงเรียน โดยที่ไม่มีปัญหาในด้านการคิดเห็นและความร่วมมือจากบุคลากร

๑.๖ ทักษะของครูและครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ ผู้บริหารให้ความสำคัญในหัวข้อโรงเรียนควรจัดกิจกรรมนี้ เป็นอันดับแรก ส่วนครูให้ความสำคัญเรื่องส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะและรับผิดชอบร่วมกัน เป็นอันดับแรก แสดงว่าทั้งครูและผู้บริหารเห็นความสำคัญและประโยชน์ของกิจกรรมนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และอยู่ในลักษณะนิมิตค่อนข้างสูง ที่เป็นเช่นนั้นคงเป็นเพราะครูและผู้บริหารเห็นว่ากิจกรรมนี้มีคุณค่าที่สำคัญคือ การบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อบุคคลอื่น ทำให้เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว และยังมีคุณค่าประโยชน์อย่างมากมายในด้านการกลมเกลียวและสร้างนิสัยอันดีงามที่เหมาะสม ตลอดจนการรักประเทศชาติบ้านเมือง จึงเห็นได้ว่ากิจกรรมนี้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างกว้างขวาง เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครูกับผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมนี้ ปรากฏว่าทัศนคติของครูกับผู้บริหารไม่ต่างกัน

๑.๗ ทักษะของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะและการดนตรี ทั้งผู้บริหารและครูมีทัศนคติเชิงนิมิตกับหัวข้อกิจกรรมนี้สร้างความซาบซึ้งและความรักในศิลปะและดนตรีมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าทั้งครูและผู้บริหารมองเห็นคุณค่าความสำคัญของกิจกรรมนี้เหมือนกัน ถือว่ากิจกรรมนี้มีประโยชน์จะสร้างความสามัคคีในหมู่คณะและระหว่างโรงเรียนต่อโรงเรียน แต่ไม่ส่งเสริมกิจกรรมนี้มากที่สุดอยู่ในอันดับสุดท้าย อาจมีเหตุมาจากขาดอุปกรณ์เกี่ยวกับดนตรีเพราะมีราคาแพง หรือไม่มีครูดนตรีที่มีความสามารถสูงทำการสอนนักเรียน กิจกรรมนี้จึงดำเนินไปเรียบ ๆ ตามฐานะเศรษฐกิจและสภาพของโรงเรียน ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครู พบว่า ผู้บริหารมีทัศนคติเชิงนิมิต ในปริมาณมากกว่าทัศนคติของครู ให้หัวข้อก่อให้เกิดความซึ้งดีจึงเด่นมากกว่าสามัคคี ทั้งนี้เพราะผู้บริหารเห็นว่าเรื่องกิจกรรมนี้มีแต่สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ เช่น การเล่นดนตรี ร้องเพลง หรือฝึกหัดดนตรีร่วมกันทำให้เกิดความใกล้ชิดรู้จักกันระหว่างเพื่อนต่างโรงเรียน เพื่อนต่างเพศ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดีงาม ซึ่งมีแต่ประโยชน์รวมทั้งมีคุณค่าในทางเสริมสร้างความรักทางดนตรีควบคู่กันไปกับการรักษาวัฒนธรรมของชาติด้วย

๑.๘ ทักษะของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม ทั้งผู้บริหารและครูให้ความสำคัญในหัวข้อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมากที่สุด แสดงว่าครูและผู้บริหารเห็นว่ากิจกรรมนี้มีประโยชน์ต่อชุมชนมาก และมีผลสะท้อนมาถึงโรงเรียนได้เป็นที่รู้จักและได้จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันในโอกาสต่อไป ทำให้โรงเรียนเป็นศูนย์รวมของชุมชนได้ เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม ปรากฏว่า มีทัศนคติที่ไม่ต่างกัน ที่เป็นดังนี้เพราะทั้งครูและผู้บริหารส่วนใหญ่ก็มีจิตใจโอบอ้อมอารีมีความคิดที่จะช่วยเหลือส่วนรวมเหมือน ๆ กันอยู่แล้ว ซึ่งมีผู้เปรียบไว้ว่าครูเหมือนนักสังคมสงเคราะห์นั่นเอง เพราะต้องทำหน้าที่สอนเด็ก ให้คำแนะนำ ปรึกษาช่วยเหลือ ป้องกัน ในขณะเดียวกัน

๑.๙ ทักษะของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจอาชีพและความสนใจเฉพาะ ทั้งครูและผู้บริหารให้ความสำคัญเกี่ยวกับหัวข้อกิจกรรมนี้ อาจเป็นแนวทางไปสู่อาชีพของนักเรียนได้มากที่สุด เพราะเห็นว่ากิจกรรมนี้จักขึ้นตามความต้องการ

ความสนใจและความถนัดของเด็ก เมื่อเด็กได้ทำในสิ่งที่ตนชอบและถนัด ก็ย่อมมีประโยชน์ต่อไป อาจเป็นอาชีพของนักเรียนเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ได้ทำให้นักเรียนที่เรียนจบไปแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ ช่วยให้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น และไม่เกิดความสูญเสียไปทางการศึกษาอีกด้วย ดังนั้น จะเห็นได้ว่ากิจกรรมนี้มีประโยชน์และมีความสำคัญมาก แต่ปริมาณการจัดในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างน้อยมากเพียงร้อยละ 25 และ 50 เท่านั้นทั้ง ๆ ที่กิจกรรมนี้มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่ากิจกรรมอื่น ที่เป็นดังกล่าวอาจจะเป็นเพราะมีปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณ อุปกรณ์ บุคลากร และสถานที่หรือปัจจัยอื่น ๆ ก็ได้ เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีต่อกิจกรรมนี้ ปรากฏว่าครูกับผู้บริหารมีทัศนคติไม่ต่างกัน แสดงว่าครูและผู้บริหารมีทัศนคติเชิงนิมิตกับกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจอาชีพและความสนใจเฉพาะในลักษณะคล้ายคลึงกัน

1.10 การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมนักเรียนจากผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารกับครูที่มีต่อกิจกรรมนักเรียนไม่ต่างกัน ผลที่ปรากฏจึงกล่าวผิดไปจากข้อสมมุติฐานที่ผู้วิจัยได้วางไว้ คือเห็นว่าทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมนักเรียนเป็นไปในเชิงนิมิตที่มีปริมาณมากกว่าทัศนคติของครูที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน เพราะเห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญสนับสนุนและให้ความสนใจในการจัดกิจกรรมนักเรียนเป็นอย่างดีในฐานะผู้บริหาร (สุมาลี แจบเกาะ, 2519 : 123) นอกจากนี้ครูบางคนไม่พอใจที่เห็นนักเรียนจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพราะเข้าใจว่านักเรียนจะหาเวลาเรียนหนังสือไม่ได้ หรือไม่มีเวลาทำการบ้านส่งครู (ภิญโญ สาธร, 2519 : 451) ผลปรากฏออกมาจึงน่าจะตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อผลการวิจัยปรากฏออกมาเป็นตรงกันข้าม ก็ทำให้ค้นหาเหตุผลว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้นข้อนี้สันนิษฐานว่าอาจเป็นเพราะ

1.10.1 ผู้บริหารกับครูต่างได้รับคำสั่งมอบหมายงานในหน้าที่ต่าง ๆ และการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชาชั้นสูงจากกระทรวงศึกษาธิการเหมือนกัน

1.10.2 ผู้บริหารก็ถือครูที่เลื่อนตำแหน่งหน้าที่ทางราชการสูงขึ้นมา จึงมีทัศนคติดั้งเดิมเหมือนกับขณะที่ยังเป็นครูอยู่

1.10.3 ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ต่างก็ผ่านการศึกษามาจากสถาบัน

ฝึกหัดครูมาแล้วเกือบทั้งสิ้น

1.10.4 ผู้บริหารและคณาจารย์ที่อยู่ในเขตการศึกษาเดียวกันได้รับ
อิทธิพลต่าง ๆ จากสิ่งแวดล้อมเหมือน ๆ กัน ทักษะจึงไม่แตกต่างกัน

1.10.5 ครูและผู้บริหารทราบว่ากิจกรรมทุกอย่างที่จัดขึ้นจะต้อง
มีจุดประสงค์ที่จะส่งเสริมความเจริญในแง่ต่าง ๆ แก่นักเรียน เช่น ด้านสติปัญญา ร่างกาย
อารมณ์ และสังคม ตลอดจนสร้างความรู้สึกลึกซึ้งในคุณธรรมต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นแก่ตัวนักเรียนที่มี
ส่วนร่วมในกิจกรรมนักเรียนเหล่านั้น (พนัส หันนาคินทร์, 2513 : 169)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น อาจจะเป็นอย่างนี้ประกอบให้
ผู้บริหารกับครูมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนไม่ต่างกัน

2. การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารที่มี วุฒิ อายุและอายุราชการที่ต่างกัน
ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน จากผลการเปรียบเทียบผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีกับผู้
บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนไม่ต่างกัน ผลที่ปรากฏ
ดังกล่าวจึงผิดไปจากข้อสมมุติฐานที่ไว้ไว้ คือเห็นว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิต่างกันจะมีทัศนคติต่อ
กิจกรรมนักเรียนต่างกันตามความคิดเห็นว่า ผู้ที่มีวุฒิต่ำกว่า เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในด้าน
การศึกษามากย่อมยอมรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ทางการศึกษา มีความคิดเห็นใหม่ ๆ ที่จะ
นำมาใช้ในการปรับปรุงการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างสมบูรณ์ ส่วนพวกที่มีวุฒิต่ำกว่า
ปริญญาตรีประสบการณ์ในการศึกษาน้อยไม่ยอมรับกับความคิดหรือการปฏิบัติอะไรที่แปลก
ใหม่ที่จะนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน ผลปรากฏออกมาจึงน่าจะตรงกับสมมุติฐานที่
ตั้งไว้ แต่เมื่อผลวิจัยปรากฏออกมาเป็นตรงกันข้าม ก็ทำให้ค้นหาเหตุผลว่าทำไมจึงเป็น
เช่นนั้น ข้อสันนิษฐานว่าอาจเป็นเพราะ

2.1 ผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำหรือมีวุฒิต่ำ ส่วนมากจะผ่านสถาบันฝึกหัดครูมาแล้ว
เกือบทั้งสิ้น ไม่ต่ำกว่า 2 หรือ 4 ปี คิดว่าได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน
ไม่แตกต่างกันนัก

2.2 ผู้บริหารที่มีวุฒิต่ำกับวุฒิต่ำส่วนมากจะได้รับการอบรมเกี่ยวกับด้าน
วิชาการเหมือน ๆ กันอยู่เสมอ รวมทั้งทางก็พยายามศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองอยู่เสมอ

เพื่อสอบเลื่อนวุฒิของคนที่สูงขึ้น หรือเพื่อการทำงานที่มีลักษณะงานเหมือนกัน

2.3 ผู้บริหารอยู่ในเขตการศึกษาเดียวกัน มีสภาพภูมิศาสตร์ สภาพสิ่งแวดล้อม สภาพความเป็นอยู่คล้ายคลึงกัน

2.4 การปรับปรุงคนให้เข้ากับสภาพสังคมในปัจจุบัน ทั้งผู้บริหารที่มีวุฒิสองและวุฒิต่ำ ต่างก็พยายามปรับตัวให้เข้ากับสิ่งที่เปลี่ยนแปลงในวงการศึกษายุคใหม่ โดยเฉพาอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงผู้นำในกระทรวงศึกษาธิการ

จากเหตุผลดังกล่าวอาจเป็นสาเหตุให้ทัศนคติของผู้บริหารที่มีวุฒิต่างกันมีทัศนคติไม่ต่างกัน

ส่วนผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารที่มีศออายุและอายุราชการน้อยกับผู้บริหารที่มีอายุและอายุราชการมาก มีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนต่างกัน มีความเชื่อมั่นได้ถึง 99 เปอร์เซ็นต์ โดยผู้บริหารที่มีอายุน้อยมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนเชิงนิมิตในปริมาณที่มากกว่าทัศนคติของผู้บริหารที่มีอายุมาก ผลดังกล่าวปรากฏว่าตรงกับข้อสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้บริหารที่มีอายุและอายุราชการต่างกันจะมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนต่างกัน จากผลวิจัยดังกล่าวทำให้ได้ประโยชน์ในการที่ใช้เป็นข้อมูลคราว ๆ ในการปรับปรุงบุคคลากรที่เกี่ยวกับผู้บริหารให้ดีขึ้น เช่น ผู้บริหารที่จะมาเกี่ยวข้องกับโรงเรียนมัธยมศึกษาจะมีวุฒิสองหรือต่ำไม่สำคัญ เพราะจากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิต่างกันมีทัศนคติไม่ต่างกันดังได้กล่าวมาแล้ว และผู้บริหารควรจะมีอายุน้อย (21 - 35 ปี) จึงจะให้ความสนใจและสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ดีกว่าผู้บริหารซึ่งมีอายุมาก จากผลวิจัยนี้จะได้ทำให้ผู้บริหารที่มีอายุมากหาทางปรับปรุงตนเองเกี่ยวกับทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนให้ดีขึ้น เกิดความคิดที่กว้างขวาง ยอมรับสิ่งใหม่ ๆ เกี่ยวกับการศึกษา พร้อมทั้งจะปฏิบัติเปลี่ยนแปลงความคิดและทัศนคติให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงในวงการศึกษาในปัจจุบัน เป็นต้น

3. การเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มี เพศ วุฒิ อายุและอายุราชการต่างกัน ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน จากผลการเปรียบเทียบปรากฏว่าครูที่มีเพศ วุฒิ อายุและอายุราชการที่ต่างกันมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนไม่ต่างกัน ผลที่ปรากฏดังกล่าวจึงผิดไปจาก

ข้อสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า ครูที่มีเพศ วุฒิ อายุและอายุราชการต่างกัน จะมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนต่างกัน ดังข้อถกเถียงสนับสนุนในเบื้องหลังและเหตุผลในการตั้งสมมุติฐาน แต่เมื่อผลวิจัยปรากฏออกมาตรงกันข้ามกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ก็ทำให้ค้นหาเหตุผลว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น อาจเป็นเพราะ

3.1 ครูส่วนมากผ่านการศึกษาในระดับฝึกหัดครูมาแล้วเกือบทั้งสิ้น เพราะในเขตการศึกษา 12 มีสถาบันที่เกี่ยวข้องกับครูถึง 3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา และวิทยาลัยครูจันทบุรี

3.2 ครูส่วนมากศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองอยู่เป็นประจำ เพื่อสอบเลื่อนวิทยฐานะของตนให้สูงขึ้นกว่าเดิม ทำให้มีความรู้กว้างหน้าทันสมัยอยู่ตลอดเวลา

3.3 ปัจจุบันนี้ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันตามกฎหมาย (เสถียร วิชัยลักษณ์, 2517 : 5) ซึ่งอาจจะทำให้ชายและหญิงมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

3.4 ครูได้รับคำสั่งต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องการจัดกิจกรรมนักเรียนจากกระทรวงศึกษาธิการเหมือนกัน ซึ่งทำให้ครูมีทัศนคติในลักษณะคล้ายคลึงกันได้

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ครูที่มี เพศ วุฒิ อายุและอายุราชการที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนไม่ต่างกัน ได้ ดังผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าวอาจจะเป็นประโยชน์อยู่คือ สามารถใช้เป็นข้อมูลอย่างคร่าว ๆ เพื่อปรับปรุงบุคคลากรเกี่ยวกับครูที่จะมาทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาในการจัดกิจกรรมให้ดีขึ้นบ้าง เช่น ครูที่จะให้ทำหน้าที่เป็นครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียนนั้น สามารถจะทำหน้าที่ได้โดยไม่จำกัด เพศ วุฒิ อายุและอายุราชการ ทั้งนี้เพราะจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูที่มี เพศ วุฒิ อายุและอายุราชการที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนไม่ต่างกัน ~~ซึ่งจะเป็นผลดีแก่โรงเรียนมัธยมศึกษาและกรมสามัญศึกษาในการคัดเลือกเขาทำหน้าที่ต่อไป~~ เพียงดูจากบุคคลิกภาพอย่างเดียวเท่านั้นว่าจะเหมาะสมกับหน้าที่หรือไม่ ทำให้ลดปัญหาที่เกิดจากบุคคลากรได้

4. ประเภทของกิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนและปัญหาอุปสรรคในการจัดกิจกรรมนักเรียนจากกิจกรรมทั้งหมด 10 ประเภท กิจกรรมที่จัดมากที่สุด 100 เปอร์เซ็นต์ คือ

กิจกรรมกีฬาและสุขภาพอนามัย เพราะเห็นว่ากิจกรรมนี้มีประโยชน์มากในด้านการสร้างเสริมนิสัยที่ดำรงเหมาะสมให้กับนักเรียน เช่น การมีระเบียบวินัย รู้จักแพ้ชนะ มีความซื่อสัตย์ สร้างเสริมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ก่อให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียว ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ทั้งด้านกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา และกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม สงเคราะห์ ซึ่งปลูกฝังให้เด็กรู้จักบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและต่อประเทศชาติ กิจกรรมที่จัดมากรองลงมาร้อยละ 87.50 คือกิจกรรมเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรม กิจกรรมเกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์ และกิจกรรมเกี่ยวกับสังคม นับเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าและความสำคัญต่อนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง ส่วนกิจกรรมที่จัดน้อยที่สุดเพียง 25.00 เปอร์เซ็นต์ คือ กิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจและอาชีพ และสถานักเรียนจัดเพียง 37.50 เปอร์เซ็นต์ เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แล้วรู้สึกว่ โรงเรียนมัธยมศึกษายังจัดกิจกรรมกันยังไม่มากนัก ทั้ง ๆ ที่โรงเรียนมัธยมเหล่านี้เป็นโรงเรียนมัธยมเต็มรูปคือเปิดสอนตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นเช่นนี้คงเนื่องมาจากปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมที่สำคัญ คือ งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมมีน้อย ครูส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนและมืงานส่วนตัวมากเกินไป อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับจัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอ ครูส่วนมากขาดความสนใจในการจัดกิจกรรมนักเรียน และวันเวลาของการจัดกิจกรรมไม่กำหนดไว้นั่นเอง เหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาทางด้านการบริการที่ควรได้รับการแก้ไขเป็นเบื้องต้น ซึ่งโรงเรียนและกรมสามัญศึกษาต้องร่วมมือกันอย่างดีปัญหาและอุปสรรคจึงจะน้อยลง

จากผลการวิจัยทั้งหมดกล่าวโดยสรุปได้ว่า เกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนแม้ว่าจะมีครูและผู้บริหารที่มีทัศนคติที่ดี มีความสนใจ ให้การสนับสนุน เห็นประโยชน์และความสำคัญของกิจกรรมนักเรียนดีมากสักเพียงใดก็ตาม ถ้าโรงเรียนยังขาดองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดและดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรม กิจกรรมนักเรียนก็จะดำเนินไปด้วยความยากลำบากไม่มีทางที่จะบรรลุตามความมุ่งหมายของกิจกรรมนักเรียนได้ ดังนั้นการที่มีผู้บริหารและครูที่มีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมนักเรียน จะไม่สามารถช่วยให้กิจกรรมนักเรียนดีขึ้นมาได้ นอกจากกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษาต้องพยายามจัดหาองค์ประกอบที่สำคัญใน

การจัดกิจกรรมนักเรียนด้านอื่น ๆ ให้กับครู ผู้บริหาร และนักเรียนให้พร้อมมูลที่สุดเท่าที่จะทำได้ กิจกรรมนักเรียนจึงจะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างสมบูรณ์ในระดับมัธยมศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะได้มีการปรับปรุงแบบสอบถามในตอนที 2 เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมนักเรียนซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อ 12 ที่ว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาควรจัดกิจกรรมนี้เป็นประจำ และข้อ 33 ที่ว่ากิจกรรมนี้จะได้รับการส่งเสริมจากโรงเรียนมากที่สุด เพราะมีผู้ตอบแบบสอบถามหลายคนเขียนไว้ว่าไม่เข้าใจความหมาย ดังนั้นควรปรับปรุงภาษาในข้อดังกล่าวให้อ่านเข้าใจง่าย ไม่กำกวม

2. การวิจัยในครั้งนี้มีข้อผิดพลาดในการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิจัยไม่เป็นอัตราส่วนที่เหมาะสมกัน เช่น ในกลุ่มผู้บริหารที่มีอายุน้อยกว่าผู้บริหารที่มีอายุมาก เพราะกลุ่มผู้บริหารที่มีอายุมากมี 40 คนซึ่งมากเกินไป อีกกลุ่มหนึ่งคือผู้บริหารอายุน้อยมี 9 คนซึ่งน้อยเกินไป ดังนั้น ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษากลุ่มประชากรเสียก่อนว่ามีอัตราส่วนมากน้อยเหมาะสมกันหรือไม่ระหว่างตัวแปรแต่ละคู่ ถ้ามีอัตราส่วนไม่เหมาะสมก็ควรศึกษาทางแก้ไขเสียก่อนที่จะเริ่มงานวิจัย

3. ควรทำการศึกษาวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้ทั้ง 12 เขตการศึกษาทั่วประเทศ อาจจะได้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมนำมายืนยันเป็นข้อสรุปที่ยุติเกี่ยวกับเรื่องกิจกรรมนักเรียนได้ และอาจนำเอาผลการวิจัยที่ได้มาใช้ในการวางแผนดำเนินการหรือปรับปรุงแก้ไข กิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. ควรทำการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง จะทำให้ทราบทัศนคติของผู้ที่กระทำกิจกรรมนักเรียนโดยตรงคือนักเรียน และบุคคลภายนอกคนสำคัญที่จะทำให้กิจกรรมบรรลุผลไปด้วยก็คือผู้ปกครองนักเรียน จะทำให้ทราบทัศนคติ ความคิดเห็นและอุปสรรคปัญหาที่แตกต่างออกไป

5. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาของ

รัฐบาลกับโรงเรียนราษฎรว่าจะมีทัศนคติ ประเภทของกิจกรรม การดำเนินงาน หลักการจัดกิจกรรม ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคความแตกต่างหรือคล้ายคลึงกัน

6. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่เคยรวมจัดกิจกรรมในโรงเรียนหรือในสถาบันอุดมศึกษากับผู้ที่ไม่เคยรวมกิจกรรมนักเรียนเลย ว่าประสบความสำเร็จในการทำงานหรือประกอบอาชีพแตกต่างหรือคล้ายคลึงกัน จากผลการวิจัยจะทำให้ทราบว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตสูงสุดเคยปฏิบัติหรือไม่เคยปฏิบัติกิจกรรมนักเรียนประเภทใดบ้าง เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมสำหรับอนุชนรุ่นหลังต่อไป

7. ควรทำการศึกษาวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้ โดยสอบถามเพิ่มเติมในเรื่องเกี่ยวกับ ภูมิสำเนาเดิม สถาบันที่จบการศึกษา การส่งเข้ารับการอบรมให้ได้รับความรู้เพิ่มเติมแหล่งการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง สภาพที่อยู่อาศัย สภาพทางเศรษฐกิจ ๖ ด ๖ ของครูและผู้บริหาร ซึ่งอาจจะทำให้ทราบข้อเท็จจริงว่าสิ่งใดที่มีอิทธิพลทำให้ทัศนคติของครูและผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมนักเรียนคล้ายคลึงหรือแตกต่างกัน

បរ រណ្ណករ

บรรณานุกรม

- จิตรา พงษ์กิจมงคล ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสนใจในกิจกรรมเสริมหลักสูตรในวิชาสังคมศึกษา ปรินิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 139 หน้า.
- จุไรศรี สุทธิศรีสังข์ ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกโรงเรียนกับสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปรินิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508, 99 หน้า.
- ทองสุข รัตนทวีวงศ์ ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและชลบุรี ปรินิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2506, 90 หน้า.
- ธงชัย ชิวปรีชา การศึกษาแบบการคิดของนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ 1 และที่ 2 ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2513, 86 หน้า.
- บุญ แสงศักดิ์ "ข้อคิดในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร" วิทยจารย์ 69 (10) : 3-18, 10 ธันวาคม 2513.
- เบญจมาศ เพิ่มสุขศรี การสำรวจทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและชลบุรีที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน ปรินิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508, 65 หน้า.
- ประทีป พลภาณุกิจ การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสาร และวารสารของนักเรียนวิทยาลัยครูเทพสตรี ปีการศึกษา 2514 ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 140 หน้า.

- ประภัสสร มโนรัตน์ เจตนคติของอาจารย์ใหญ่ ครูและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในภาคเหนือที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน ปรวิญญานีพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 126 หน้า.
- ปรีชา ชมโต การสำรวจการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ปรวิญญานีพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2504, 81 หน้า.
- พนัส หันนาคินทร "การจัดกิจกรรมนักเรียน" หลักการบริหารโรงเรียน พิมพ์ครั้งที่ 3 หน้า 159-175 โรงพิมพ์วัฒนาพานิช 2513.
- พจน์ จันทรวีระกุล ความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็น ทักษะคิดแบบเชื่่ออำนาจภายในภายนอกและความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และประถมศึกษาปีที่ 7 ปรวิญญานีพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 98 หน้า.
- พูนศิริ เจริญพันธุ์ ความสนใจของนักเรียนสตรีศรีสุริโยทัยที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร หน้า 37-39 ปรวิญญานีพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514.
- ไพศาล หวังพานิช ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกชั้นเรียนกับผลการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปีการศึกษา 2510 ปรวิญญานีพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2510, 116 หน้า.
- ปิญโญ สาร "กิจกรรมเสริมหลักสูตร" หลักการบริหารการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 3 หน้า 451 โรงพิมพ์วัฒนาพานิช กรุงเทพมหานคร 2519.
- บุษกรวัลย์ วณิชจินดา ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษากับผลสำเร็จในการเรียนวิชาสังคมศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ปรวิญญานีพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 129 หน้า

- ราตรี ทิพย์ไอลง การจัดชุมนุมในโรงเรียนฝึกหัดครู ปริญญาโทครุศาสตร์บัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2501, 165 หน้า.
- แรมสมร อยู่สถาพร ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญ ในเขตพระนคร
และชนบทที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน หน้า 17 ปริญญาโทครุศาสตร์มหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508.
- วดี ปัทมลิขิตสกุล การสำรวจความสนใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรใน
โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย ปริญญาโทครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2511, 47 หน้า.
- วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ "กิจกรรมพิเศษ" เอกสารประกอบหลักสูตร
ประถมศึกษา หน้า 1 - 10 โรงพิมพ์บรรหาร ธนบุรี 2504.
- ศิรินันท์ ศรีอุทอง ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษากับสัมฤทธิ์ผล
ในการเรียนวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปริญญาโทครุศาสตร์
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 82 หน้า.
- ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมการฝึกหัดครู รายงานการวิจัยเรื่องกิจกรรมนอกหลักสูตร
ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 27 แห่ง สังกัดกรมการฝึกหัดครู
กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะปีการศึกษา 2508 กรมการฝึกหัดครู 2508,
16 หน้า.
- เสถียร วิชัยลักษณ์ "สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย" รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย (2517) หน้า 5 โรงพิมพ์นิติเวช กรุงเทพมหานคร 2517.
- สมชัย หงษ์ทองคำ สำรวจชมรมวิทยาศาสตร์ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนคร
ธนบุรี ปริญญาโทครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2502, 72 หน้า.
- สมจิต ธนสุกาญจน์ "กิจกรรมนอกหลักสูตร" จันทร์เกษม 8: 7-8 กรกฎาคม 2489.

- สุนทร โคตรบรรเทา การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปรินิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2506, 109 หน้า.
- สุภาพ สัตยานนท์ ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยาที่มีต่อกิจกรรมเสริม
หลักสูตรปีการศึกษา 2517 ปรินิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2517, 53 หน้า.
- สุมาลี แจบเกาะ เจตนคติของอาจารย์ใหญ่ ครูและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของ
โรงเรียนรัฐบาล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน ปรินิพนธ์
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519,
129 หน้า.
- สุมิตร คุณานุกร หลักสูตรและการสอน โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ กรุงเทพมหานคร 2518,
259 หน้า.
- สุรินทร์ สรศิริ "กิจกรรมรวมหลักสูตร" เอกสารนิเทศการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 82 หน่วย
ศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์คุรุสภา 2509,
126 หน้า.
- อนันต์ ภูมิวรรณ การจัดกิจกรรมในวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปรินิพนธ์ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 109 หน้า.
- อนันต์ รอดแจ่ม "การจัดกิจกรรมพิเศษในโรงเรียน" ศูนย์ศึกษา 44: 22-24
พฤศจิกายน 2512.
- อุดม หนูทอง การศึกษาทัศนคติของครูในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดนคร
ศรีธรรมราช ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 109 หน้า.

- Bartos, Robert Bryan., "A Study of Field Participation and Classroom Experiences and Their Effects Upon the Perception of Prospective Teachers," Dissertation Abstracts, 33 : 3249 - A, January, 1973.
- Beranis, Theodore Andrew., "A Study of the Effects of A 45-15 Continuous School Year Experience and Student Vocation Activities and Attitudes," Dissertation Abstracts, 35 : 1892 - A, October, 1974.
- Best, John W., Reserch in Education, Prentice-Hall Englewood Cliffs, New Jersey, 1959, 320 pp.
- Brinegar, Harold F., "The Measurement of Attitudes of High School Students Toward Their School," pp.49-54, Thesis Abstract Series, 1952.
- Coy, Voice., "A Comparision of the Attitudes of Student Council Members, Non-Student Council Members, Student Council Sponsors, and Administrators Toward Selected Aspected of Student Council," Dissertation Abstracts, 1972 : 1313 - A.
- Doohan, Joseph Edward., "Current Practices and Problems in Student Activities in Four Maine Public Secondary School," Dissertation Abstracts, 29 : 2146 - A, January, 1969.
- Edward, Allen Louis., Statistical Analysis, Rinchart and Company, Inc., New York, 1958, 234 pp.
- Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and Education, McGraw-Hill Book Company, New York, 1966, 446 pp.

- Gaillbault, Robert Origeine., "A Comparision of Student Activity Programs in Three Types of Connecticut Middle School," Dissertation Abstracts, 32 : 305 - A, July, 1971.
- Guilford, J. P., Fundamental Statistics in Psychology and Education, pp. 54, New York, McGraw-Hill Book Company, 1965.
- Humphrey, Robert D., "The Relationship of Participation in Out of School Activities of School Achievement," Thesis Abstract Series, 16 : 125 - 131, 1960.
- Learned, E. O. et al., Executive Action, pp. 38-41, Boston : Harward Graduate School of Business, 1961.
- Ovard, Glen F., Administration of the Changing Secondary School, The Macmillan Company, New York, 1971, 531 pp.
- Skillman, John Harold., "A Study of the Relationship between Participation in Various Types of Extra Class Activities and Academic Performance in Three Private Japaness Secondary School," Dissertation Abstracts, 19 : 1958, 1958.
- Stierwalt, Floyd Harrison., "A Study of the Relationship of Involvement in School Activities to the Academic Achievement of Junior High Students," Dissertation Abstracts, 27 : 4054 - A, June, 1967.
- Willower, Donald J., Barriers to Change in Educational Organization, pp. 257, Theory into Practice, December, 1963.

ភាគីណា

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

วันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2520

เรียน

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า นายสมคิด ดีรัมย์ เป็นนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการ
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้ต้องการมาศึกษาต่อเพื่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เรื่องการ
เปรียบเทียบทัศนคติของครูและผู้บริหาร ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ของรัฐบาล ในเขตการศึกษา 12.

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

อาจารย์คร.วิชัย วงษ์ใหญ่ ประธาน

อาจารย์ทองเคื่อน ศาสตราจารย์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ ขอให้ท่านกรุณาช่วยตอบแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยจะรู้สึกเป็นพระคุณอย่างสูงในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่าน
จะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้

ขอแสดงความนับถือ

กานดา ณ ถลาง

(ศาสตราจารย์กานดา ณ ถลาง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

1. ศึกษาธิการจังหวัดปราจีนบุรี นครนายก ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี
ตราด
2. ศึกษาธิการอำเภอเมืองปราจีนบุรี เมืองนครนายก เมืองฉะเชิงเทรา เมืองชลบุรี
ศรีราชา เมืองระยอง เมืองจันทบุรี เมืองตราด
3. ผู้อำนวยการโรงเรียนและอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ โรงเรียน
ระยองวิทยาคม โรงเรียนเบญจมราชูทิศจันทบุรี โรงเรียนปราจีนราษฎร์บำรุง
โรงเรียนศรีราชา โรงเรียนชลราษฎรอำรุง โรงเรียนนครนายกวิทยาคม
โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

11 มกราคม 2520

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ครู อาจารย์ ที่เคารพ

ด้วยข้าพเจ้ากำลังจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การเปรียบเทียบทัศนคติของครูและผู้บริหาร ที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในเขตการศึกษา 12" ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความควบคุมดูแลของ

อาจารย์ ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่ ประธาน

อาจารย์ทองเดือน ศาสตรภัทร กรรมการ

ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะมีประโยชน์แก่วงการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านโปรดช่วยตอบแบบสอบถามนี้ให้ข้าพเจ้าด้วยเพราะวิทยานิพนธ์เรื่องนี้จะสำเร็จลุล่วงไปโดยดีไม่ได้ ถ้าหากไม่ได้รับความร่วมมือจากท่าน ทัศนคติและความคิดเห็นต่าง ๆ ของท่านจะมีคุณค่าต่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างมาก

ข้าพเจ้าหวังว่าท่านคงจะกรุณาตอบแบบสอบถามให้แก่ข้าพเจ้าด้วยความเป็นจริงที่สุด และข้าพเจ้าจะปกปิดไว้เป็นความลับเพื่อใช้เฉพาะการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูง ที่ได้กรุณาสละเวลาให้ความร่วมมือในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

สมคิด คีร์ศรี

(นายสมคิด คีร์ศรี)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการมัธยมศึกษา

✓ แบบสอบถามทัศนคติของครูและผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มี 4 ตอน 7 หน้า กรุณาตอบให้ครบทุกตอนและทุกหน้า
2. ตอนที่ 1 มี 5 ข้อ ตอนที่ 2 มี 48 ข้อ ตอนที่ 3 มี 11 ข้อ
ตอนที่ 4 มี 23 ข้อ
3. กรุณาตอบแบบสอบถามทั้งหมดตามความคิดเห็นของท่านโดยอิสระจึงจะดี

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัว

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ตามความเป็นจริง เกี่ยวกับรายละเอียดของตัวท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ตำแหน่งหน้าที่

☐ ศึกษาธิการจังหวัด

☐ ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด

☐ ศึกษาธิการอำเภอ

☐ ผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอ

☐ ผู้อำนวยการโรงเรียน

☐ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน

☐ อาจารย์ใหญ่

☐ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่

☐ ครูใหญ่

☐ ผู้ช่วยครูใหญ่

☐ ครู อาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนโดยทั่วไป

3. คุณวุฒิ

☐ ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

4. อายุ

☐ 21 - 35 ปี

☐ 36 - 59 ปี

5. อายุราชการ

☐ 1 - 10 ปี

☐ 11 - 40 ปี

แบบสอบถามทัศนคติของครูและผู้บริหารที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มี 4 ตอน 7 หน้า กรุณาตอบให้ครบทุกตอนและทุกหน้า
2. ตอนที่ 1 มี 5 ข้อ ตอนที่ 2 มี 48 ข้อ ตอนที่ 3 มี 11 ข้อ
ตอนที่ 4 มี 23 ข้อ
3. กรุณาตอบแบบสอบถามทั้งหมดตามความคิดเห็นของท่านโดยอิสระจึงจะดี

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัว

กรุณาทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ ตามความเป็นจริง เกี่ยวกับรายละเอียดของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ตำแหน่งหน้าที่

☐ ผู้อำนวยการจังหวัด

☐ ผู้ช่วยผู้อำนวยการจังหวัด

☐ ผู้อำนวยการอำเภอ

☐ ผู้ช่วยผู้อำนวยการอำเภอ

☐ ผู้อำนวยการโรงเรียน

☐ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน

☐ อาจารย์ใหญ่

☐ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่

☐ ครูใหญ่

☐ ผู้ช่วยครูใหญ่

☐ ครู อาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนโดยทั่วไป

3. คุณวุฒิ

☐ ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

4. อายุ

☐ 21 - 35 ปี

☐ 36 - 59 ปี

5. อายุราชการ

☐ 1 - 10 ปี

☐ 11 - 40 ปี

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง ครูหัวหน้าสาขาวิชาได้ประกาศให้นักเรียนที่มีความถนัดและสนใจในวิชาต่าง ๆ เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ มาสมัครรวมกันเข้าเป็นกลุ่ม แล้วให้สมาชิกทุกคนของแต่ละกลุ่มวิชา เลือกทั้งประธาน รองประธาน เลขานุการ เหรัญญิก และกรรมการ หรือเลือกประธานคนเดียว และประธานจะเลือกผู้ร่วมงานขึ้นมาเอง เพื่อกำเนินการบริหารงานในแต่ละสาขาวิชาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในการจัดกิจกรรมนี้

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	๓
7. โรงเรียนมัธยมศึกษาไม่ควรจัดกิจกรรมนี้						2:199
8. ส่งเสริมให้เด็กได้ค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมโดยกว้างขวาง						4:325
9. กิจกรรมนี้ไม่สามารถทำให้เด็กเป็นผู้นำและปฏิบัติตามที่ ที่ใด						3:776
10. ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ						5:159
11. ส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์						2:854

ทุกๆปีในโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง จะแบ่งนักเรียนออกเป็นคณะสี่ต่างๆตามความสมัครใจ โดยให้แต่ละสปีมีจำนวนนักเรียนมากน้อย พยายาม สมาชิกของแต่ละสปีจะเลือกตั้งตัวแทน ของคณะขึ้นมาคนหนึ่งเรียกว่าประธานสปี และประธานสปีจะเลือกคณะกรรมการขึ้นมาดำเนินงานตามความเหมาะสม ภายใต้การควบคุมและแนะนำของครูประจำสปี หลังจากนั้นจะมีการแข่งขันกีฬาและกรีฑากันระหว่างสปี ระหว่างชั้นหรือระหว่างโรงเรียน ท่านมีความ คิดเห็นอย่างไรในการจัดกิจกรรมนี้

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	t
12. โรงเรียนมัธยมศึกษา ควรจัดกิจกรรมนี้เป็น ประจำ						3.317
13. กิจกรรมนี้จะสร้างความ พึงพอใจทางอารมณ์ ให้แก่เด็ก						2.620
14. สร้างเสริมความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา						4.710
15. ทำให้นักเรียนมีสุขภาพ ดีทั้งด้านร่างกายและ จิตใจ						5.139
16. ทำให้ครูและนักเรียน แตกแยกความสามัคคีกัน						4.499
17. สร้างเสริมนิสัยที่ดีงาม เหมาะสมให้กับนักเรียน เช่น มีระเบียบวินัย รู้จักแพ้ชนะ มีความ ซื่อสัตย์						4.567

กิจกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่งคือ ในวันสุกัลป์คาห์ จะมีการสวดมนต์ไหว้พระเป็นประจำ บางสัปดาห์จะมีการนิมนต์พระสงฆ์ทรงคุณธรรม มาเทศนาให้นักเรียนฟังเป็นการอบรมสั่งสอนศีลธรรมจรรยาให้นักเรียนอยู่เสมอ และในวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันเข้าพรรษา วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา ฯลฯ ครู และนักเรียนจะร่วมกันจัดพิธีทางศาสนา มีโคชาคเป็นต้นว่า การหล่อเทียนและแห่เทียน การทำบุญตักบาตร การฟังเทศน์ และการเวียนเทียนรอบพระอุโบสถ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการจัดกิจกรรมนี้

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	t
18. กิจกรรมนี้สร้างความ ลำบากให้แก่ครูและ นักเรียน						3.972.
19. เด็กจะมีความเข้าใจ และซาบซึ้งในคุณธรรม ต่าง ๆ คึ้น						5.024.
20. เด็กโรงเรียนนี้จะมี ศีลธรรม จรรยาและ มารยาทดีกว่าเด็ก โรงเรียนอื่น						4.018.
21. กิจกรรมนี้จะรักษาขนบ ธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของ ชาติไว้						3.672.
22. วัฒนธรรม จริยธรรม และมารยาทอันดีงาม จะปลูกฝังไว้ในจิตใจ ของเด็ก						5.139.

การทำหนังสือพิมพ์โรงเรียนเป็นกิจกรรมที่สำคัญอีกชนิดหนึ่ง โดยโรงเรียนจะคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถและสนใจในการทำหนังสือพิมพ์เป็นบรรณาธิการ พร้อมทั้งเลือกทั้งผู้รับผิดชอบด้านต่างๆตามความเหมาะสม ภายใต้การควบคุมและแนะนำของครู หนังสือพิมพ์นี้จัดพิมพ์เป็นโรเนียว เสนอข่าวบทความต่างๆ และเรื่องราวความเคลื่อนไหวภายในโรงเรียน ซึ่งนักเรียนทุกคนมีสิทธิ์ที่จะส่งเรื่องราวบทความมายังบรรณาธิการได้ หนังสือพิมพ์นี้จะส่งไปยังโรงเรียนใกล้เคียง หรือขายให้แก่แก่นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน และผู้ที่สนใจในราคาถูก นอกจากนี้โรงเรียนยังส่งเสริมให้นักเรียนได้พูดแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน การอภิปรายในโรงเรียน และจัดการโต้วาทีกันระหว่างชุมนุม ระหว่างชั้น หรือระหว่างโรงเรียน ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับกิจกรรมนี้

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	t
23. ไม่มีกิจกรรมนี้นักเรียน ส่วนมากกกกดูถูกกล้า แสดงตนอยู่แล้ว						1.87.1.
24. ส่งเสริมการแสดงความ คิดริเริ่มสร้างสรรค์						2.433.
25. ทำให้เด็กรู้จักวิพากษ์ วิจารณ์และกล้าตัดสินใจ ในการทำงานอย่างมี เหตุผล						3.365.
26. ทำให้นักเรียนเสียเวลา และเสียเงินโดยเปล่า ประโยชน์						3.558.

✓

โรงเรียนมัธยมส่วนมากจะจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาลูกเสือและอนุภาชาใน วันพฤหัสบดีของทุกๆสัปดาห์ และยังจัดให้ลูกเสือไปอยู่ค่ายพักแรมโดยการ เดินทาง ไปกลับ ค่ายเท่า มีการสร้างที่พักชั่วคราว การหุงต้มอาหารร่วมกันและมีการ เรียนการสอนวิชา พิเศษต่าง ๆ พร้อมทั้งพัฒนาทำความสะอาดบริเวณชุมชนที่ไปพักแรมอยู่ด้วย ท่านมีความ คิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับกิจกรรมนี้

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	t
27. โรงเรียนของท่านควร จะจัดกิจกรรมนี้.....						3.308.
28. ครูและนักเรียน เบื่อ หน่ายต่อการจัดกิจกรรม นี้						3.975.
29. ปลุกฝังให้เด็กรู้จักบำเพ็ญ คุณให้เป็นประโยชน์ต่อ ผู้อื่น						3.480.
30. ส่งเสริมการทำงานเป็น หมู่คณะและรับผิดชอบ ร่วมกัน						5.852.
31. นักเรียนจะเห็น ประโยชน์ส่วนตัว มากกว่าส่วนรวม						2.409.
32. ทำให้นักเรียนมีระเบียบ วินัยและรู้จักเสียสละ ช่วยเหลือชีวิตมนุษย์ และสัตว์						4.710.

โรงเรียนแห่งหนึ่งจัดให้นักเรียนแสดงละครหรือแสดงดนตรี ในวันศุกร์สุดสัปดาห์ หรือในวันก่อนปิดภาคเรียน และบางโอกาสก็ไปแสดงดนตรีหรือแตรวงร่วมกับโรงเรียน อื่นที่อยู่ใกล้เคียง หลายครั้งที่นำแตรวงไปบรรเลงในงานพิธีต่างๆ เช่น วันปิยมหาราช การแข่งขันกีฬาจังหวัด และงานกีฬาของโรงเรียน ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของโรงเรียนนี้

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	t
33. กิจกรรมนี้จะได้รับการ ส่งเสริมจากโรงเรียน มากที่สุด						2.875.
34. นักเรียนได้สนุกสนาน เพลิดเพลินความคึกคักไปกับการ รักษาวัฒนธรรม ของชาติ						2.714.
35. กิจกรรมนี้ฝึกหัดมารยาท ในการชมและการฟัง						4.179.
36. ก่อให้เกิดการชิงดีชิง เด่นมากกว่าก่อความ สามัคคี						3.929.
37. สร้างความซาบซึ้งและ ความรักในศิลปและ ดนตรี						5.398.

นักเรียนและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา มักมีโครงการไปทัศนajari หรือไปสร้างค่าย
อาสาพัฒนาในถิ่นทุรกันดารที่ใกล้เคียงกับโรงเรียน โดยไปช่วยทำความสะอาดให้แก่ชุมชน
ชน ชอมสร้างสาธารณะสถาน เช่น ถนน สะพาน โรงเรียน ส้วม และทำประโยชน์อื่นๆ
แก่ชุมชนนั้นเท่าที่โอกาสจะอำนวยให้ได้ ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนี้อย่างไร

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	t
38. กิจกรรมนี้จะสร้าง ประสบการณ์ตรงให้ กับเด็ก						3.140..
39. ช่วยให้นักภายนอกรู้จัก โรงเรียนได้ดียิ่งขึ้น						2.245..
40. สร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนกับ ชุมชน						3.558..
41. ฝึกหัดให้เด็กรู้จักหน้าที่ ที่ต้องรับผิดชอบต่อ สังคมและสถาบันต่างๆ						4.528..
42. ทำให้เด็กรักธรรมชาติ และรู้จักรักษา ทรัพยากรธรรมชาติ						6.180..

โรงเรียนมัธยมจัดกิจกรรมอย่างหนึ่งโดยการรวมกลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นเดียวกันและมีความต้องการเหมือนกัน คือนักเรียนเลือกตั้งผู้แทนกลุ่มขึ้นมาหรือเลือกคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งโดยสมาชิกทุกคน เพื่อดำเนินงานของกิจกรรมนี้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ มีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษาอย่างใกล้ชิด เช่นการจัดตั้งสหกรณ์ขึ้นในโรงเรียน การเรียนการสอนวิชาอื่นที่นอกเหนือไปจากวิชาการ ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนี้อย่างไร

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	t
43. เปิดโอกาสให้เด็กทำ งานตามความสนใจ.....						3:714.
44. ช่วยให้เด็กรู้จักใช้จ่าย หรือบริโภคได้อย่าง ประหยัดและได้ผลคุ้มค่า.....						3:732.
45. ทำให้นักเรียนไม่มีเวลา ว่างที่จะทำงานอย่างอื่น.....						2:339.
46. สนองความต้องการ เฉพาะบุคคลและท้องถิ่น ได้ดี						4:024.
47. นักเรียนจะได้มีโอกาส แสดงความสามารถ พิเศษในครูและเพื่อนๆ ได้เห็น						2,959.
48. กิจกรรมนี้อาจเป็นแนว ทางไปสู่อาชีพของ นักเรียนได้						3,213.

4
240

ตอนที่ 3 ประเภทของกิจกรรมที่จัดในโรงเรียน

กรุณากรณเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความที่เป็นจริงว่า กิจกรรมใดบ้างที่จัด
หรือไม่ได้จัดในโรงเรียนของท่าน เฉพาะในปีการศึกษา 2519 เท่านั้น

ชื่อโรงเรียน.....จังหวัด.....

	จัด	ไม่จัด
1. สถานักเรียน.....		
2. กิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการ เช่น ชุมนุมภาษาไทย วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฯลฯ		
3. กิจกรรมกีฬา และสุขภาพอนามัย เช่น กีฬา.....		
4. กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรม เช่น หาดูวันวิสาขบูชา งานวันลอยกระทง ฯลฯ		
5. กิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะและการดนตรี เช่น ชุมนุมดนตรี ละคร ฟ้อนรำ นาฏศิลป์ ฯลฯ		
6. กิจกรรมเกี่ยวกับการพูดและการพิมพ์ เช่น ชุมนุมหนังสือพิมพ์ ชุมนุม ปาฐกถา โทวาที ฯลฯ		
7. กิจกรรมเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ เช่น กิจกรรมลูกเสือและ อนุสาชาด ฯลฯ		
8. กิจกรรมเกี่ยวกับสังคม เช่น การทัศนอาจร การอยู่ค่ายพักแรม ฯลฯ		
9. กิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจและอาชีพ เช่น ชุมนุมประภิชฐกรรม การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ชุมนุมชาวพาณิชย์ ฯลฯ		
10. กิจกรรมเกี่ยวกับความสนใจเฉพาะและอื่นๆ เช่น ชุมนุมเกษตร ชุมนุมซ่อมเครื่องยนต ฯลฯ		
11. กิจกรรมอื่นๆ ถ้ามี (โปรดระบุ)		
.....		
.....		

ตอนที่ 4

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรม

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อปัญหา ตามความมากน้อยของปัญหาที่ท่านพบ

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการจัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอ.....					
2. งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมมีน้อย.....					
3. ไม่มีผู้ใหญ่คำแนะนำแก่ครูในเรื่องการจัดกิจกรรม.....					
4. ขาดครูที่มีความรู้ความเข้าใจที่ดีในเรื่องการจัดกิจกรรม.....					
5. ครูส่วนมากขาดความสนใจในการจัดกิจกรรม.....					
6. ผู้บังคับบัญชาไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนักเรียน.....					
7. ครูส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนและมีงานส่วนตัวมากเกินไป.....					
8. ครูส่วนมากมานอยู่ใกล้ไม่อาจมาร่วมกิจกรรมใดเต็มที่.....					
9. สถานที่สำหรับใช้จัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอ.....					
10. มีการทุจริตในการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน.....					
11. นักเรียนไม่เข้าใจระเบียบวิธีการเข้าร่วมกิจกรรม.....					
12. นักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรม.....					
13. นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม.....					
14. การเก็บเงินจากสมาชิกเก็บไต่ยาก.....					
15. นักเรียนมีเวลาเรียนมากเกินไป.....					
16. จำนวนนักเรียนมีมากเกินไป.....					

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
17. การเรียนของนักเรียนค่อยลง เมื่อเข้าร่วมกิจกรรม.....					
18. นักเรียนส่วนมากอยู่ไกล ไม่อาจมาร่วมกิจกรรมใดเต็มที่.....					
19. กิจกรรมที่จัดไม่มีประโยชน์ต่อนักเรียน.....					
20. ขาดการสนับสนุนจากชุมชน.....					
21. ขาดผู้ประสานงานด้านการจัดกิจกรรมที่ดี.....					
22. วัน , เวลา ของการจัดกิจกรรมไม่กำหนดไว้แน่นอน.....					
23. ปัญหาอื่นๆ ถ้ามี (โปรดระบุ).....					
.....					
.....					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ...